

NOVI TEDNIK

GLASILO OBCINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LASKO, SLOVENSKE KONJICE, SENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

Nov zakon

NA STAR NAČIN?

Glede na dejstvo, da je medobčinski odbor sindikata delavcev družbenih dejavnosti zelo poglobljeno in kritično obravnaval osnutek zakona o samoupravnem sporazumevanju in družbenem dogovarjanju, o merilih za razporejanje dohodka in za delitev osebnega dohodka, smo zaprosili predsednika tega odbora, IGORJA PONIKVARJA, da je za »Novi tednik« napisal nekaj kritičnih pripomb in predlogov k osnutku, predvsem pa na način, kako je ta predlog spet zgrešil široko javnost.

Predvsem je treba zakon, ki se v obravnavi, prišteti k najpomembnejšim za slovenski delavski razred (delavski mandmani 21., 22. in 23., zakon o medsebojnih razmerjih delavcev v združenem delu itd.). Ureja namreč področje razporejanja dohodka in delitve osebnih dohodkov, ki sta neodtujljivi in zajamčeni pravici delavcev. Zato ni preseno, ali ga bo skupščina sprejela po široki obravnavi

z delavci — samoupravljalci ali brez njih. (Vse kaže, da se bo zgodilo slednje, saj ima skupščina v načrtu, da bi ga sprejela še pred poletnimi počitnicami.) Osnutek smo v občinskih sindikalnih svetih dobili v začetku junija, osnovne organizacije sindikata pa so ga v najboljšem primeru prejele okoli 10. junija. Rok za razpravo je bil določen do 20. junija. Poslanci so ga resda dobili nekoliko prej in o njem so v nekaterih skupščinskih organih že razpravljali. Zal ne poznam poslance, ki je v tem času želel voditi organiziran razgovor o tej temi s svojimi volilci. Tudi sklepi 31. seje CK ZKS iz lanskega decembra in intervjuji E. Kardelja iz letošnjega aprila, ki se nanašajo na potrebne spremembe v sistemu delitve, dogovarjanja in sporazumevanja o delitvi, so šli v glavnem mimo organizirane aktivnosti. Imamo torej samo eno možnost: še predno gre večina delavcev na letni dopust, moramo v organizacijskih združenega dela izpeljati poglobljeno in vsestransko razpravo o osnutku, skupščini pa kaže predlagati, da zakon sprejme na prvem jesenskem zasedanju. Do tedaj bo namreč mogoče tudi bolj zanesljivo ovrednotiti javno razpravo in njene prispevke.

V predsedstvu medobčinskega odbora sindikata delavcev družbenih dejavnosti v Celju smo o osnutku zakona razpravljali 20. junija. Ugotovili smo, da je temeljna smer, ki jo predpostavljajo stališča omenjene 31. seje CK ZKS in doslej vodene razprave v sindikatih, v osnutku zakona zaobsežena. Zato ga v načelu sprejemamo.

Glavne naše pripombe pa so v naslednjem:

- Prirejen je preveč za gospodarstvo, ki pridobiva dohodek na tržni način (glej 3. člen). Potrebno bo dodatno ustrezno vključiti tudi državne dejavnosti, ki pridobivajo dohodek s svobodno menjavo svojega dela.

- Ideja o teritorialnih sporazumih ni dorečena (glej 11. člen). Utegne namreč priti do kolizije med teritorialnim in panošnim sporazumom. Zakon bi torej moral takšno kolizijo vnaprej onemogočiti.

- Ponovno je prišla do izraza odločna zahteva, da se v novem zakonu onemogoči preseiganje zgornje meje osebnih dohodkov, ki jo dogovorijo podpisnice sporazuma. To je bilo mogoče doslej s plačilom vsakcijskega davka. Takšno možnost pa ponovno daje, resda alternativno, tudi osnutek v 33. členu. Treba je vztrajati na spoštovanju sporazumov in dokler veljajo, jih ni mogoče kršiti.

- Soglasni smo tudi, da so takoiimenovani »notranji roki 20, 30 dni prekratki in bi jih bilo treba primerno razširiti.

- Vse to in še druga odprta vprašanja (minulo delo in način njegovega upoštevanja in vrednotenja, merila oziroma metodologija za vrednotenje poklicev) terjajo resnično poglobljeno razmišljanje. Pa tudi pedagoški vidik ni mogoče zanemariti, saj morajo delavci — rekel bi — vedeti o zakonu vse, ker ga bodo v postopku sporazumevanja neposredno uporabljali in izvrševali.

IGOR PONIKVAR



2. julija 1942 so revirski borci napadli rudnik in zunanji obrat v Rečici močno poškodovali. Na ta dan vsako leto praznujejo občani laške občine svoj praznik. Letos na praznični dan vzdigujejo laški »knapci« nov mejnik. Odpirajo novo tovarno v zamenjavo za hirajoči rudnik. Na našem posnetku je nekdanji rudar Maks Štravs, ki upravlja z razrezovalnim strojem. Štravs je delal v jami, zaradi bolezni je postal invalid tretje kategorije in se zdaj rehabilitacijsko preusmerja na delovno mesto v novi tovarni »TIM«. Minuli petek je bil izvoljen v delavski svet TOZD »TIM«.

Srečno!

GRIZE

30 LET ŠLANDROVE BRIGADE

Uvodna prireditev v praznovanje občinskega praznika občine Žalec bo v nedeljo, 1. julija, ko bodo v Grižah proslavljali 30-letnico ustanovitve Šlandrove brigade.

Pripravljalni odbor za proslavo tega pomembnega jubileja, vodi ga spomeničar STANE KOKALJ iz Celja, je že opravil vse potrebno, da bo proslava stekla kar najbolj slovesno. Kot je predvideno, se bo okoli 700 preživelih borcev Šlandrove brigade zbralo pred spomenikom v Grižah, od koder bodo skupaj z mladino v sprevodu krenili na prireditveni prostor v letnem gledališču Lemberg. Mladina se bo pred tem udeležila pohoda iz Prebolda, kjer je bil rojen Slavko Šlander, po katerem je brigada dobila ime, mimo spomenikov NOB, preko Sprajčevega hriba do prireditvenega prostora. Poleg borcev Šlandrove brigade se bo proslave udeležilo tudi več sto nekdanjih borcev z našega območja ter številni občani. Po raportu, ki bo predvidoma podan FRANCU LESKOVSKU—LUKI, častnemu predsedniku Republiškega odbora ZZB NOV, bo na svečani proslavi govoril MITJA RIBIČIČ, predsednik Republiške konference SZDL. V kulturnem programu bodo sodelovale združene godbe na pihala in združeni pevski zbori ter člani mladinskega aktiva iz Griž. Praznovanje 30-letnice ustanovitve Šlandrove brigade pa se bo nato nadaljevalo s tovariškim srečanjem.

Pripravljalni odbor za proslavo 30-letnice ustanovitve ŠLANDROVE BRIGADE vabi borce, mladino in vse občane našega območja, da se proslave v Grižah udeležijo v čimvečjem številu.

B. S.



shop
ZAMILADE
MLADO

VELEBLAGOVNICA

z urednikove mize

Kar v dneh občinah našega območja, v Laškem in Žalcu, bodo v teh dneh praznovali. Zato smo v današnjem NT nekoliko naročneje predstavili prve prireditve in priprave na praznovanje. V Laškem se že veselijo prvih uspehov. Nekaj važnih dogodkov šele pride. Prva velika žalska svečanost pa bo zbor šlandrovcev.

NT bo kljub prazničnemu sredinemu dnevu izšel v četrtek, tako da ne bo nobenih zamud. Upajmo vsaj, da bo vse v redu.

Danes lahko v NT preberete reportažni zapis Milenka Straška o celjskih »škrjančkih«. Milenko je bil skupaj s celjsko ekipo na 19. igrah bratstva in enotnosti v Vinkovcih. V redakciji smo se odločili še za eno pot. Tone Vrabl bo odšel na Sutjesko, na premiero istoimenskega filma, in na partizanski zbor. Saj se najbrž spomnite, da smo o tem filmu že pisali. Takrat, ko so ga snemali. Tone bo obiskal še nekatere druge zgodovinske kraje v partizanski Bosni — in seveda marsikaj prinesel domov v novinarski beležnici.

VAS UREDNIK

Intervju s predsednikom slovenskih sindikatov

ZASKRBLJEN, A ZARADI SEBE

Pred dnevi je bil za predsednika slovenskih sindikatov izvoljen ing. JANEZ BARBORIČ, glavni inženir v štorski železarni, dosedanji predsednik sindikata delavcev v industriji in rudarstvu v občini Celje. Po nekaj neuspelih poskusih smo ga vendarle ujeli na drugem koncu telefonske žice. Razgovor bi bil šel kmalu po zlu, saj je bil ing. Janez Barborič že na poti v Ljubljano. Njegov dan se je začel tako, kot se jih bo še mnogo do izteka mandata, ko bo razpet med Železarno in ostalo Slovenijo, predvsem Ljubljano.

Za poglobljena razmišljanja res ni bilo časa. To navsezadnje tudi ni bil namen uredništva »Novega tednika«. Naš namen je bil, da ga predstavimo v njegovi novi družbeni vlogi, kot hodimo po počutjih dobrega znanca, ki se mu je pripetilo kaj izjemnega, nevsakdanjega.

NOVI TEDNIK: Najbrž vaša izvolitev za predsednika slovenskih sindikatov ni padla nenadoma kot strela z jasnega na dan, ko se je to zgodilo. In vendar. S kakšnimi občutki ste sprejeli to dejstvo?

JANEZ BARBORIČ: Res sem vedel že precej časa, da sem v sed možnimi kandidati. Vendar si takrat nisem delal skrbi, kajti možnih kandidatov je bilo menda deset, pa sem zavoljo tega kar mirno spal. Ko pa se je zgodilo, osebno na to nisem računal, sem postal zaskrbljen. Krepko se zavedam, da ni preprosto, niti enostavno priti na čelo organizacije slovenskih delavcev, čeravno dela v sindikatih nisem navajen, saj sem bil doslej član republiških in tudi zveznega sindikalnega organa.

NOVI TEDNIK: Bi to vašo skrb nekoliko bolj določeno opisala. Je to zaradi problemov, zaradi nalog?

JANEZ BARBORIČ: Problemov, da se je z njimi treba spopadati, sem vajen, teže nalog tudi. Zaskrbljen sem predvsem zaradi sebe. Zaradi tega namreč, kako se bom obnesel in znašel na čelu takega kolektiva, kot je vrhinja slovenska sindikalna hiša. To je kolektiv, ki je živ, vigran

mehanizem, kolektiv z izoblikovanimi odnosi. Vendar to ni moja poglobljena skrb. Bolj sem zaskrbljen, če bom kos svoji nalogi tako, mislim da delim moje mišljenje z obema podpredsednikoma, da ob koncu našega mandata ne bomo imeli občutka, da smo kot neprofesionalni vrh bili bolj paravan, nekakšna fasada.

NOVI TEDNIK: Hočete reči, da ne izključujete možnosti, da bi profesionalni, strokovni delavci v sindikatih ostali tudi naprej močan dejavnik odločitev?

JANEZ BARBORIČ: Nisem po naključju poudaril, da me skrbi predvsem zase, kako bom uspel, kako bo neprofesionalni vrh sposoben upravičiti, uporabiti in obdržati pooblastila, ki mu jih prav odločitev na plenumu slovenskih sindikatov daje — to namreč, da bodi področje dela profesionalnih delavcev v sindikatu strokovne narave, odločanje pa ob soočanju mnenj, stališč in dokazovanj stvar voljenih sindikalnih forumov od dosledni odgovornosti do članstva v bazi.

NOVI TEDNIK: In kaj vas pri vaši skrbi vseeno hrabri z optimizmom?

JANEZ BARBORIČ: Trdno sem prepričan, da je načelo

neprofesionalizma v aferi odločanja, čvrsta, rekel bi prelomna odločitev v slovenskem sindikalnem političnem gibanju, da bomo vsi neprofesionalci deležni podpore članstva. Seveda smo tu na začetku nove poti in marsikaj je odvisno tudi od nadaljnjih družbenih procesov in sprememb, ki jih bo nova ustava narekovala celotni politični sferi.

NOVI TEDNIK: Mislite s tem tudi druge politične organizacije?

JANEZ BARBORIČ: Prav to mislim. Sindikatom bo mnogo lažje hoditi po novi poti, če ne bodo edini, ki bodo uveljavili načelo neprofesionalizma v sferi odločanja, čvrsta, rekel bi prelomna odločitev v slovenskem sindikalnem političnem gibanju, da bomo vsi neprofesionalci deležni podpore članstva. Seveda smo tu na začetku nove poti in marsikaj je odvisno tudi od nadaljnjih družbenih procesov in sprememb, ki jih bo nova ustava narekovala celotni politični sferi.

NOVI TEDNIK: Mislite s tem tudi druge politične organizacije?

JANEZ BARBORIČ: Prav to mislim. Sindikatom bo mnogo lažje hoditi po novi poti, če ne bodo edini, ki bo



do uveljavili načelo neprofesionalnosti, če bo na to pot stopila tudi ZK, SZDL, ZMS.

NOVI TEDNIK: Ko sva pri problemu profesionalizma, bi rad spomnil, da je na zadnji konferenci sindikata celjske občine bila jasno izražena tenzija nekaterih sindikalnih podružnic po profesionalcu, češ da je obseg dela in nalog vedno obsenejši.

JANEZ BARBORIČ: Te težnje so mi znane in tudi razumljive so. Treba je namreč razumeti, da bo po reorganizaciji sindikatov strokovnih sodelavcev v sindikatih, torej profesionalnih sodelavcev, več, ne manj. To predvsem v strokovnih sindikatih, tudi v velikih osnovnih organizacijah sindikata. Tu profesionalizem, mislim na ravni osnovnih organizacij, ni nevaren, ker se ne more odvajati od baze, ne more se odvajati od članstva, njegovih problemov.

NOVI TEDNIK: V kolikšni meri boste zares neprofesionalci v svoji funkciji. Ne bi rad primerjal razloček s športom, vendar pa ...

JANEZ BARBORIČ: Da bi funkcijo predsednika opravljal izključno v svojem prostem času, to seveda ne bo šlo, saj še funkcije predsednika sindikata industrije

in rudarstva v občini nisem opravljal tako. Menim, da mi bo 50 odstotkov časa vzela predsedniška funkcija. V kolektivu mi za moje delovno mesto dajejo pomočnika. Odložiti bom moral vse funkcije v občinskem in zveznem merilu, dosedanje namreč, pa tudi v kolektivu, razen seveda članstva v sekretariatu ZK, kar me bo obdržalo v kurzu političnih dogajanj v tovarni.

NOVI TEDNIK: Sindikalni delavci v bazi, ki voluterno brez nagrade in plačila opravljajo svoje dolžnosti, se pa isto pritožujejo o množici papirne dežju, o pravcatem papirnastem dežju, s katerimi jih zasleduje občinski, medobčinski, republiški sindikalni forumi. Se utegne to zdaj spreminjati, ko vam v vrhu ne bo ba tudi na ta način dokazovali svoje dejavnosti?

JANEZ BARBORIČ: Sindikalne članice lahko pričakujejo vendar ne iz razloga, ki navajate. Mislim, da se bo v sindikatih tok akcijskih pobud moral zasukati tako, da bo pobude prihajale iz baze, od izvora raznih problemov. Obseg nalog bo razen od spodaj navzgor, terjal strokovnih sodelavcev, če bomo profesionalnih sindikalnih delavcev analitične obravnave in proučevanja, od voljen forumov pa odločitve za eno ne akcije in pobude. Doga se je seveda prepogosto dogajalo, da so se akcije začele od zgoraj, pa se sesule v pleča sindikalnega političnega aktivna v bazi v najrazličnejših oblikah; od prepogostih sestankarstva do poplave pisov, okrožnic itd.

NOVI TEDNIK: Je mogoče, da bi se kdaj kasneje po izteku mandata pogovorjal z vami kot poklicnim politikom?

JANEZ BARBORIČ: Ne, zato, ker bi morda s tem vrednotil princip neprofesionalnosti sindikalnega vrha. Sem že imel priložnost, da postal profesionalni politik, pa se nisem odločil. Ne samo zato, da sem se za svoj poklic močno trudil, da sem trudil za uspeh v poklicu, tudi rad ga imam. Ko bi mandat mimo, bom spet odstoten član kolektiva slovenske železarne.

JURE KRASOVIČ

Seminar v Dobrni

NE BO POČITNIC ZA DELO ZK

Dogovor o načrtih in dosledni uresničitvi sprejetih nalog je potreben. Se posebej, če se bliža poletni dopustniški čas. Celjska ZK je v preteklih mesecih sprejela precej sklepov. Tako so na zadnji seji konference pripravljali o gospodarski problematiki, še pred tem pa so skupaj s sindikatom zasnovali akcijo na področju stanovaljske problematike, delavske kontrole in uresničevanja ustavnih dopolnil. K tem nalogam se sedaj pridružujejo zadolžitve v pripravah na oba kongresa ZK, na volilne konference osnovnih organizacij, na razpravo o javni ustavi in celovito problematiko idejnopoličnega usposabljanja članov ZK. O vsem tem je več kot 80 sekretarjev osnovnih organizacij in oddelkov ZK iz celjske občine razpravljalo na celodnevem seminarju na Dobrni. Seminar, ki je bil predvsem delovni dogovor, bo zagotovo spodbudil živahnjšo partijsko dejavnost. Kaj menijo sekretarji o takšnem načinu dela: To smo povprašali štiri partijske sekretarje.

Združevanje akcijskih prizadevanj, ki niso usmerjena zgolj na vodilno partijsko

strukturo, so opazna v celjskem političnem življenju že nekaj časa. Saj, na primer, uresničevanje delavske kontrole ni le naloga predsednikov sindikalnih podružnic ali pa sekretarjev. V enaki meri so zanj zadolženi predsedniki delavskih svetov direktorji, predsedniki mladinskih aktivov in drugi vodilni, samoupravni in politični delavci. Samoupravna integracija vseh naporov v delovnih kolektivih je porok za kakovostno izpeljavo sprejetih nalog.

Sedanje politično vzdušje ne prenese oklevanj, mladenosti in tudi počitnic ne. Običajno poletno »aktivistično sušo« mora letos zamenjati živahna tvornost — ne samo v občinskih forumih. Posebno v delovnih kolektivih in v krajevnih skupnostih, tam kjer že sedaj z različno stopnjo dejavnosti uresničujejo ustavna dopolnila. Javna razprava o ustavi in priprave na VII. kongres ZKS in X. kongres ZKJ, zlasti pa konkretne gospodarske težave zahtevajo povečano angažiranost vseh družbenih sil v delovnih sredinah.



ELVIRA LENASI, vodja komercialne v Plinarni — vodovod Celje: »Seminar dobro ocenjujem, zlasti ker je zdaj po konferenci, ki je bila namenjena gospodarstvu. Pomeni razpravo in dopolnitev konferenčnemu delu. Kaže tudi na nujno povezavo gospodarstva z delom družbeno političnih struktur. Seminar nas je tudi zbližal v smislu medsebojnega dogovarjanja. Pričakujem, da bodo po tem seminarju, čeprav je informativnega značaja, stvari še boljje stekle, kot so doslej.«



DANILO KRALJ, strugar, EMO Celje: »Seminar mi pomeni koristno izmenjavo izkušenj pri delu, s kakršnim se srečujemo sekretarji OZK v posameznih delovnih kolektivih. Želim si še več takšnih srečanj, vendar krajših. Moral bi obravnavati posamezne teme, vsako zase, a bolj podrobno. Večkrat bi se morali sestati, manjka nam izmenjave mnenj in izkušenj ravno na področju uresničevanja ustavnih dopolnil. Ne mislim pa samo na ustavna dopolnila, tudi druge akcije bi lažje reševali.«



MAJDA BRENCIČ, socialna delavka, Zdravstveni dom Celje: »Ta seminar je zelo dober, ravno zaradi svoje informativne oblike. Medsebojni dogovori nam mnogo pomenijo. Nakazal je številna vprašanja z našega področja dela, s katerimi se srečujemo kot sekretarji. Tako bi se morali pogovarjati tudi o delavski kontroli, o osnovnih smernicah, o novi ustavi. Pri nas v zdravstvu so pa še drugi, povsem specifični problemi in naloge. Takšne seminarje še potrebujemo.«



ALEKSANDER KERŠIČ, varnostni inženir, Cestno podjetje Celje: »Mislim, da takšni seminarji potrebujejo posebno še v času pokonferenčne obdobja, ko na seminarju nadaljujemo obdelavo občinskih smernic, zastavljamo naloge, dogovarjamo se o njih. Ko takole pridemo seminarju skupaj, izmenimo izkušnje in oblike dela. Tem času se mi zdi to najbolj pomembno, ker približamo v čas, ko bomo položili enoletni obračun dela po tem smislu. Mislim, da bo to bil ljubi obračun.«

Šole o šoli v Orli vasi

BOJKOT NI REŠITEV

ukinitve podružnične Orli vasi se zopet začela je do nedavnega za šolo, gre odslej za več. Spontana reakcija tednov, ko je skupščina Zalec sprejela odločitev, ki je predvideno ukinitvi šole, je organizirano akcijo s političnimi cilji. Nič nima, ki jih s svojim ravnanjem povzročajo. Za kaj gre?

Če bi bilo seznanjenjem, da je posebna delegacija pred dnevi obiskala občinsko konferenco SZDL, ki je objavila ter tamkajšne delavce seznanila s problemom ukinitve šole v Orli vasi. V tem ni nič

narobe, kajti vsakdo ima pravico, da podvzema takšne ali drugačne akcije, kadar je prepričan, da so njegovi interesi ogroženi. Takto pravico imajo tudi občani prizadetih zaselkov in prav je, da so jo izkoristili. Pri vsem dogajanju okoli ukinitve šole v Orli vasi pa gre še za drugo stvar in to je tisto nekaj več, kot smo zapisali zgoraj. Pred dnevi (prejšnjo sredo) je vodstvo osnovne šole Prebold ob sodelovanju oddelka za splošne zadeve pri žalski občinski skupščini v Orli vasi sklicalo roditeljski sestanek. Na tem sestanku so namerali vse prizadete starše podrobno seznaniti s pripravljanim programom prešolanja otrok. Tak sklep je bil sprejet na izrednem zboru volivcev, ko so leti zadolžili strokovno službo in vodstvo šole, da pripravi program, na podlagi katerega bodo potem tekli nadaljnji pogovori. Se-

stanka v Orli vasi, na katerem naj bi bili starši s programom prešolanja seznanjeni, pa ni bilo! Ni ga bilo zavoljo tega, ker se ga ni udeležil niti eden od prizadetih staršev. Bojkot torej! Kajti neverjetno je, da bi se vsi starši, vseh tridesetih otrok samoiniciativno odločili, da na sestanek ne gredo. Nekdo je moral po tistem, ko so vabila za sestanek prišla, hoditi od hiše do hiše in nagovarjati ljudi za bojkot sestanka.

S tem pa zadeva dobiva drugačno oboležje. Če pred tedni še nismo trdili, da za akcijo proti ukinitvi šole v Orli vasi stoji posamezniki, ki to počno z določenimi razlogi, potem je to od preteklega tedna dalje povsem jasno problem...

Z bojkoti pripravljenih sestankov se problema prav gotovo ne da urediti, tudi s trmoglavostjo ne. Program

prešolanja je pripravljen zelo natančno in v njem so podrobno obdelana vsa vprašanja prevoza otrok. Zakaž se starši niso hoteli s tem seznaniti ter se z odgovornimi pogovoriti še o eventuelnih nejasnostih? Brez njihovega aktivnega in tvornega sodelovanja problema nikakor ne bo mogoče rešiti tako, da bi bili občani kar najbolj zadovoljni. Za pametno dogovarjanje sta vedno potrebna dva, kajti v obratnem primeru se določena zadeva pač uredi tako, kot jo je urediti mogoče.

Bodi že tako ali drugače, eno je jasno: metode, ki se jih v zadnjem času poslužujejo v Orli vasi, da bi dosegli kar hočejo, niso sprejemljive in razpletu celotnega vprašanja samo škodujejo, prizadevajo občane tamkajšnjih krajev pa pred javnostjo postavljajo v dožanj čudno luč.

BERNI STRMCNIK

VPRAŠANJE JAVNEMU DELAVCU

TOVARIŠ MARJAN AŠIČ, podpredsednik Skupščine občine Celje

Ne samo zaradi občasnih ali trajnih akcij, ki so namenjene varstvu okolja in ne samo zaradi odborniških vprašanj na zadnji skupni seji članov obeh zborov skupščine občine Celje, tudi sicer, zaradi problematike, ki je za Celje več kot značilna, vas prosim, da kot predsednik komisije za varstvo okolja odgovorite na vprašanje, kakšne uspehe je vaša komisija zabeležila, oziroma kako je delo zastavila, da bi bili

njeni rezultati čim lepši.

Pri vsem tem ne gre samo za onesnažitev zraka in voda, marveč tudi za druge korake, ki naj bi vrnil ali vsaj skušali vrniti Celju ime lepega in čistega mesta. Prav zato vas še prosim, da odgovorite, kako je z urejevanjem in vzdrževanjem parkov, zelenic, kako s čiščenjem ulic in drugimi podobnimi deli.

Milan Božič,
novinar

»ZRELI« MATURANTJE

V torek, 26. junija, je bila v Narodnem domu zaključna svečanost, na kateri so podelili diplome maturantom celjske gimnazije, ki so svoj zrelostni izpit uspešno opravili. Izpit je uspešno opravilo 92 dijakov, 30 jih je bilo mature oprošenih zaradi odličnega uspeha, padel na maturi ni nihče. Vsekakor lep uspeh

gimnazijskih maturantov. Na svečanosti je spregovoril tudi predsednik skupščine občine Celje ing. Dušan Burnik, ki je maturantom zaželel uspešno prebroditev vseh težav, ki jih še čakajo v nadaljnjem študiju in hkrati izrazil željo, da bi se po končanem študiju vrnil v Celje,

Laška skupščina

DOGOVOR

Zadnji seji skupščine je tekla beseda o številnih aktualnih vprašanjih. Od tega so podrobno spregovorili o problematiki zaposlovanja, o kadrovskih težavah občinske uprave ter na seji sprejeli odločitev s področja urbanizacije, komunalnih zadev, lokalne politike, finančne politike in drugih zadev.

Med drugim pozornost pa je bila namenjena tudi sklopu zadev, ki se odlikujejo s posebnimi težavami. Vse kaže, da bo končno prišlo do kompromisne rešitve, ki bo vsaj delno rešila k rešitvi problema. Vse kaže, da se je tretjega in četrtega razreda na matično šolo v Orli vasi in bo znanje organiziranosti (torej tako, kot je bilo v Orli vasi), učenci prvega in drugega razreda prešolajo na matično šolo v Prebold. In bo organiziran prevoz (torej tako, kot je bilo predvideno), učenci prvega in drugega razreda pa bodo nadaljnje (!) še imeli možnost, da se preselijo na šoli v Orli vasi. Vse kaže, da bo predvidoma v letošnjem letu, da bo tudi uredila tudi vzgojno-izobraževalna ustanova. Tako rešitev pa praktično pomeni, da bodo nadaljnje ostane in da bodo pristopili k adaptaci-

ji zgradbe, tako kot je bilo s programom ob razpisu referenduma tudi določeno. Gordijski voz, ki so ga nekateri tako pridno zapletali, je torej prestopil.

Odborniki občinske skupščine Zalec so v celoti potrdili tudi predlog sveta za splošne zadeve o podelitvi letošnjih občinskih nagrad. Dobil jih bodo: **KRAJEVNA SKUPNOST VINSKA GORA** za dosežke pri komunalni ureditvi kraja; **KRAJEVNA ORGANIZACIJA ZVEZE BORCEV IN PIONIRSKI ODRED »IVANKA URANJEKOVE«** iz GRIZ za dosežke pri razvijanju tradicij **NOB**; **KAREL KAC** za dolgoletno aktivno družbeno politično delo in **ZORKA GODLER** prav tako za nesebično in dolgoletno aktivno družbeno politično delo. Posebno priznanje občinske skupščine pa bo prejel kolektiv **»GARANT«** iz Polzele.

Skupščina je tudi sklenila, da bo praznovanje občinskega praznika leta 1975 v Andražu nad Polzele. Prihodnje leto pa bo na Taboru.

B. S.

Ob laškem prazniku

DARILA ZA PRAZNIK

Letošnji občinski praznik v občini Laško je po svoji vsebini izjemen. Doslej še ob nobenem prazniku ni bila občina tako zelo obogatena, pa naj gre za veliko pridobitev na področju gospodarstva, ki je rezultat solidarnosti vse slovenske družbe, ali pa za dragocene prispevke, ki so jih z izgradnjo komunalnih objektov oskrbeli občani sami.

Slovesnosti so se začele že

Pravzaprav gre tu za otvoritev dveh delov ene in iste ceste. Prvi del je bil namreč zgrajen iz sredstev lani sprejetega samoprispevka, drugi del pa z dodatnimi prispevki občanov in delovnih organizacij.

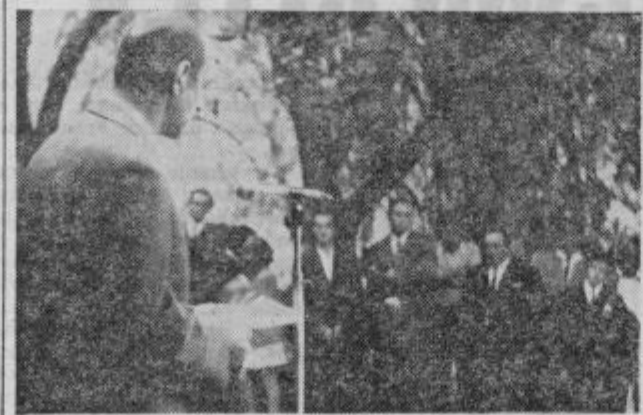
V soboto zvečer bo v Svibnem, kjer bo letos osrednja prireditev, srečanje mladine. V nedeljo zjutraj bo naprej v Radečah svečana seja občinske skupščine, na kateri

te napadli rudnik v Rečici in ga onesposobili za proizvodnjo, slavijo člani kolektiva, ki je zrastle iz vrst rudarjev, veliko delovno zmago. Ob deseti uri dopoldne bo v Rečici svečana otvoritev nove tovarne izolacijskega materiala, ki je bila zgrajena v rekordno hitrem času in je bila po hudem požaru v aprilu docela sanirana. Praznični dan, saj bo na

Smohorju rudarski piknik. Počasi bo sicer rudarjenje v Laškem prenehalo, z njim pa tudi praznovanje dneva rudarjev.

Svečanosti se bodo v laški občini končale na Dan borca, ko bo v Zidanem mostu otvoritev strelšča in ko se bo mladina vrnila s štirimdnevnega pohoda po poteh kozjanskega oddreda.

J. K.



Predsednik skupščine občine Laško, **RUDI GROSAR**, med pogovorom na svečanosti ob otvoritvi ceste Zidaní most — Sirje.

ZAKAJ TAKO?

POSVETA NI

V akcijskem programu, ki ga je sprejel komite občinske konference ZKS v Celju po Titovem pismu, so bile nekatere pomembne naloge sprejete za področje vzgoje in izobraževanja. Tako bi moral zavod za šolstvo, organizacijska enota v Celju, še spomladaj organizirati republiški posvet o idejnem naravnanih srednjih šolah. Ta posvet bi moral slediti razpravi o idejni naravnanih srednjih šolah in izobraževanja po celjskih pedagoških kolektivih. Čeprav je šolsko leto že končano, posveta še ni bilo. Zato, ker je zavod za šolstvo, ustanova, ne regionalna ustanova in ne pripravlja občinskih posvetov. Najbrž pa občinske meje ne bi smele vpivati na to, lai bo pripravljen tak zanimiv, potreben in angažiran posvet ali pa ne bo. Zelo preprosto ga je zasnovati regijsko in ga organizirati. Saj bi bile misli o tem, kako pouk v naših šolah posodobiti, pa dosledno izpeljati zahteve o socialistično angažirani šoli, koristne vsemu šolstvu celjskega območja. Zato bi kazalo nalogo urediti vsaj jeseni in zavod za šolstvo bi moral biti že po funkciji njen glavni nosilec.

Resda sedanje težave pri stimuliranju pedagoškega dela ne gredo nekako v korak z zahtevami po kakovostni idejni naravnani vzgoje in izobraževanja. Z vsemi nalogami, pred katere je postavljeno šolstvo. Vendar pa bo do jeseni bržčas že marsikaj urejeno in bi bil lahko posvet dober uvod v novo šolsko leto.

minulo soboto, ko je praznovalo gasilsko društvo v Zidanem mostu. Z družbeno pomočjo je prišlo do prepotrebnega avtomobila za prevoz opreme in ljudi v akcijo. Posebej slovesna je bila nedelja, ko so odpirali krajevno cesto med Zidanim mostom in Sirjem. Za to cesto so občani vasi pod Kopitnikom prispevali okoli sedem milijonov starih dinarjev v denarju, predvsem pa s prostovoljnimi delom. Precej so pripomogle tudi delovne organizacije, občinska skupščina in drugi. Izredno požrtvovalni gradbeni odbor iz Sirja je dobil na dan otvoritve občinske priznanje Osvobodilne fronte, akt svečane otvoritve pa je opravil predsednik občinske skupščine Rudi Grosar.

Težišče praznovanja in prireditve bo v naslednjih dneh. Najprej bo svečana otvoritev rekonstruirane ceste Laško—Lahomno. Otvoritev bo v soboto popoldne, in sicer pri mostu nad Marijagradcem.

bodo podelili občinske nagrade »2. julija«.

Velik zbor v Svibnem se bo v nedeljo 1. julija začel ob 10. uri dopoldne. Zbor bo povezan z otvoritvijo rekonstruirane ceste iz Jagnjevice do Svibnega. To cesto, dolgo blizu 4 kilometre so ob pomoči delovnih organizacij in občinske skupščine zgradili občani Svibnega in okolice s prostovoljnimi delom, prispevki v denarju in z vožnjami.

V Svibnem bodo ta dan odkrili tudi spominsko obeležje žrtvam fašističnega terorja, saj je Svibno bilo med vojno hudo prizadeto s tem, da so skoraj vse prebivalce Nemci izselili na tuje in v kraj naselili Kočevarje, Južne Tirolce in Besarabske Nemce.

Seveda bo v Svibnem tudi velika kulturna prireditev. Nastopali bodo šolski otroci, godbe na pihala in združeni moški pevski zbori.

2. julija, na dan, ko so pred 31. leti borci revirske če-

Tudi letos kot že vrsto let nazaj bo v počastitev praznika celjske občine, v spomin na ustanovitev Prve celjske čete, 20. julija 1941. leta, več prireditev in proslav. Glavno besedo med organizatorji bodo imeli športniki, ki bodo s tekmovanji začeli že v soboto, 7. julija. Ta dan bo namreč pri Skalni kleti mednarodni turnir v hokeju na travi. Zatem se bodo zvrstili igralci in igralke odbojke, konjeniki, privrženci malega nogometu, strelci, šahisti in kegljači. V večini primerov gre za medmestna in tudi drugačna srečanja.

Za uvod v številne prireditve bo na drsališču v celjskem mestnem parku, v soboto, 7. julija ob 20. uri operna predstava Matija Gubec. Delo žalskega rojaka Rista Savina bo predstavil ansambel ljubljanske opere.

V sredo, 18. julija bodo v domu JLA odprli razstavo »Vstaja narodov Jugoslavije«, dan pozneje pa bodo v Kozjakih začeli tabor »bratstva

Celje VABILO V ŠMARTNO

Tudi letos kot že vrsto let nazaj bo v počastitev praznika celjske občine, v spomin na ustanovitev Prve celjske čete, 20. julija 1941. leta, več prireditev in proslav. Glavno besedo med organizatorji bodo imeli športniki, ki bodo s tekmovanji začeli že v soboto, 7. julija. Ta dan bo namreč pri Skalni kleti mednarodni turnir v hokeju na travi. Zatem se bodo zvrstili igralci in igralke odbojke, konjeniki, privrženci malega nogometu, strelci, šahisti in kegljači. V večini primerov gre za medmestna in tudi drugačna srečanja.

Za uvod v številne prireditve bo na drsališču v celjskem mestnem parku, v soboto, 7. julija ob 20. uri operna predstava Matija Gubec. Delo žalskega rojaka Rista Savina bo predstavil ansambel ljubljanske opere.

V sredo, 18. julija bodo v domu JLA odprli razstavo »Vstaja narodov Jugoslavije«, dan pozneje pa bodo v Kozjakih začeli tabor »bratstva

in prijateljstva».

Glavne in zadnje prireditve v počastitev praznika celjske občine bodo v soboto, 21. julija. Vse bodo v Smartnem v Rožni dolini, ki bo za to priložnost dobilo tudi asfaltirano cestno povezavo s Celjem. Sicer pa se bodo domačini postavili še z nekaterimi drugimi deli. Tako bodo ob pol tretih popoldne odprli obnovljeni kulturni dom ter odkrili spominsko ploščo padlim borcem. Ob tretih popoldne se bo v obnovljenem kulturnem domu pričela slavnostna seja celjske občinske skupščine, na kateri bodo podelili tudi letošnje šlandrove nagrade. In končno se bo ob štirih popoldne, na jasi blizu središča Smartna v Rožni dolini, začelo še slavnostno množično zborovanje, ki bo združeno z zborovanjem aktivistov OF za celjsko in savinjsko območje. Ob tej priložnosti bo skupščina podelila nekdanjim aktivistom OF domičilno listino.

MB

IZ DELOVNIH KOLEKTIVOV

Naj vam zaupamo, da v Aero Celje pripravljajo nov proizvod — PEKI papir. Ze sam naziv pove, da gre za »pečenje«. Papir Peki bo uporabljen predvsem v gospodinjstvu. Na njem bo moč pečiti pecivo in meso. Na primer: namesto da pomastimo pekač, položimo vanj Peki papir in enostavno pečemo — zarebrnice, rebrca, seveda če jih dobimo, itd. Skratka papir, ki se ne žge, vendar peče.

V celjski Zlatarni so ustanovili temeljne organizacije združenega dela že v februarju, in sicer: TOZD Aurea, TOZD Zlatarna Celje, TOZD Aurodent Ljubljana, TOZD Zlatarstvo Trbovlje in TOZD Atelje za zlatarstvo, Ljubljana. V teh dneh so dali v podjetju v razpravo samoupravni sporazum o združevanju TOZD.

ZAVOD ZA NAPREDEK GOSPODARSTVA V CELJU BO LETOS slavil 15-letnico delovanja. Lani je ustvaril 600 starih milijonov realizacije, od tega pa skoraj eno tretjino za dela delovnih organizacijam z drugih območij. To kaže, da delovni kolektivi s celjskega območja še premalo sodelujejo z Zavodom. Zanimivo je še, da so v Zavodu za napredek gospodarstva lani dosegli 100 milijonov skladov, letos pa bo najbrž ta vsota prekoračena za okrog 50 milijonov.

— NA DAN 31. MAJA 1973 SO BILE NA CELJSKEM OBMOČJU BLOKIRANE ZA 1.554.000 DIN LE TRI ORGANIZACIJE ZDRUŽENEGA DELA, IN SICER: KLIMA, ŽICNA IN KOMOS V SLOVENSkih KONJICAH. Potemtakem res skoraj ni več mogoče govoriti o blokaciji žiro računov v celjski regiji.

— V PRVIH PETIH MESECIH TEGA LETA JE ZNASALA IZGUBA GOSPODARSTVA CELJSKEGA OBMOČJA 19.622 TISOČ DIN ALI SKORAJ 2 STARI MILIJARDI. To izgubo je ustvarilo 20 delovnih organizacij, a pretežno iz Celja (9). Povedati pa je potrebno, da je do izgub prišlo predvsem zaradi odpisa terjatev (66 %). Z najvišjo izgubo je poslovalo EMO (6.306 tisoč din). Vsa izguba je posledica odpisa terjatev. Izgube pa so še imele v Splošni vodni skupnosti Nivo, v Cestnem podjetju (sezonski značaj proizvodnje), v Slovenija Mercurju, v Obnovi Radeče, v Turistu Mozirje, v KK Sentjur, v Splošno gradbenem podjetju Rogaska Slatina, v Gradnji Zalec in Komunalnem stanovanjskem podjetju v Zrečah. Izgubo pa sta še izkazovala Obrtno podjetje Olka iz Smartnega ob Paki in Garant iz Polzele (zaradi odpisa terjatev). Izgube, ki jih delovne organizacije izkazujejo med letom, ne dajejo osnove za uvedbo sanacijskega postopka oziroma za izplačevanje 90 odst. osebnih dohodkov. Nepokrite izgube po zaključnih računih za leto 1972 pa so imele samo Apnenik Pečovnik (Celje), Olka (Smartno ob Paki) in Komos (Slovenske Konjice).

NE GRE DRUGAČE - VEČ DELATI

FRANJO KLINGER: Napravimo analizo o dejanski razbremenitvi gospodarstva.

ADOLF HRASTNIK: Za milijone dolarjev uvažamo kopalne kadi, EMO pa je moral v obratu Kruševac poslati delavce na dopust, ker ima zaradi nizkih cen kopalnih kadi izgubo. Ali — leta in leta nam že manjka radiatorjev, cena pločevine pa je pri nas dražja kot proizvod in je zato morala tovarna EMO prekiniti proizvodnjo radiatorjev.

TUGOMER VOGA: Videti moramo učinke pomoči jugoslovanske družbe nerazvitim na zaostalih področjih.

NESTL ZGANK: Dohodki proračunov so prekoračeni v republiki in federaciji, v občinah pa velja limit. Govorimo o vlogi baze — kdo je vprašal baze, ali bo letos v obtoku 42 % več denarja. Kdo je dovolil »nadrakati dinarjev«?

DUSAN BURNIK: Premalo govorimo o produktivnosti dela.

IVAN ATESEK: Administracija igra preveliko vlogo v jugoslovanskem gospodarstvu. Gospodarsveniki moramo vedeti, kaj bo veljalo jutri v ekonomski politiki.

FEDOR GRADIŠNIK: Razčlenimo učinek vseh investicij na rast družbenega proizvoda.

IGOR PONIKVAR: V Sloveniji intervencijski posegi na politiko delitve osebnih dohodkov niso

potrebni, saj imamo samoupravne sporazume in družbene dogovore.

To je le nekaj iztrganih mnenj nekaterih razpravilcev na posvetu, ki ga je o aktualnih gospodarskih problemih pripravila komisija za družbenoekonomske odnose pri medobčinskem svetu ZKS Celje. Uvodni besedi v posvet sta podala Stefan Korošec, predsednik komisije, in Slavko Verdel, direktor SDK Celje. Posveta se je udeležil tudi Miran Potrč, predsednik komisije za družbeno ekonomske odnose pri CK ZKS. Čeprav je bila razprava o splošnih gibanjih gospodarstva zelo zanimiva, jo lahko strnememo v eno samo zahtevo — gospodarstveniki hočejo odpravo parcialnih administrativnih rešitev v ekonomski politiki. Krepitev administrativnih posegov škodi učinkovitosti in uspešnosti gospodarjenja, naravnemu toku gospodarskih gibanj. In končno — tak proces povečane vloge državne administracije v gospodarski politiki tudi ni v skladu z ustavnimi spremembami. Zato morajo vsi republiški organi, zlasti pa ZK, začeti z odločno akcijo za spremembo sedanjih neurejenih razmer v ekonomski politiki.

Kritika govornikov na posvetu ni bila usmerjena le navzgor ali navzven. Opozorila je tudi na skrite rezerve, na samoiskanja, na povečanje produktivnosti, na boljše

ekonomičnost. Na kako-
vost gospodarjenja.

Ali je naključje, da tudi v delovnih organizacijah v zadnjih mesecih vse bolj pozorno in odkrito govore o problemu storilnosti? O tem, da produktivnost prepočasno narašča. Prav gotovo, da ne. Tudi podatki o gospodarskih gibanjih v prvih treh mesecih tega leta namreč govorijo, da storilnost ne raste tako, kot bi jo morale spodbujati vse močnejše zahteve po večjih osebnih dohodkih. Vsi vemo, da so realni osebni dohodki pod lansko ravni. Toda vedeti moramo, da jih ne bo moč povečevati, če bo produktivnost stagnirala. In čeprav gre v tej zahtevi za majhno protislovnost — več

cije ne bomo preskočili kot lahko atletske oviro. Ta tek bo trajal nekaj časa — in ne brez potokov potu.

Celo gospodarstvo celjskega območja, ki v prvem trimesečju tega leta kaže še kar ugodne rezultate, pade pred izpitno komisijo, ki bo vpraševala o kakovosti gospodarjenja. Poglejmo nekaj podatkov.

Celotni dohodek prvih treh mesecev znaša 3.994.485 tisoč din, in je za 23 % večji kot lani. A ostanek dohodka ne dosega lanskega. Terjatve do kupcev so porasle, zaolge pa so normalne. Izplačani neto osebni dohodki so porasli za 9 %. Vedeti pa moramo, da je

bilnost in akumulativnost gospodarjenja. Indeks rasti ne dosega lanskih rezultatov.

In kakšne so plače? Izplačani mesečni neto osebni dohodki na delavca so bili v gospodarstvu celjske regije takile (po vrstnem redu v občinah): Velenje (2122 din), Sentjur (1895 din), Celje (1896 din), Zalec (1865 din), Laško (1751 din), Smarje (1749 din), Slovenske Konjice (1742 din) in Mozirje (1648 din).

V dinamiki rasti gospodarstva prvi meseci v letu navadno niso povsem realni. Zato so to podatki s hito. Ne gre pa prezreti bistvenega procesa — da kakovostno slabše gospodarimo. To pa mo-

Ostali podatki:

	Celje	Ind.	Laško	Ind.	Mozirje	Ind.	Slov. Konjice	Ind.
Povprečno število zaposlenih	26.698	104	2.493	101	2.311	104	4.902	101
Izvoz v USA \$	5.211.145	127	278.653	100	260.650	145	1.629.723	98
Produktivnost (družbeni proizvod na delavca)	14.490	160	15.579	102	14.271	134	15.307	114

Ostali podatki:

	Sentjur	Ind.	Smarje	Ind.	Velenje	Ind.	Zalec	Ind.	Celjska industrija	Ind.
Povprečno število zaposlenih	1.378	111	2.599	103	16.991	113	7.652	103	65.024	106
Izvoz v USA \$	875.723	126	725.450	163	4.611.724	117	2.590.133	102	15.982.751	111
Produktivnost (družbeni proizvod na delavca)	13.834	96	13.190	115	19.400	106	14.316	114	15.782	109

in bolje delati ob sorazmerno nizkih osebnih dohodkih, bodo prihodnji meseci vsi v znamenju želja po večji storilnosti. Res, ne gre drugače — vsi skupaj moramo več in bolje delati. Stabiliza-

problematika osebnih dohodkov v gospodarstvu nekoliko drugačna kot v družbenih dejavnostih in povsod tam, kjer so osebni dohodki zamrznjeni. Finančna likvidnost gospodarstva našega območja je boljša. Izgube v prvih treh mesecih pa znašajo skoraj dve stari milijardi. In sedaj pomembna številka — gospodarstvo naše regije je lani in letos zaradi odpisa terjatev izgubilo skoraj 16 starih milijard dinarjev.

Kdor ima rad primerjave, bo lahko sam ugotovil gibanja v posameznih občinah celjske regije. Razveseljev je porast izvoza. Storilnost skromno narašča, mnogo bolj nezadovoljivi pa so podatki za ekonomičnost, renta-

ra sprožiti že rahel alarm. V delovnih kolektivih iz zunaj njih. Eden izmed temeljnih pogojev za gospodarsko preobnovo pa je, kot je menil Miran Potrč, izoblikovati tak ekonomski sistem, ki bo spodbudil primerno organizacijo v proizvodnji. Ki bo trajnejši. Ki bo stimuliral najboljše in največje dosežke. Ki bo zagotovil enotno nastopanje na tujem trgu in učinkovito usklajevanje programov.

Gospodarstvo celjskega območja je, tako je bilo razbrati iz razprav na posvetu, pripravljeno dati vse od sebe za uspešno stabilnejše in učinkovitejše gospodarjenje.

Žična

PREUSMERITEV

Težave, s katerimi se spoprijemamo v Žični, so rezultat daljšega procesa. In tudi naše preusmeritve ne bomo dosegli čez noč. To je bistvena misel iz pogovora z direktorjem Žične, diplomiranim inženirjem Francijem Draganom, ki je pred nekaj meseci prevzel v roke krmilo nadaljnjega razvoja tega celjskega kolektiva. Žična resnično že nekaj let niha v gospodarski uspešnosti. To se je med drugim odrazilo tudi v višini osebnih dohodkov. Delavci z njimi niso zadovoljni. Zato so imeli v Žični pred nedavnim nekaj odkritih pogovorov. Razgrnili so položaj tovarne, njene težave v proizvodnem programu, letošnje dokaj ambiciozne cilje (lanska realizacija je bila 7,5 milijarde, plan za to leto pa je 9,2 milijarde) in se dogovorili, da bodo do konca leta zdržali pri sedanjih osebnih dohodkih. Pa ne samo to. Tovarna je pred pomembnim korakom. Kam stopiti? Kaj delati? Kako delati?

»Naša značilnost je, da lahko kritično govorimo o proizvodnem programu. Dosljed je žična razvila več področij in je tudi dosegla solidno finančno realizacijo. Toda če gledamo položaj žične in njen proizvodni program s tržnega vidika, celovito, potem je učinek drugačen. Kakovost gospodarjenja zahteva kritično soočenje. Proizvajamo sista, mreže in transportne trake, železno platno, vzmeti, žično gradbeno armaturo in žična pletiva. Torej pet programov, kar že diši malo na »svaštinstvo«. Bolje povedano — niti en program ni dovolj



razvit. Ob tem, da naša tehnologija ni dovolj sposobna, je poudaril Franc Dragan. Tržna ponudba žične je pisana. Toda analize morajo povedati, kaj je tisto, kar bo dajalo največ gospodarskega učinka. Sita, mreže in transportni trakovi so konjunkturalni. Proizvodnjo železnega platna bodo najbrž opustili. Pri vzmeteh se kaže zanimiva možnost sodelovanja z avtomobilsko industrijo. Ali pa, da bi žična v sodelovanju s slovenskimi železarnami zgradila tovarno za tehnične vzmeti. Kako bo z žično gradbeno armaturo, še ne vedo. Bodo počakali na tržne analize. Enako velja za žična pletiva, kjer pa je že jasno, da je učinek njihove proizvodnje premajhen in zato nezanimiv.

»Mi gremo v specializacijo proizvodnega programa. Sodelujemo tudi z Zavodom za napredek gospodarstva. Sedanja tržna program smo dali pod lupo in tak pogled naj pokaže, pri čem smo in pod kakšnimi pogoji bomo lahko ostali. Moramo pa proizvod-

ne programe oplemeniti na primerni tehnološki ravni, poudarja direktor Franc Dragan.

To iskanje novega mesta na pisanem igrišču v kovinsko-predelovalni industriji je pobudilo integracijo žične s slovenskimi železarnami. Kar 92,9 % zaposlenih se je odločilo za integracijo. Ta podatek govori o zavesti kolektiva, o njegovem spoznanju, da se mora podati na pot jasne usmeritve in perspektive. Važno je namreč, kaj bo jutri.

Seveda pa je potrebna realna ocena trenutka. Letošnji plan je zahteven. Skok v kakovost gospodarjenja, v višjo produktivnost, v iskanje rezerv, v novo organizacijo dela je nujen. Ob tem, da bodo v žični obdržali sedanje osebne dohodke, je ta naloga še toliko zahtevnejša. Z gotovo bo sistematična in ocenjena delovnih mest podala možnost, ob boljšem gospodarjenju, za usrednejši sistem nagrajevanja v prihodnjem letu. Res pa je bolje malo počakati, če to zahteva sedanji položaj in predvideni juristični rezultati. Ali, kot je rekel Franc Dragan, »1. 1. 1974 se bo v žični marsikaj spremenilo.«

Z junijem mora kupovati žična dražnji material, kar ji bo vzel okrog 600 milijonov. Zato si prizadevajo povečati cene žičnih izdelkov. Ob tem pa kritizirajo »sarnarje birokratskega odločanja« v jugoslovanskem gospodarstvu. Toda vztrajali bodo. In iskali dodatne ventile. Spodbudno je, da so prav pred dnevi sklenili s Sovjetsko zvezo posel v vrednosti ene milijarde. Izvozili bodo rudarske mreže. Pa tudi znotraj kolektiva je sedaj drugačno vzdušje.

Ce bi rekli, da je to leto za žično prelomno, bi beseda izzvenela preveč aktivistično. A povsem drži, da ne bo lahko. Bo pa marsikaj pomenilo, če bo ves kolektiv enotno vztrajal na poti urejevanja stvari. Važno je — vedeti, kaj hočemo!

Cinkarna - otvoritev

TOVARNE

Jutri dopoldne bo v celjski Cinkarni veliko slavlje. Svečano bodo otvorili novo tovarno titanovega dioksida. Sredstva za to veliko naložbo je prispeval poleg domačih proizvajalcev in bančnih institucij vzhodnonemški partner. Tovarno so gradili pet let, celotna naložba pa bo stala okrog 50 starih milijard. Nova tovarna bo dala letno okrog 25.000 ton belila. Polovico bo dobil vzhodnonemški partner, ostalo pa bo Cinkarna prodala na domačem in tujem trgu.

Otvoritev tovarne titanovega belila predstavlja pomemben dogodek v postopni preusmeritvi, sanaciji in razvoju Cinkarne. Kajti v Cinkarni menijo, da bodo morali v prihodnje v razvoj dati prednost kemiji in grafiki, v metalurgiji pa bodo dali večji poudarek finalni proizvodnji. Z dokončano investicijo tovarne titanovega belila se uresničuje intenzivna cinkarniška usmeritev v kemijo. Že letošnja proizvodnja titanovega belila bo Cinkarni izboljšala materialni položaj. Letošnji plan realizacije znaša 55

milijard, drugo leto pa ravno doseči 70 milijard. varna titanovega dioksida. edina tovrstna tovarna gosloviji in na Balkanu. zato v Cinkarni obstaja njo boljše gospodarske. he. Direktor tovarne inženir Jakob Razpotnik.

V petek bo predstavniki vzhodnonemške in vanske vlade najprej inženir Dušan Burnik, sednik občinske skupnosti Celje. Otvoritev tovarne ob 11. uri. Gostje si bodo ogledali tovarniške prostore. Otvoritev T102 pomeni za darilo Cinkarni ob novanju njene 100-letnice.

AVTOPRALNIČI

Ljudska tehnika v avtomobilnem stroju v svoji učilnici. Bil preizkus, in se je je bila učilnica polna kvaril. Uredili pa so prostorov za različne nastave. Postavili so tudi čer za pregled avtomobilov. Uredili novo pralnik.

Otroško varstvo

PLAČILO PO DOHODKU

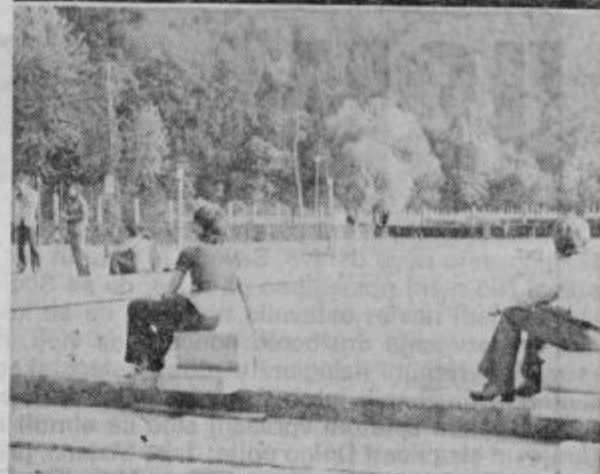
Diferencirano plačevanje stroškov organiziranega dnevnega varstva otrok je pred letom dni. Temeljna skupnost otroškega varstva Celje je poskušala v javno razpravo osnuti nove lestvice in tako korigirala lestvico iz leta 1968. Za starše z dohodki na 1.000 dinarji na družinskega člana je predlog nove lestvice tak, da namesto dosedanjih šest dohodkovnih skupin uvaja deset skupin. Pri plačevanju varstva otrok izhajajo iz stroškovne in ne ekonomske cene; Pri tem pa bi starši še vedno plačevali le 70 odstotni delež stroškovne cene, ostalo pa se bo še vedno financiralo iz družbenih virov. Ta odločitev o 70 odstotnem plačevanju vzgojnine velja za vse družine, tudi za tiste, ki imajo več kot 1.800

dinarjev dohodka na družinskega člana. V dohodke družine se vključujejo dohodki iz delovnega razmerja staršev, pokojnina staršev in preživnina. Otroški dodatek se v začetku ni štel k dohodkom družine, na predlog sveta za socialno varstvo pri občinski skupščini v Celju pa so otroške dodatke vnesli v dohodek družine. Ker pa bo stroškovna cena za posamezne oskrbovance različna (za dojenčke bo za 30 odstotkov višja, za šolskega otroka pa za 15 odstotkov nižja od predšolskega otroka), vzbuja ta različnost stroškovne cene na prvi pogled pravično razdelitev, po drugi strani pa navaja na misel, ali vzgoja otroka v podaljšanem varstvu ni ena izmed oblik šolske učnega procesa, v ka-

terem moramo stremeti, da bo spričlo svoje poslanske vloge, brezplačen? Male šole, ena izmed nadaljnjih perspektivnih oblik našega učnega vzgojnega procesa, so še vedno odrinjene od rednega financiranja. Zato pa toliko bolj kričijo po ureditvi ter spet navajajo na misel, da bodo družine prizadete dvakrat. Plačevale bodo vzgojnine in šolnino hkrati, pri tem pa najproduktivnejši in ustvarjalni kader v naši družbi, katerega zadeva diferencirana lestvica vzgojnine najhuje, že tako plačuje največje obremenitve v različne družbene sklade. Kaj pa delež staršev v javni razpravi? V vzgojno varstvenih ustanovah so starše že povabili na razgovore. Starši se v večini primerov z dife-

rencirano lestvico otrok strinjajo, nizajo pa vrsto pripomb, ki smo jih že omenili. Zadovoljni so zlasti tisti starši, ki z novo družinsko obremenitvijo niso prizadeti, ostali pa ugotavljajo, da že tako plačujejo večja sredstva pri samopriskupu za urejanje varstva in je tako njihov delež občutno večji. Zaskrbijoča pa je resignirana ugotovitev staršev, ki je ponekod prišla na dan, češ nova diferencirana lestvica vzgojnine bi bila sprejeta tudi brez našega deleža, zato so javne razprave odveč. To nam kaže še na nezrelo moč posameznika, samoupravljalca, ki se čuti še tako brezmogočnega, da v javni razpravi nerad sodeluje, ker na svoj DA ali pa NE ne pričakuje uspeha. ZDENKA STOPAR

turizem



Ob plavalnem bazenu v Preboldu. Čeprav so vodenj šele natakali, je imel dosti obiskovalcev...

OBISK V PREBOLDU

Prebold, Sempeter, Braslovce, Vrnsko, Gora Ojka... Pet turističnih točk Spodnje Savinjske doline. Vsaka živi svoje življenje. Pisano in pestro, z mnogimi nihanji navzgor in navzdol. Bolj ustaljena gibanja so le na Vrskem in zlasti v Sempetru, kjer v zadnjih letih poznajo samo pot navzgor. Tu imajo tudi natanko določen vozni red, čvrst program, ki ga dosledno uresničujejo.

Zibelka povojnega turizma v Spodnji Savinjski dolini, Prebold, se znova prebujala. Zdaj ne gre več za biti ali ne biti. Vprašanje, ki se pojavlja v zadnjem času je le, kako da bi dosegli še več, da bi dohiti zamujeno in dali svoji dejavnosti letoletni pečat.

V kraju sta dva nosilca turistične aktivnosti: domače gostinsko podjetje, ki upravlja z vikend naseljem, bazenom in gostinsko enoto pri njem ter turistično društvo.

Na čelu gostinske dejavnosti je Marija Zagoričnikova, vse odtlej, ko so se odločili za ustanovitev lastne gostinske gospodarske organizacije. Zdaj delo teče in tu so že tudi načrti, ki bi jih radi uresničili, čeprav v zadnjih treh letih niso držali rok križem. Tako so za razna preureditvena dela pri bazenu in gostinski enoti potrošili okoli deset milijonov starih dinarjev, lastnih sredstev. To je za kolektiv, ki šteje dva člana, veliko.

»Naši načrti so skromni in vsklajeni z možnostmi, ki jih imamo. Sicer pa bi radi še letos zasteklili del gostinskega prostora, ki je sedaj proti bazenu odprt. Tako bi dobili večji lokal, ki bi ga lahko s pridom uporabljali tudi v zimskem času. To delo smo že nameravali opraviti pa ni bilo dovolj denarja. Upajmo, da bo letos lažje.«

Tako je pripovedovala Marija Zagoričnikova. Bazem je odprt. Cistilne naprave v redu delajo in zato je tudi temperatura vode višja kot bi bila sicer. Voda se segreje tudi do 24 stopinj Celzija.

Sicer pa bo bazem zahteval še svoje. Nekatera dela so nezogibna, razen tega bodo morali raziskati vodne vire. Prvi znaki namreč kažejo, da je vode manj kot jo je bilo nekoč.

Vikend naselje ima svoje stanovalce že od marca letos. Zanimivo je, da semkaj prihajajo več ali manj



Marija Zagoričnikova, upravnica naselja Savinjski log v Preboldu

stalni gosti. To velja tako za tuje kot domače. Nekateri so tu že kar doma, saj prihajajo v Prebold na počitnice že več kot deset let oziroma manj. Med tujci je največ Zahodnih Nemcev in Nizozemcev, med domačini pa so turisti iz Zagreba, Varaždina in drugih hrvaških krajev.

V naselju je enajst hišic, od katerih ima vsaka po dve postelji. Je pa moč dodati še tretjo.

Vse kaže, da so mir, čist zrak, sprehodi v okolico, dobra hrana pa tudi bazen tisto, kar privablja toliko ljudi v Prebold. MB

DOBRA PREDSEZONA

Po nepopolnih podatkih celjske turistične zveze smo lahko z obiskom turistov na širšem celjskem območju v času tako imenovane predsezona zadovoljni. Medtem ko je bilo v državi pa tudi v Sloveniji v prvih petih mesecih letos celo nekaj manj nočitev kot lani v istem času, je celotno celjsko območje zabeležilo 2-odstotni porast. Bolj razveseljivi pa so podatki za Celje in celjsko občino. V tem ko je bilo v Celju v tem času za 7 odstotkov več nočitev, jih je bilo v občini celo za 9 več kot v istem razdobju lani.



Zaključek tekmovanja ŠSD v Braslovčah

USPEH PREBOLDA

Zadnji petek je bilo v Braslovčah, kraju pod parizanskimi Dobrovljami, bolj živahno, kot je nreda sredi turistične sezone. Več kot petsto pionirjev in mladincev, članov šolskih športnih društev iz vse Slovenije, se je širalo na zaključni prireditvi, ki sta jo skupaj pripravila republiški center ŠSD in SSD na osnovni šoli v Braslovčah. To je že drugo leto, da je zaključna prireditev najbolj množičnega tekmovanja v Sloveniji na širšem celjskem področju. Lani je bila v Preboldu, letos v Braslovčah. To je nov doiz razvejanosti in kvalitete tega šolskega tekmovanja.

Tisto petekovo jutro je pravzaprav razočarano mlade športnike, ki so bili namenjeni v Braslovce, začelo se je namreč z dežjem in zlasti, ki so jih izobesili v kraju v znak pozdrava mladim športnikom, so se namakale v noč. Vendar tudi dež ni preprečil veselega razpoloženja, saj se stisnili v kinodvorano in prisostvovali skrbno pripravljene kulturnemu programu ter udeležili priznanj vsem udeležencem v letošnjem tekmovanju ŠSD. Letos se je prijavilo za tekmovanje osnovnošolskih ŠSD 18 tekmovanje pa je končalo 66. Med srednjimi šolami se je prijavilo 29 ŠSD, pogoje za končno uvrstitve pa je izpolnilo 31 družin. Vsega skupaj je nastopilo preko 80 tisoč mladih športnikov. Če upoštevamo dejstvo, da ima trenutno samo približno 50 edinstven vseh slovenskih šol ŠSD, lahko pričakujemo, da se bo to

tekmovanje z novimi društvi v prihodnjem letu še razširilo in tako predstavljalo resnično lažo množičnosti, iz katere lahko kasneje pričakujemo kvaliteto.

Tudi letos je med osnovnošolskimi ŠSD zmagal Prebold, na drugo mesto pa so se uvrstili domačini Braslovčani, kar je za njih nedvomno velik uspeh. Ostale šole s širšega celjskega območja so se uvrstile takole: 5. OS Hudinja Celje, 8. OS Hrastnik, 11. OS Gustav Solih Velenje, 14. OS Mozirje, 15. OS Bistrica ob Sotli, 17. OS Biba Röck Sostanj, 19. OS Podčetrtek, 21. mesto delila OS Radeče in OS Smarje pri Jelšah, 30. I. OS Celje, 32. III. OS Celje, 33. OS Frankolovo, 35. OS Tončke Čečevce Lisično, 38. OS Store, 42. OS Vrnsko, 46. OS Smartno ob Paki, 49. Posobna šola Ivanke Uranjekove Celje (dobil so se posebno priznanje za delo v oteženih delovnih pogojih), 50. OS Poljane, 52. OS I. celjske čete Celje in 58. II. OS Slovenske Konjice.

Med srednjimi šolami so se SSD s celjskega območja uvrstila takole: 4. Rudarski šolski center Velenje, 5. Gimnazija Celje, 7. Tehnična šola Celje in 21. Gostinska šola Celje.

Zbranim mladim športnikom so se predstavili tudi poznani športniki košarkar Pavle Polanec, hokejist Gorazd Hitl, smučarski skakalec Marjan Prelovšek in telovadec Janez Brodnik, v kulturnem programu pa so nastopili: pevski zbor OS Braslovce pod vodstvom

Marije Dostan, folklorna skupina iste šole pod vodstvom Bernarde Granc in skupina iz OS Biba Röck iz Sostanja pod vodstvom Teje Podgoršek. O pomenu dela ŠSD je govoril namestnik republiškega sekretarja za kulturo in prosveto Rajko Sugman. Kljub dežju, ki je pokvaril še

bolj prijetno srečanje, so se mladi športniki napotili do jezera, kjer je bilo slišati dvoje: škoda, da je dež in ne moremo videti v vsej lepoti Braslovškega jezera in okolice ter prihodnje leto na svidenje!

Tekst: TONE VRABL
Foto: TONE TAVČAR



Predstavniki prvih treh ŠSD s pokali, zlatimi zvezdicami in zastavkami ter knjigami kot priznanje za uspehe, ki so jih dosegli v letošnjem tekmovanju. Od leve proti desni: predstavnik ŠSD Stična (tretji), predstavnik ŠSD Braslovce (drugi) in predstavnik ŠSD Prebold (prvi).



SLAVA SMAGUR

»Delam in sem aktivna že vsa leta po vojni pa tudi med njo in prej. Zdaj je prišlo priznanje. Srebrni znak OF. Poleg

tega sem letos dobila tudi srebrno odličje republiške organizacije Rdečega križa. Kolikšno preseženje! Vsega tega nisem pričakovala, saj se mi je zdelo, da so minili časi, ko lahko tudi terenski delavci dobi družbeno priznanje.

Lahko si mislite, da sem ga bila vesela. Zaradi njega sem skrajšala zdravljenje v zdravilišču. Prišla sem na svečanost. Bila sem srečna in zmedena. Tedaj, ko sem morala k odru, se mi je zdelo, da še hoditi ne znam. Vse je bilo tako čudno, veselo in nepričakovano... »

S temi besedami je odprla svojo osebno izkaznico. V njej piše z velikimi črkami: DELO. In še enkrat in še stokrat, ničkolikokrat. Delo jo spremlja ves dan, vse dni v letu in vsa ta leta. Delo je pustilo svoje sledove, tudi življenje, trpljenje in prav tako tisti zapis smrti

ti v 1942. letu, ki mu je po sreči ušla. Beseda je utrujena, živci razrujeni, toda srce in misel sta čista. V njej je preveč poštenosti, preveč ponosa, da bi klonila ali da bi se borila zase. Zaradi drugih in za druge hodi naokoli. Hoši kot obiskovalka med ljudi, ki so potrebni družbene pomoči. Zna se krepko zavzeti za druge. Kaj pa zase? Nikoli in tudi danes ne.

Njena aktivnost ne pozna meja. Delo v različnih organizacijah na terenu je njen drugi dom. Krajevna skupnost, Socialistična zveza, Zveza borcev... Koliko sestankov, koliko obveznosti. In nikoli ne, ne morem, ne znam.

»V Zavodni imamo lep dom OF. V njem se razvija precejšnja aktivnost. Zal pa mladih v njem ni ali jih je premalo. Tako se pri delu v glavnem srečujemo eni in isti. Stari obrazi.«

obrazi

»Če bi mogli, za kaj bi se na terenu še zavzeli?«

»Za kanalizacijo na drugem koncu Teharske ceste. Naj vam povem, da nimamo zaprtega kanala in tudi denarja ne, da bi ga uredili. Potem si lahko mislite, kako je, kadar se odpadne vode izliva v odprt jarek. Imela smo že marsikaj, tudi material za ta dela pa obljube. Na koncu je ostalo — nič.«

Na mizi, v čisti in lepo pospravljani kuhinji, je bil v vazi lep sopek cvetic. Prinesla jih je delna socialna podpiranka kot čestitko za njen srebrni znak OF.

»Kot znaka, sem se razveselila tudi teh cvetic. Veliko mi pomenijo!«

Da bi nikoli ne ovenele!

M. BOŽIČ

Pomenek na Dolgem polju

NISMO ZADOVOLJNI

Pred SZDL, zlasti pa pred krajevnimi organizacijami, je cel splet novih nalog, ki jih narekuje uresničevanje nove ustave. Seveda je prva in temeljna naloga temeljito seznanjanje članstva z novo ustavo. Nič manj pomembno pa ni to, da se Socialistična zveza sama, tako organizacijsko kot vsebinsko prilagodi novim ustavnim normam, da se kot najmožnejša politična organizacija temeljito pripravi za razvijanje družbenih odnosov na višji, neposredni samoupravni ravni. Brez dvoma je med prvimi konkretnimi nalogami utrditev delegatskega sistema, ki naj zagotovi uveljavljanje najbolj elementarnih družbenih interesov v temeljni družbeni celici — krajevni skupnosti.

S takim spletom vprašanj smo se obrnili na najodgovornejše predstavnike političnega življenja v krajevni skupnosti Dolgo polje: Jaka Majcna, predsednika krajevne konference SZDL, Borisa Rosino, predsednika Izvršnega odbora SZD in Miša Kovača, predsednika KS.

BORIS ROSINA: »Ze na zadnjem sestanku naše krajevne organizacije SZDL smo na kratko razpravljali o ustavnih dopolnilih in novi organiziranosti. Sprejeli smo sklep, da bomo še pred počitnicami organizirali dve javni razpravi o spremembah. Prva taka razprava bo danes, v četrtek, 28. junija, na katero bomo povabili vse družbeno politične organizacije na terenu. To bo poglobljena razprava. Želimo, da zaradi nove organiziranosti temeljito pripravijo vse organizacije na terenu, da bodo usklajeno delovale. Do prve polovice julija bomo realizirali tudi razpravo po posameznih podružničnih odborih. Naš izvršni odbor ima glede na večino območja krajevne skupnosti štiri podružnične odbore. Tako se bo razprava širila med občane. Zaradi različnosti našega terena bo sicer težko zagotoviti skupne interese. Posamezniki bodo prav gotovo hoteli uveljavljati svoje, zato jih bomo skušali usklajevati.

Mislím, da bo potrebno ljudem zelo natančno prikazati, kaj je SZDL in kakšne so njene naloge v novem ustavnem sistemu. Lahko rečem, da delovanja SZDL na Dolgem polju še ni toliko čutili, kot bi se ga moralo. Nekaj je temu kriva »dediščina«, malo pa tudi iskanje najboljših rešitev, ki še niso imele pravega odziva. Premiki pa so že vidni. Mi bi radi, da bi aktivirali večino občanov tudi zaradi tega, ker moramo imeti najmanj 60 kandidatov ob novem sistemu. Smo pravkar v fazah evidentiranja. Kandidati so predvsem ljudje, ki se že pojavljajo v dejavnostih naše KS, ven-



Boris Rosina

dar je to preozek krog zainteresiranih. Prepričan sem, da so na terenu še ljudje, ki bi jih lahko vključevali v aktivnosti.

JAKA MAJCEN: »Vsi razmišljamo in iščemo vzroke za premajhno aktivnost občanov. Pričakovali smo večji odziv in več spodbude za delo. Veliko ljudi se priseli na naše območje, vendar ne najdejo poti do nas. Čeprav so bili prej aktivni, zdaj niso. Največ čuta odgovornosti še imajo za šole. Tudi vse javne tribune so dobro obiskane, kjer se kot diskutant pojavlja tudi SZDL.«

BORIS ROSINA: »Mi bi želeli aktivirati tudi vse ostale činitelje, ne samo občane KS. Na našem območju je veliko delovnih organizacij, tu stanejo tudi ljudje, ki delajo v delovnih organizacijah zunaj našega terena. Prizadevamo si, da bi s temi organizacijami enotno nastopali na našem terenu, po nekem programu, z racionalnim trošenjem sredstev. Čutili naj bi se odgovorne za reševanje vseh problemov finančnih pomoči. Pri njih je bolj zastop-

pan socialni vidik angažiranja.«

MISO KOVAČ: »Mi bi radi, da bi te organizacije obdržale nadaljni kontakt s svojimi delavci, to je, da bi se zanimale za to, kako leti živijo po delovnem času. Veliko težje sodelujemo s tistimi zunaj našega terena, ki imajo pri nas najmanj 120 stanovanj za delavce. Zdi se mi, da vodstva sindikatov v teh organizacijah niti ne vedo, kje je naš teren.«

BORIS ROSINA: »Smo ena izmed celjskih KS, kjer že uveljavljamo nov delegatski sistem. V krajevni organizaciji Socialistične zveze so zastopani delegati s terena, iz delovnih organizacij in interesnih skupnosti. Vendar ugotavljamo, da v tem kratkem času nismo uspeli navezati vsebinski stik predvsem z delovnimi organizacijami. Smo v fazi dogovarjanja z njimi in kaže, da se bo tu premaknilo. SZDL se pri nas čuti soodgovorna za vse, kar se na našem področju dogaja, saj si bomo v prihodnje sami krojili politiko pri reševanju komunalnih problemov, kot tudi problem sredstev. Oblike organiziranja po delegatskem sistemu je velik korak naprej. Občani so bili prej zaprti v ožji krog in formalne možnosti širšega vplivanja niso imeli.«

BORIS ROSINA: »Naša krajevna organizacija SZDL si je zadela obširen program. Prva akcija, ki smo jo uspeli izvesti, je bila pozitivna poverjeniške mreže. Poverjeniki ne bodo samo blagajniki, ampak tudi prenašalci zgoščenih informacij o dogajanjih na terenu. Drugo: postaviti moramo enotno organizacijo na terenu, najti mo-

ramo stike z ostalimi družbeno-političnimi organizacijami. Najboljše kontakte imamo s KS zaradi sorodnosti problemov.«

JAKA MAJCEN: »Občani iščejo usluge pri KS in pogosto pri SZDL, na katero se obračajo, kadar gre za rešitev problemskih stvari.«

MISO KOVAČ: »Vendar vsem ne moremo ustreči, so premalenkosti. Ne zavedajo se, da smo od občine precej dobili, da smo veliko naredili. Občina ima posluš za zahteve naše KS, kolikor je pač v njenih močeh. »Kritikom« se tega ne da dopovedati. Problem pa je ureditev okolice. Poslali smo opozorila vsem lastnikom vozil, ki parkirajo na zelenicah. Sploh naši občani premalo pazijo na čistočo in red v okolici blokov in individualnih stanovanjskih hiš. Morali bi se tudi v okviru hišnih svetov bolj zavzemati za red v blokih in okrog njih. Je pa res, da je za to premalo sredstev. Smo sicer dobili po 1 dinar na kvadratni meter, vendar je to premalo. Potrebno bo dobiti denar, zlasti pri podjetjih, katerih delavci stanujejo pri nas. Nujno potrebno je tudi, da dobimo igrišča za rekreacijo mladine in starejših. Občani na sestankih negotujejo, ker je gradnja rekreacijskega centra pod Golovcem v zastoju.«

JAKA MAJCEN: »Tudi zaradi uslug se pritožujejo. Imamo samo dva bifeja, prav tako pa je premalo trgovin. Prepričani smo, da se bodo naši občani in SZDL z aktivnostjo izvršnega odbora, konference in interesnih skupnosti ter občanov samih lahko uveljavili v novem sistemu organiziranja.«

D. P.

Celje: Na široki skupni poti

Sesta seja konference občinske organizacije Zveze komunistov v Celju je prinesla v družbeno in gospodarsko življenje celjske občine nov utrip. Njeno delo in zlasti zaključki niso ostali zaprti v partijskih krogih. Dobili so izreden odmev v javnosti. Postali so izhodišče za skupno in enotno obravnavo in zlasti za razreševanje vseh, še predvsem gospodarskih vprašanj. Postali so delovna obveznost za vse ljudi. Tako se je odprla široka, skupna pot pri reševanju gospodarskih in s tem drugih vprašanj celjske občine.

Zaključki šeste seje so dobili prvi odmev na zadnji seji celjske občinske skupščine. Pobuda občinske organizacije Zveze komunistov so sprejeli tudi odborniki. Gre za konkretne naloge, za konkretne obveznosti.

Pred dnevi so se z njimi seznanili tudi predsedniki delavskih svetov večine gospodarskih in drugih organizacij v občini. Na seji partijske konference so v resnici govorili o gospodarskih vprašanjih. Toda, kje je meja med gospodarstvom in negospodarsko dejavnostjo? Klasične meje se poridajo, integracijski in drugi procesi sodelovanja zblizujejo vse dejavnosti. Zato tudi zaključki seje konference ne veljajo le za gospodarstvo.

Kot odborniki občinske skupščine, tako so tudi predsedniki delavskih svetov organizacij združena dela sprejeli priporočila seje konference ZK kot svojo obveznost. In tako je na pobudo organizacije Zveze komunistov v občini stekla enotna akcija vseh družbenih silnic, enotna akcija za obravnavo in reševanje zlasti gospodarskih vpra-

šanj. Kljub neuspехom, ki jih je gospodarstvo v občini doseglo v zadnjem času, ni časa za počivanje na lovorikah. Prav tako ni razlogov za pesimizem.

Priporočila šeste seje konference občinske organizacije ZK v Celju niso načelna, niti se ne spuščajo v podrobnosti, so pa takšna, da spodbujajo k razmišljanju in skupnemu delu. Priporočila so tudi takšna, da dajejo samoupravnim organom neštete možnosti, da v njih najdejo svoje probleme in poiščejo lastno pot njihovega razreševanja.

Ta pobuda je dobila ustrezen odmev tudi na srečanju predsednikov delavskih svetov. Razprava je pokazala, da problemov in nalog ne manjka. In to na vseh področjih, ne samo v gospodarstvu.

Enotnost akcije pa je dobila na srečanju predsednikov delavskih svetov še eno potrdilo. Na njem so namreč opozorili tudi na pomembnost skupnega reševanja stanovanjskih vprašanj, na združevanje sredstev, pa naj bo to v občinskem solidarnostnem skladu ali v združevanju sredstev za razširjeno reprodukcijo. Samoupravni organi morajo v tej zvezi dati svoj delež in v praksi potrditi pravilo enotnega (beri cenjega in hitrejšega) reševanja perečih stanovanjskih vprašanj. Gre v resnici za vprašanje stetilka ena v občini!

Skupna pot pa jih vodi še k ustanavljanju in delu komisij za samoupravo delavsko kontrolo in ne nazadnje k uresničevanju številnih samoupravnih sporazumov in družbenih dogovorov. Organizacije združenega dela postajajo sestavni del celotnega družbenega dogajanja.

M. BOZIC

Govori Ivan Košan, predsednik KS Vinska gora

NARED ZA PRAZNIK

NOVI TEDNIK: Kdaj ste pričeli z organizacijo priprav na letošnje praznovanje občinskega praznika občine Zalec?

IVAN KOŠAN: V našem kraju smo se že najmanj štiri leta potegovali za to, da bi bilo osrednje praznovanje občinskega praznika v našem kraju. Ko je lani skupščina v Šeščah sprejela sklep, da bo praznovanje letos končno pri nas, smo se takoj lotili prvih organizacijskih priprav.

NOVI TEDNIK: Ste za izvedbo obsežnega programa imenovali v okviru krajevne skupnosti kakšen poseben odbor? Kako ste pristopili k delu?

IVAN KOŠAN: Nismo imenovali posebnega odbora. Vsa organizacijska dela so potekala in tečejo v okviru krajevne skupnosti oziroma njene sveta. Pri tem pa moram poudariti, da vse družbeno politične organizacije v našem kraju s svetom krajevne

skupnosti zelo tesno sodelujejo, tako da je vse naše delo rezultat skupnih naporov vseh odgovornih v naši krajevni skupnosti.

NOVI TEDNIK: Program komunalnih del, ki ste si ga zastavili, je zelo obsežen. Kaj vse ste uredili v tem času in kako daleč ste s posameznimi deli?

IVAN KOŠAN: Res je, program, ki smo ga sprejeli, je bil zelo obsežen. Asfaltirali smo sedem cestnih odsekov v skupni dolžini preko 6 kilometrov. Poleg tega pa smo v lastni režiji še dodatno asfaltirali tri krajše odseke, in sicer dovoz do Zadrúznega doma, odsek do gasilskega doma in cesto v Spodnji Črna vi. Poleg tega smo na vse ceste v krajevni skupnosti navedili preko 2300 kubikov peska ter jih posuli. Napeljali smo nekaj vodovodov, in sicer dva večja, to je v Lipju in Janškovem selu.

NOVI TEDNIK: Kolikor

nam je znano, so ravno pri vodovodih izčrpano pomagali tudi občani sami. Kako ocenjujete njihovo sodelovanje?

IVAN KOŠAN: Glede sodelovanja občanov moram reči samo eno: izredna pripravljenost, ki je prišla do izraza pri vseh akcijah. Ljudje so ogromno prispevali v obliki samoprispevkov, z udarniškim delom. Takega sodelovanja si želimo tudi v bodoče. Lepo je delati, kadar so ljudje v tolikšni meri pripravljeni sodelovati v skupnih akcijah, kot je to bilo pri nas. Seveda so nekateri posamezniki, zelo majhno je njihovo število, ki so in stoji ob strani, toda ti so se izločili sami. Sredstva, ki so jih občani sami zbrali, gredo v desetine milijonov starih dinarjev, da o varnosti udarniškega dela ne govorimo.

NOVI TEDNIK: Poleg cest in vodovodov pa je kraj pridobil tudi še nekatere druge objekte. Katere?

IVAN KOŠAN: Zadrúžni dom bo v celoti obnovljen, še zlasti velika pridobitev bo prenovljena dvorana z novim odrom. Naše gasilce je treba še posebej pohvaliti, saj so uspeli dokončati gradnjo gasilskega doma ter urediti njegovo okolico. Trgovsko podjetje ERA iz Velenja je držalo besedo in pristopilo k ureditvi trgovine. Žal se je zataknilo pri načrtih, tako da trgovina do samega praznovanja še ne bo čisto gotova. Toda kljub temu bomo kmalu imeli moderno samopostrežno trgovino, ki bo nedvomno velika pridobitev za naš kraj. V programu smo si zadali tudi nalogo, da napeljemo telefon v Spodnjo Črna vi, da bi občani tega zaselka tako dobili zvezo s svetom. Naloga je opravljena.

NOVI TEDNIK: In kako je z ureditvijo kraja?

IVAN KOŠAN: Krajevna skupnost je razpisala nagrade za najlepše urejene hiše. No,



ne glede na to je treba reči, da so ljudje pridno poprijeli za delo pri olepšavanju svojih hiš in gospodarskih poslopj. Rekli bi lahko, da bo vsa krajevna skupnost kot v novi obleki. Tudi pri tem so ljudje pokazali polno razumevanje in upam, da bodo tudi v bodoče tako skrbeli za okolico svojih domačij.

NOVI TEDNIK: Vse objekte ste našli. Kaj pa šola?

IVAN KOŠAN: Nisem je pozabil omeniti, saj je to pravzaprav največja pridobitev našega kraja. Do praznika bo gradnja zaključena in v jeseni bodo naši šolarji že stopili preko praga nove šolske zgradbe. Tu bodo pogoji dela seveda popolnoma drugačni, kot so doslej. Še zlasti velika pridobitev pa je tudi vrtec, ki bo v sklopu nove šole in ga doslej sploh nismo

imeli. V stari šoli bomo uredili prostore za potrebe krajevne skupnosti in družbeno političnih organizacij.

NOVI TEDNIK: Vse je torej praktično pripravljeno za osrednjo proslavo. Imate kakšne posebne želje ob tem?

IVAN KOŠAN: V glavnem je res vse zaključeno in storili smo celo več, kot smo prvotno nameravali. Nekaj drobni opravil je seveda še ostalo, toda tudi to bo pravočasno opravljeno. So pa tudi še nekatere akcije, ki jih bomo opravili takoj po praznovanju. Radi bi še napeljali telefon v Lipje in Lopatnik, uredili avtobusni postaji, ki sta sedaj na neprimeren kraj, jih, takoj po prazniku pa bomo pristopili h gradnji lovske planinskega doma na Lopatniku. Načrte in lokacijo imamo, denar pa bomo tudi skupaj spravili. Posebnih želja nimam, morda le to, da bi se rad zahvalil vsem občanem za njihovo dejansko prizadevanje do nakele pomoči z željo, da bi tako in Vinski gori ostalo tudi v bodoče. Sicer pa iskro riščam priložnost in vabim vse občane žalske občine ter okoljskih krajev, da se naše osrednje proslave v nedeljo, 8. julija, udeležijo v čimvečjem številu.

Razgovor pripravil: BERNI STRMCNIK

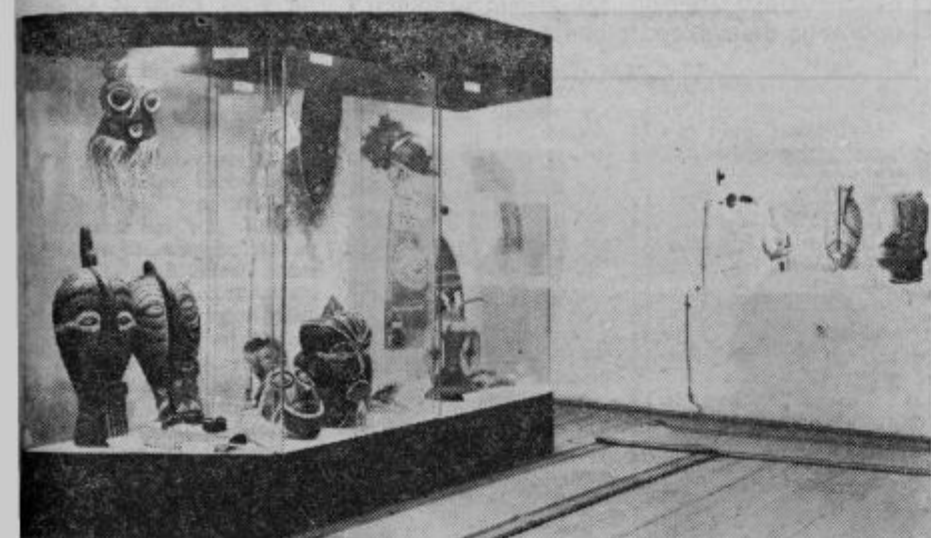
V velenjskem muzeju

Afrika med rudarji

V petek, 29. junija bodo v prostoru v velenjskem muzeju, kjer bo odslej dalje na vpogled umetnostno-etnografska zbirka, ki je več kot trideset let nazaj privedena v Velenje. Tu je tudi pred leti vso svojo bogato zbirko prepustil Velenjčanom tridesetih letih, kar je razstavljena dela njegovih učencev Kenyatha College v Nairobiju v Vzh. Afriki. V drugi so razstavljeni etnografski predmeti, ki jih je Foit odkupil od domačinov v Afriki. Izredno zanimiva je tretja soba kjer so na vpogled obredne maske, ki so jih ob raznih priložnostih uporabljali v Angoli, Kongu, Zah. in Vzh. Afriki ter lutkovno gledališče (vse figure so iz lesa), ki ga je Foit našel ob reki Issuri v Kongu. Četrta soba je namenjena posebnemu namenu — ogledu diapozitivov, ki jih je Foit posnel med svojim bivanjem v Afriki. V peti sobi so originalna Foitova dela, med drugim tudi spominska maska državnika Toma Kenyatha, ki je bil s Foitom velik prijatelj. Mnogo del še ni

razstavljenih in jih bodo kasneje. Zanimivo je, da imajo celotno razlago o Foitovi zbirki posneto na magnetofon in tako ni potreben poseben vodič. Interpretacijo preko magnetofona je pripravila prof. Pavla Strukelj iz Etnografskega muzeja v Ljubljani, tehnično pa so zbirko uredili v prostorih ing. Borut Jenko, ing. Ciril Bezljaj in Milan Jeram, vsi zaposleni v TGO Gorenje. Vsekakor predstavlja Foitova zbirka novo kvaliteto v muzeju slovenskih premovalnikov v Velenju. **Otvoritev bo v petek ob 18. uri, muzej pa si lahko ogledate vsak dan od 8. do 18. ure.**

T. VRABL



Obredne maske iz različnih afriških držav.

Gledališče

Abonma delavske mladine

Za konec sezone je bil na pobudo SLG Celje sklican zanimiv sestanek v prostorih gledališke hiše. V želji, da bi gledališče še naprej odpirali širokemu občinstvu, je uprava gledališča že do slej uvedla vrsto novih abonmajev, ki so poimenovali tako, da se na zunanji okarakterizirajo smer posamezne akcije. Tako se je odprl abonma za gledališke amaterje, za delovne kolektive in za Kozjansko. Po tej pobudi je tudi občinski komite mladine v Celju sklical sestanek, ki so se ga udeležili predstavniki mladinskih kolektivov iz delovnih organizacij. Namen sestanka je bil, pogovoriti se z mladimi, postaviti osnove novega delavskega

abonmaja, navezati z njimi kar najožje stike, jih seznaniti z delom gledališča in razgrniti pred njimi repertoar prihodnje sezone. Za začetek so izbrali pet del, ki bodo omogočala kar najboljšo komunikacijo. Edini problem so še različni turnusi, v katerih delajo. Zato bosta za vsako delo rezervirani dve predstavi, ki bosta ustrezali njihovemu prostemu času. Zelja mladih je tudi, da bi gledališki igralci v okviru te kulturno-politične akcije prihajali v tovarne in pred napovedanimi predstavami s kratkimi odlomki in v pogovoru seznanjali delavsko mladino pa tudi odrasle, ki jim bo ta abonma prav gotovo odprl, z vsebino in idejo

posameznega dela. Prva predstava naj bi bila v prvi polovici oktobra. Izbrana so dela: Čehov — Utva, prizori iz življenja na vasi, Fritsova komedija Kralj Malhus, Goldonijska komedija Sluga dveh gospodov, Frančička Rudolfa Celjski grof na žrebcu ter Jarryjeva klasična burka Ubu kralj ali Poljaki. V pogovoru so si bili mladi udeleženci iz delovnih organizacij vsekakor edini, da niti kinematografska predstava, niti klubski prostori in še kakšna druga oblika družabnega srečanja ne omogočajo v tako polni meri psihološkega kontakta in kulturno-političnega doživetja.

Janez Zmavc

Velenje

Davek podpira TIS

Na zadnji seji občinske skupščine Velenje so med drugim sprejeli tudi dva odloka s katerim se zmanjšuje za 0,5 odstotka prispevek iz osebnih dohodkov za TIS oz. se poveča pretok prometnega davka iz proračuna za potrebe TISA. Do sedaj so občani plačevali iz osebnih dohodkov 3,7 odstotka za potrebe temeljne izobraževalne skupnosti. Teh 0,5 odstotka, za kolikor se je stopnja zmanjšala, bo odslej šlo v rezervni sklad delovnih orga-

nizacij za posebne namene, banke pa bodo ta denar, ki se je nabral od 1. januarja do 30. junija letos tudi vrnilo delovnim organizacijam. Do takšnega zmanjšanja je prišlo zato, ker se v zadnjih letih izredno razvija prometni davek. Vsote zbrancev denarja so vedno večje in tako lahko iz teh zbranih sredstev več »odrinejo« za TIS. Za primerjavo nekaj podatkov: leta 1971 651, leta 1972 že 910, letos pa pričakujejo milijardo sto milijonov starih din.

V občinskem proračunu se tako kar 85 odstotkov denarja nabere iz raznih davkov. V celoti gledano bo šlo za TIS od 1. julija letos 47 odstotkov, 53 odstotkov pa bo ostalo v proračunu (v Celju je to razmerje 35 odstotkov TIS in 65 odstotkov proračun). Takšno razmerje je v velenjski občini vsekakor ugodno, vendar so se že zdaj odborniki zavzeli, da ga je v bodoče še treba izboljševati v korist TISA.

tv

Kulturne diagonale: Loče pri Poljčanah (3)

Iz hiše nas ne dobite za denar!

Tako so v Ločah rekli ADOLF KLOKOČOVNIK, mizar, PRAŠNIKARJEVA MARA, upokojena uslužbenka in EDO OPERČKAL, upokojen mizar. In kdo v zadnjih dveh letih ni slišal za Loče. Tiste Loče, ki vsako leto na gradu Pögl podkazujejo svojo potrebo po kulturnem življenju s svojimi poletnimi prireditvami, ki jih v dveh mesecih ogleda tisoč ljudi iz Loč, Konjic, Slovenske Bistrice, Celja, Poljčane, Laporja, Zreč, Zič in celo iz Maribora. Letos bodo poletne prireditve že tretjič, odvijale se bodo ob popolni podpori vseh članov. Prvo leto pa je bilo malo drugače. »Neke Loče so se pač spomnile, da bi bilo dobro, če bi priredile poletne kulturne prireditve in s tem seveda niti poletni niso na manjvrednostne komplekse, ki bi jih lahko navezali s konjiškimi običaji in kulturnim sredstvom. Tudi sami Ločani so bili skeptični in nejeverni sprejeli dokaj obširen program. Celo takšni, ki bi bili v prvi vrsti stati v kulturnem odboru, so se umaknili na varno, za primer, če bi kaj spodbudilo. Bi pač imeli čiste roke? Tudi pripravljali odbor, ki bi ostal neomajan. Prvi večer na gradu ni bilo toliko gledalcev kot naslednje večere, ko se jih je kar trilo. Tako se je končalo. Lani, ko so se konča-

le druge poletne prireditve in ko se ni zadnji obiskovalec zapustil grajskega dvorišča, so že Ločani in okoličani spraševali, kaj bodo lahko videli letošnje leto. Potreba, ki se kaže v današnjem času po kulturnem življenju in delovanju v Ločah in bližnji okolici, je naravnost presenetljiva. Kraj in ljudje so zaživel s prireditvami in danes si Loč in Ločanov ne moremo več predstavljati brez njihovih poletnih prireditev. ADOLF KLOKOČOVNIK že od vsega začetka pomaga pri organizaciji prireditev, kjer se le da. Kot mizarjski mojster se je angažiral v času prireditev do druge ure popoldne do tretje zjutraj ali pa kar do belega dne. Marsikaj je treba pripraviti in ko sem ga vprašal, če mu kdo kaj plača za ves trud in delo, je kategorično izjavil: »Za denar nas pa niti iz hiše ne bi dobili. Ne, to pa ne!« Ostanle beseda, napisana na pismenem priznanju. In v srcih tistih, ki vedo, kaj vse so že Adolf in vsi drugi naredili za loške poletne prireditve. PRAŠNIKARJEVA MARA se je vsako leto ubadala za blagajno, letos ji zdravje tega ne bo dopuščalo. Dela je več kot preveč, za vsako prireditev (vsak večer posebej) je treba narediti obračun. Denar je denar, živci pa trpijo. Bo pa pomagala druga, doma zagotovo ne bo križem rok držala. Čeprav ni rojena

Ločanka, živi pa v tem kraju več kot trideset let, vodi že od 1958 leta knjižnico. »Zdaj bomo dobili novo pohištvo in 400 do 500 novih knjig. Vse to nam je dala Kulturna skupnost v Konjicah. Odkar je bila ustanovljena, se nam v Ločah to zelo pozna. Financiranje je neprimerno boljše. Zdaj dobi naše kulturno društvo 700 starih tisočakov letno, vsako leto pa še zaslužimo s poletnimi prireditvami. Knjižnica bo zdaj po novem odprta v nedeljo od 7. do 9. ure. Cas, v katerem gredo ljudje od maše in jim to zelo ustreza. Moram pa reči, da bolj berejo knjige starejši. Mladina manj, mislim pa da bo boljše, ko bomo obnovili knjižni fond.« EDO OPERČKAL pa je blagajnik v kinu, nepogrešljiv tudi pri poletnih prireditvah. »Veste, denar od poletnih prireditev zbiramo za obnovo našega kulturnega doma. Ljudje ga cenijo, ne morejo brez njega. Mi smo tu nekje na sredini, k nam pridejo s Ponikve, Konjic, Poljčan, Bistrice. Mladina tukaj pleše, vsako soboto je nabito polno. Mi tu resnično živimo. Zato moramo kulturni dom razširiti, ker je nujna potreba. Zdaj sprejme dvorana 165 ljudi, radi bi jih pa imeli v dvorani 400. Stole smo že kupili, prvo leto iz prvega izkupička od poletnih prireditev. Kupili bomo tudi novo kinoaparaturu, saj vrtimo



Adolf Klokočovnik



Mara Prašnikar



Edo Operčkal

filme ob sredah, četrtkih, sobotah in trikrat v nedeljo.« ADOLF KLOKOČOVNIK: »Pri nas pa imajo ljudje najraje narodno zabavne ansamble. Sicer imamo zdaj v Ločah tudi svojega. To je ansambel Gustava Ojstrška, mladi pa imajo svojo beaf glasbo, za katero pa skrbi ansambel »Svetnik«. Je pa že zdaj takšno zanimanje za »Dubrovačke trubadurje«, da ne vem, kam bomo vse ljudi dali, ker bo grajsko dvorišče res premajhno. Imeli bomo tudi dosti iger. Te posebno radi gledajo starejši ljudje. V največje zadoščenje pa nam je to, da vsi priznajo, kako koristne in prijetne so te naše poletne prireditve. To nam je najboljše plačilo za

ves trud. Noben denar ne bi napravil tega.« To je samo nekaj izjav, ki govore o loških poletnih prireditvah. Tokrat se namenovala nisem pogovarjal z »vrhom«, ki ne more brez Emila Zupanca in še nekaterih prizadevnih Ločanov. Pa se tudi ne da dovolj prepričljivo povedati, koliko je pripravav dela z organizacijo takšnih prireditev. In če jih damo malo na stran in osvetlimo druge kulturne dogodke v Ločah, kaj lahko pridemo do spoznanja, da je to kraj, kjer so že zdavnaj sprejeli kulturo medse kot kos kruha. Res so organizatorji upoštevali okus in zmogljivost svojih ljudi, zato pa so dosegli tudi takšen uspeh. Mor-

da bi kazalo ob tem razmisлити v Slovenskih Konjicah, pa bi »Mesec kulture« našel več odziva v samem občinskem središču. Vsebinska zasnova programa je v Ločah na poletnih prireditvah zelo široko zastavljena. Morda celo malce preširoko. Seveda z dobrohotnim namenom: ustreliti vsem. Vendar bi si upal zahtevati od organizatorjev, da to služi le namenu, da bodo poletne prireditve iz leta v leto bolj selektivne, sicer »opremljene« z zvanečimi imeni, ki pa bodo morala zagotavljati resnično kvaliteto. Napak bi bilo, če bi se celotne prireditve izrodile v parolo: »Kruha in iger!«

DRAGO MEDVED



VELENJE

Ob nedeljah zaprto

V skupščini občine Velenje je odbornik Emil Kožel sprožil vprašanje glede nedeljskega dela trgovcev. Zaradi tega vprašanja, postavljene v skupščini in na pobudo Občinskega sindikalnega sveta, je o tej problematiki razpravljali strokovni odbor storitvene dejavnosti pri Občinskem sindikalnem svetu in sprejel sklep, da vsem trgovskim organizacijam na področju velenjske občine predlagajo ukinitve nedeljskega dela. S tem bi bile tudi vse trgovine ob nedeljah zaprte.

V. d. direktor v IGE

Na zadnji seji občinske skupščine Velenje so za v. d. direktorja (do razpisa) v tovarni Industrije gradbenih elementov imenovali Iva Krašoviča, dosedanega direktorja te tovarne Rudija Bizjaka pa razrešili te dolžnosti. Prav tako so odborniki sprejeli sklep, da se rok za sprejetje akta o konstituiranju podjetja v ustanavljanju, podaljša za dva meseca. Do takrat je potrebno pripraviti vse potrebne akte, da bi podjetje končno lahko začelo normalno delati.

D. Torej v Gradu

Daniilo Torej, zaposlen v TGO Gorenje, je slikar samouk, njegova specialnost pa je likovno izražanje v bakreni pločevini. Javnosti se je prvič predstavil lani s samostojno razstavo v galeriji muzeja v Velenju, zdaj pa se predstavlja znova in o kar v treh krajih: Velenju, kjer je razstava trenutno odprta, Radljah ob Dravi in Muti, kamor bo razstavo še kasneje prenesel.

PORTOROŽ

Uspeh Velenja in Celja

Konec tedna je bilo v Portorožu republiško tekmovanje pihalnih orkestrów Slovenije. Srečanje je bilo napovedano v Kopru, toda zaradi slabega vremena so igrali v Portorožu.

Prvo mesto in s tem pravico do nastopa na svetovnem prvenstvu na Nizozemskem je osvojil 50-članski orkester trboveljske Svobode. Drugi so bili Ravenčani, tretji pa velenjski godbeniki pod vodstvom Ivana Marina. Velenjčani so zbrali 477 točk (zmagovalci 490) in osvojili zlato priznanje. Celjska godba železničarskega prosvetnega društva France Prešeren je s 430 točkami osvojila čisto mesto in srebrno plaketo. Nastopila je pod vodstvom Rudolfa Starčiča.

—mb

SLOVENSKE KONJICE

Delavci na Koroškem

Občinske svete zveze kulturno prosvetnih organizacij občine Slovenske Konjice je sredi junija na seji obravnaval tudi vlogo delavcev, ki so iz te komunne zaposleni v Celovcu na Koroškem ter imajo tamkaj svoj klub in prostor, v katerem se sestajajo. Za letošnje leto so mu odborili denarno dotacijo v znesku 500 dinarjev. Kot nam je povedal predstavnik delavcev iz tega mesta, Vid Leskovar, bodo s tem denarjem najbrž naročili nekatere časopise in revije. Slovenske organizacije na Koroškem so jim namreč že posodile okoli 200 knjig, pozneje pa si bodo lahko izposodili še druge. Zato bo po njegovem mnenju časopis še najprimernejša oblika pomoči, ki bo tako povezovala v tujini zaposlene delavce z domačimi kraji, njihovimi dogajanjmi in delovanjem različnih dejavnikov. Kot je povedal Vid Leskovar, je v Celovcu ter v tamkajšnjih industrijskih podjetjih zaposlenih več desetina Konjičanov.

V. L.

PETROVČE

100 let šole

Minulo nedeljo je bila v Petrovčah zaključna akademija 100-letnice osnovne šole v Petrovčah. Slovesnosti so se udeležili predstavniki družbenopolitičnih organizacij Petrovč in občine Zalec, učitelji, ki so na tej šoli poučevali in ki še poučujejo ter drugi.

Podpredsednik skupščine občine Zalec Jože Jan je v slavnostnem govoru orisal delo in razvoj šole v sto letih njenega obstoja. Nato so učenci pripravili prisrčen kulturni program, ki je trajal več kot uro in pol.

V znamenju praznovanja so bila še med tednom razna športna tekmovanja in še nekatere druge kulturne prireditve. Učenci osnovne šole Petrovče pa so pripravili v šoli tudi likovno in tehnično razstavo svojih del. Med gosti je bila tudi učiteljica Pavla Godicelj, ki je na tej šoli poučevala od leta 1920 do leta 1950.

T. TAVCAR

CELJE

O delu ZNG

Na zadnji seji sveta osmih občin celjskega območja, bila je v Celju in jo je vodil inženir Dušan Burnik, so razpravljali o bodočem delu Zavoda za napredek gospodarstva. Člani sveta so podprli predlog, da bi zavod v bodoče bolj razvil znanstveno-raziskovalno dejavnost. Okrepil naj bi delo na področju regionalne in podjetniške ekonomike ter združil pri uresničevanju teh nalog strokovne kadre celotnega celjskega območja.

ŽIVLJENJSKA POT REVOLUCIONARJA

KOMUNIST POL
STOLETJA

»JOŽE BAUER, steklopihač iz Zagorja, predsednik stavkovnega komiteja vseh steklarskih delavcev Jugoslavije. Tedaj je bil sekretar okrožnega komiteja KPJ za rudarske revirje. Jože Bauer je bil izvoljen na pokrajinskem komiteju KPJ za Slovenijo za delegata na četrtem kongresu KPJ, vendar zaradi steklarske stavke ni mogel odpotovati na illegalni partijski kongres v Dresden v začetku novembra 1923.«

Ta odlomek smo prepsali iz knjige Rdeči revirji, ki je izšla v Trbovljah leta 1970 in je v njej opisana borba delavskega razreda pod vodstvom KPJ. V njej smo našli na vidnem mestu sliko in življenjski ter vlogi, ki jo je odigral Jože Bauer v zvezi z znanimi dogodki in boji z Orjunaši v Trbovljah leta 1924.

Drugo leto bodo nekdanji borci proti Orjunašem praznovali petdesetletnico. Zbrali se bodo tako kot vsako leto, 1. junija. Tako je bilo tudi letos. Trinajst jih je še ostalo. Vsako leto je kakšen manj. Koliko jih bo še drugo leto, se vprašuje Jože Bauer. Največkrat se vidita s Francetom Klopčičem, ki je takrat organiziral upor. »To so bili časi poleta, borbe, zatajevanje strasti, da nas ne odkrijejo. Mladostni polet je bil v nas in samo ena želja, lepše življenje za delavca. To nas je vodilo in držalo pokonci. Pred sabo smo imeli samo en cilj — borbo. Temu svojemu cilju smo podredili vse ostalo življenje. Naše žene so živele z nami, mislile in trpele z otroki. Zaradi nas so bile preganjane, odrinjene, a kaj zato, ko pa smo živel* složno,« pripoveduje in se utaplja v spominih revolucionarja.

»Naša družina je bila ateistična kar pomnimo nazaj. O tem mi je že pripovedoval oče, Pohorec. Pa tudi upornost je bila v rodu. Za kruhom ga je pot pripeljala v Zagorje, kjer je kot steklar dobil zaposlitev. Tu je rasel tudi mali Jože in se tudi izučil steklopihaštva. Poklic je šel iz roda v rod, žal pa se je pri dekletin Bauerjevega Joža zataknilo.

Ko je vsrkal kali ateistične in revolucionarne vzgoje, se je Jože odločil za social - demokratsko stranko leta 1912. Ko je prišlo v njej do razkola, se je leta 1919 vključil v KPJ in ostal v njej do današnjih dni. »To je za mene največja čast. Nikoli ne bi izstopil iz nje, nikoli.« misli potrjuje ničkolikokrat. »Tudi marsikaj narobe se mi je že zdelo, a vsako življenje je sestavljeno iz senčnih in sončnih dni in isto ž-

Tako nam je na začetku našega srečanja v Domu upokojencev povedal revolucionar in član partije od njene ustanovitve leta 1919 — Jože Bauer.

Simpatičen, zvedav, bister in moder devetinsedemdesetletnik, steklopihač po poklicu, je zelo rad razgrnil pred nas zanimivo zgodbo svojega življenja.

Že v plenicah povita upornost njegovega rodu ga je pripeljala v kragujevške zapore in boj z Orjunaši. Upornost Pohorca se je nadaljevala v Zagorju, takratnem središču upornega delavskega gibanja.



Jože Bauer s svojo življenjsko spremljevalko Nežo v Domu upokojencev v Celju.

vljenje velja tudi za stranko. Komunistična si je izborila svoje mesto in ga zasedla tako kot smo pričakovali. V zadnjem času dobiva delavstvo in komunistična borba spet na ugledu, pred leti pa ga je izgubila. Pobratni se je treba, pobratni in spet bo vse prav.»

Medtem nam njegova življenjska spremljevalka Neža postreže s kavico in pripoveduje, kako so odšli v Paračino, kjer so preživeli 22 let življenja, kjer so se skrivaj sestajali člani partije, ko je bila ta v ilegali, kjer so vsak dan imeli preiskave, da bi našli kakšen material, kjer je bilo treba živeti tudi tedaj, ko je bil mož Jože zaprt in je ostala sama s tremi dekleti...

20. junija, datum vem zato, ker ravno zdaj pišem spomine, 1937. leta sem bil sekretar mestnega komiteja KPJ v Paračini in kot tak izdan ter poslan v kragujevške zapore, kjer je vladal režim Glavnjače. Po šestih mesecih zapora so nas izpu-

stili, zaprtih nas je bilo več. Našega vodjo Zivka Djordjevića so toliko mučili, da je podlegel poškodbam, a izdal ni ničesar. Proti nam so ostali brez dokazov. Bato, tako je bilo njegovo ilegalno ime, je bil velik junak. Na Adi Ciganliji sem čakal na izpust eno leto. Izpustili so me le pogojno in tudi drugi so mi sledili. Vrnili sem se v Paračino, čeprav so me hoteli izgnati tudi od tod. Takrat mi je bilo najhujše. Nikoli v življenju več tako, izgon je pomenil zgubiti kruh in brezposelnost. Družina bi bila lačna. Ko sem bil zaprt, so ji pomagali tovariši, organizirani v Rdeči pomoči.»

Komaj sledimo burnim opisom ilegalnega dela. Javke, nevidna pisava, preiskave v hiši, sestanki z ilegalci, ki jim ni vedel pravega imena. Po vojni povratek v Rogaško Slatino, kjer je poučeval v steklarski šoli, 1969. leta nadaljevanje življenjske poti in pristanek v Celju, najprej pri hčerki, konč-

no v Domu upokojencev.

Spomini nočejo zapustiti revolucionarnih let po prvi svetovni vojni in naprednega prosvetnega delovanja Vesnanov, katerim se je Jože Bauer priključil v Zagorju. Vsa postava mu oživi, ko pripoveduje o njihovi napredni prosvetni agaziranoosti, dramski sekciji, pevskem zboru, izrednih krojih, ki so jih nosili Vesnani in o tem, kako so jih prišli gledat iz Ljubljane, ko so igrali najbolj napredne igre tistega časa. A tudi tu je predvojni režim ustavljal njihov revolucionarni let. Kroji so ostali v društveni pisarni, naprednjaki pa so se izživljali tako, da so za vsak prvi maj nekaj uspičili. Če ne drugega, pa so na nedostopen dimnik izobesili rdečo zastavo. Tako je visela leta 1926, dolga 20 metrov, leta 1927 pa je visela mesec dni, ker je niso mogli sneti. Na hrastniški dimnik steklarne so prišli po vodovodnih kanalih, kar pa oblasti ni prišlo na misel in si takega dejanja niso mogli predstavljati. Ker so imeli izkušnje iz prejšnjih let, so namreč stražarji v noči na prvi maj stali pod dimnikom...

Spomini Jožeta Bauerja segajo še nazaj, v društvo Naprej, ki je igralo Fohušjanje v dolini Sentflorjanski (Sviligoj je bil Bauer).

Leta 1919 so posebno slovesno praznovali prvi maj. Točno se ne spominja, katerega leta je godbi, ki je igrala Naprej, Marseljezo, Vzbujenje duhov, dirigirala in vodila tudi tamburaški zbor Tončka Čečeva.

A vsaka napredna misel je bila kmalu zatrta, revolucionarno delovanje pa se je potuhnilo v ilegalno in tlelo naprej. Iskre revolucionarjev, kot je Jože Bauer, so zanelile kres, katerega je Jože preživel kot aktivist in sodelavec narodno osvobodilne vojne v Srbiji. Kresovi so zgoreli in misli proletarčev so se umirile.

Danes v prijetni sobici ureja spomine in jih dragocene, kot so, poklanja rodovom. Shranjene bodo v arhivu pri Centralnem komiteju in prvem svežnju iz leta 1958 se po kmalu pridružil drugi.

Ko smo odhajali od njega, smo se čutili obogatene. Srečati človeka, ki ostaja zvest svojimi ideji že več kot petdeset let, pomeni celo v našem poklicu, izredno doživetje. Pomeni, srečati se z ZVEŠTOBO in klicem notranje nuje, ki je Jožeta vzgojila, prepojila, da ji je ostal zvest do konca svojih izredno plodnih let.

Besedilo:
ZDENKA STOPAR
Slika:
DRAGO MEDVED

Njihovo življenje je materinstvo

O, NJE PA NE DAMO...

V Lažišah, vasi blizu Dobja pri Planini, stoji, skrita v dolinici, obdana z mehko travnato preprogo in sadnim drevjem, bela hišica. Pa ni bila vedno lepa in bela. Bili so časi, ko je bila današnja Fajdigova kmetija še lese-na hišica, zemlja okoli nje je bila prerasta s trnjem. To je bilo leta 1931, ko sta se gospodinja Jožefa in njen izvoljenec vsela in si kupila svojo domačijo. Da, trdo je bilo treba delati za to belo hišico, izkopati trnje, da bi zemlja rodila za deset lačnih ust, ki so pričakala na svet.

Ko smo pritežili v dolinico, smo v majhnem vinogradu nad hišico zagledali Fajdigovo mamo, ki je s svojimi žuljavimi rokami vezala trte. Z nasmehanim obrazom, ki kruto kaže svojih 66 let, se je postavila pred naš fotoaparatus, nato pa nas povabila v hišo. Z gospodarjem smo se pošalili: »Po vašo mamo smo prišli.« »O, nje pa ne damo, ga ni denarja na svetu, ki bi jo kupili!« je naglo odgovoril priletel možakar. Posedli smo okrog velike mize in Fajdigova mama in ata sta nam prišla pripovedovati svoje življenje.

»Prvo leto, ko sva prišla sem, je bilo najhuje. Niti »cimprae« nismo imeli. Seno smo spravljali pri sosedih. Pri njih sem rodila tudi našega najstarejšega sina Ivana. To je bilo 1932. leta. Prvi porod je bil težak, zdravnika s Planine smo morali poklicati. No, pa je le šlo. Tudi ostalih devet sem rodila doma. Ja, kar vsaki dve leti je moralo biti.



Druga je bila Jožica, potem dvojčici Terezija in Mica, pa Angela, Paša, Anica, Lojz, Malči in Olga. Menda sva vse našle. Pa tudi 15 vnukov že imava, trije so umrli. Danes nam gre kar dobro. Otroci so se vsi že poročili. Ta zadnji je bil Ivan. Na njegovi očetni je bilo najbolj veselo. Vsi najini otroci in vnuki so se zbrali. Ti so nama zdaj v veselje, saj prej drugega tako nismo imela kot samo trpljenje. Ivan je ostal doma, midva ne zmoreva več vsega, posebno ata, ki je bil nekaj časa zelo bolan. Pokojnine nimava. Ivan pravi, da naju bo že preživel. Pa saj toliko še narediva, da si zasluživa za kruh. Dobri so najini

otroci. Tudi oni ne bodo pozabili, da je bilo včasih težko. Posebno med vojno, ko smo zadnji kos kruha radi dali partizanom, ata je zanje delal čevlje. Ja, čevljariti je znal. Bili smo kar naprej v dolgovih, ker je »lederu« kupoval na kredo, plačali pa so ljudje bolj malo ali pa sploh ne. Bog ne daj, da bi še kdaj ućakali tište hude čase!« sta Fajdigova zaključila.

Zdaj jima ničesar ne manjka. Posebno vesela pa je mama Jožefa, kadar se zbere pri njej njen naraščaj in vidi, da so vsi dobro preskrbljeni. Takrat je pozabljeno vse hudo.

D. P.

DU verificirana

V ponedeljek je bila v prostorih celjske Delavske univerze prijetna svečanost. Posebna komisija republiškega sekretariata za prosveto in kulturo je delavcem Delavske univerze, članov sveta kolektiva in navzočim družbenopolitičnim delavcem sporočila sklep o verifikaciji DU v izobraževalno ustanovo. Delavska univerza izpolnjuje kadrovske, programske in organizacijsko-prostorske pogoje, kot jih zahtevajo zakonska določila. Toda pomembno je, ali bo tako kakovostno tudi uresničevala naloge izobraževalne ustanove. Zato je razgovor ob verifikaciji razčlenil dosežanja prizadevanja Delavske univerze kot regionalne institucije (dela tudi za Šentjur in Zalec). DU bo morala v prihodnje nameniti več programskega prostora idejnopoličnemu in družbenemu izobraževanju in še naprej izpopoljevati organizacijo strokovnega izobraževanja. Družbena dogovora o kadrovski politiki in družbenem izobraževanju dajeja DU mnogo možnosti za uspešno delo. Neraziskane so na primer potrebe delovnih organizacij, kjer je večji del zaposlenih brez dokončane osnovne šole. Prav v sodelovanju z delovnimi organizacijami bo Delavska univerza lahko uveljavila svoje mesto v »izobraževalnem« življenju celjskega območja. DU je lahko kreativen dejavnik spreminjanja neugodne kadrovske strukture v gospodarstvu celjskega območja. Za to pa se mora kadrovske usposobiti in dobiti tudi primernejše prostore. Vsekakor je Delavska univerza v Celju z verifikacijo dobila možnost hitrejšega kakovostnega presnavljanja. Kolektivno tudi naše čestitke.

Kadrovska interesna skupnost — sklad za štipendije občine Šentjur pri Celju

razpisuje

ŠTIPENDIJE za šolsko leto 1973/74

- štipendije na visokih šolah
- štipendije na višjih šolah
- štipendije na srednjih šolah
- štipendije na poličnih šolah
- štipendije na šolah za šolsko prosvetni kader (te

štipendije podeljuje temeljna izobraževalna skupnost Šentjur pri Celju).

Prednost bodo imele sledeče smeri študija oziroma šolanja na tehle stopnjah: ekonomska, pravna, lesna, strojna, arhitektura, agronomija.

Prošnjo za štipendijo je obvezno vložiti na obrazcu Državne založbe Slovenije 1.65. Prošnjo priložiti: prepis spričevala oz. sporočilo o opravljenih izpitih, potrdilo o izplačanih osebnih dohodkih staršev za prvo polletje 1973 (potrditi je treba zgoraj navedeni obrazec), potrdilo o premoženjskem stanju, mnenje osnovne oziroma srednje šole, ki jo je dijak obiskoval v šolskem letu 1972/73.

Rok prijave oz. vložitve prošnje je 10. julij 1973.

Izvršni odbor
kadrovske interesne skupnosti
Šentjur pri Celju

V VSAK DOM
NOVI TEDNIK

TRIJE RDEČI NAGELJNI

Zgodba je pobrana s šolske poti. Bojce: iz otroških ust.

Nekje je šola in v šolo hodijo otroci. Hodijo od blizu in daleč, šo taki, ki jih oče postavi z mercedesom pred šolska vrata. So drugi, ki po gozdnih rebreh pešajo po oro in pot.

Se zgodi, da učitelji govorijo o socialnih razlikah, učenci pa se med seboj imenitno razumejo. Kdaj pa so odrasli otroci do kraja razumeli? Včasih se tudi največji strokovnjaki zmotijo!

Štitiča je stara približno eno leto, ni pa v letih, da bi jo morali zavreči. Saj nas uče: opirajmo se na minulo delo!

No, v razredu je bilo natančno trideset otrok. Leto je bilo končano in tudi učiteljica je imela rojstni dan. Trideseti po vrsti. Kako naključje!

Učenci imajo radi mlade učiteljice. In med ljubljimi učiteljicami je bila tudi tovaršica Speica. Za zaključek leta so se učenci sami domenili: vsak po en lep rdeč nagelj! Ohluba je bila do pike izpolnjena. Vsi so prinesli po en nagelj, samo Mica s hriba je prinesla — štiri. Zal pa je tovarišici namenila samo enega.

— Kaj pa boš s tremi? so spraševali součenci.

— Kaj? Te tri pa bom dala snažilki Pavli!

Saj res: na snažilko Pavlo pa ni nihče pomislil. Vsem je bilo hudo, vendar: ura zamujena ne vrne se nobena. Kolikokrat je povabila Mico v toplo sobico. Spustila pa jo je pri stranskih vratih. Bala se je ravnelja, ki je vsem podrejenim strogo zabijala: samo četri pred osmo!

— Naste! je rekla Mica in dala snažilki Pavli tri rdeče nageljne. Poprej je mislila, kako se ji bo zahvalila, zdaj pa beseda ni hotela z jezika.

— Mica, ti moja punčka! je petinpetdesetletna snažilka Pavla pričela drobnost, enajstletni Mico in po licu so zdrsnile debele solze.

— Mica, to je moj prvi šopek, Mica!

Snažilka Pavla je pravzaprav invalid, toda svoje delo vestno opravlja. Invalidnina je skromna, zato že petnajsto leto prenaša koše, suče mello in briše prah. Preliha in preskromna je, da bi jo kdo opazil, zato se je zgodilo, da je bila skromnega šopka tako neizrečno vesela.

— Drobna Mica s hrivov — ko bi bilo še mnogo tako srčkanih punčk!

In za javnost: Človek, velik si, ko se spomniš majhnega!

-dk-

NAŠI ZNANCI

PIŠE: TONE VRABL

STANKO LORGER

Prvič sem letel za Stankom Lorgerjem. Če se ne bi ustala v zbornici, ga verjetno nisem nikoli spoznala. Na temu da se že precej dolgo ukvarja več z atletiko, ni uvel. Bil je zadnji šolski dan. Imeli so proslavo v narodnem domu, potem pa v hotelu spričeval.

Stanko je norija. Se dobro, sem si vse prej pripravil, spoglaš ne vem, kako bi se sprijel s časom,« so bile prve besede, ko sva hitela proti njegovemu kabinetu.

Leto 1957 je značilno po tem, da sem postal drugi svetovni športni prvak in prvi svetovni športni prvak, v istem letu, tudi svetovni svetovni športni prvak. Uradni sem postal v letu 1957, neuradni pa na igranju olimpijskega stadiona v Moskvi. Značilnost tega igrača je, da so zajemale vse športnike pretežno iz vseh držav, vendar so tudi bile daleč množične, kot igre v Torinu.

Nastopilo je 105 držav z vseh petih kontinentov. V Moskvo smo potovali preko Budimpešte, kjer smo se prvič ustavili. Predstavniki njihovih športnih zvez so nas štiri ure vozili po mestu in nam razkazovali, kaj vse so naredili do leta 1956, ko so doživeli težak udarec. Pot smo nadaljevali do Kijeva, kjer so nas na letališču sprejela dekleta, oblečena v narodne noše in vsakemu izročila šopek rož. Do polnoči smo si ogledovali mesto, ki je bilo v II. svetovni vojni povsem uničeno, ko smo ga pa obiskali mi, pa je bilo kot novo, nikjer se niso poznale posledice vojne. Nad vsem smo bili izredno ugodno presenečeni.

Iz Kijeva so pot nadaljevali proti Moskvi, kjer se je zbralo več tisoč mladih športnikov vsega sveta. Kljub zgodnjim jutranjim uram so jih na letališču pričakale študentke in popeljale v študentski dom, kjer so med bivanjem v Moskvi tudi stanovali. Stanko ne more mimo nekaterih stvari, ki so ga v Moskvi najbolj navdušile:

»Impresionirale so nas ravninske razsežnosti Rdečega trga, ki so nas nehoti spominjale na prostrane ruske tajge. Neopazna so bila potovanja s svetovno znano moskovsko podzemno železnico. Predsem so prekrasno urejene podzemne čakalnice, ki so iz samega marmora in stekla ter napolnjene z različnimi skulpturami. Bili smo v znamenitem Bolšoj teatru, kjer smo prisostvovali igri Ivan Suzanina

in videli smo mavzolej, kjer so posmrtni ostanke Lenina in Stalina. Nikoli pa ne bom pozabil povabila, ko sem se kot eden redkih športnikov Jugoslavije, lahko udeležil sprejema v Kremlju. Tam je bilo preko 2000 športnikov z vsega sveta, vse vodstvo Sovjetske zveze in številni predstavniki diplomatskega zbora, akreditiranega v Sovjetski zvezi. Ob polnoči so nam pripravili čudovit ognjemet. To so resnično trenutki, ki ti za vedno ostanejo v spominu.«

Kako pa je bilo s tekmo-nanjem? To je bilo neuradno svetovno študentsko prvenstvo. Kaj ste dosegli?

»Tekmovali smo na velikem stadionu v Lužnikah pred sto tisoč gledalci. Tudi tokrat sem v svoji specialni disciplini zmagal in tako v istem letu postal že drugi svetovni študentski prvak, tokrat sicer neuraden, vendar v močnejši konkurenci. Težko si boste predstavljali, kako je v tistem trenutku, ko stojš na zmagovalnem odru in ti pred sto tisoč gledalci

igrajo jugoslovansko himno ter dvigajo na drog našo zastavo.«

Na tem študentskem prvenstvu je nastopilo okoli dvajset jugoslovanskih študentov, od katerih jih je kar štirinajst osvojilo kakšno kolajno. Torej je bila naša ekspedicija zelo uspešna. Tega so se zavedali tudi sovjetski športniki, ki so v začetku poslali v Jugoslavijo po naše športnike posebno letalo.

V Moskvi bi morali ostati tri tedne, ker pa je bilo takrat v domovini kvalifikacijsko tekmovanje za vstop v finale za ekipe, sta se Lorger in Lešek (tudi ta je nastopil na igrah in bil pri skoku ob palici šesti) odločila, da se predčasno vrneta v domovino in tako pomagata oslabiljeni ekipi (tudi Vi-potnik je bil na tujem in sicer v Nemčiji) do uvrstitve v finale. Zaradi zapletov na meji sta prispela v Celje šele v soboto zvečer, ko je prvi dan tekmovanja bil že končan.

»Tako sva nastopila samo drugi dan. Lešek pri skoku ob palici, jaz pa v vne moje disciplini teku na 200 m.«

To leto je bilo sploh zelo bogato po športnih lovri-kah za Stanko Lorgerja, saj je zmagoval po vseh tekmovanjih v Evropi: v Berlinu, Varšavi, Pragi, Parizu, Atenah in na koncu še v Beogradu.

»Resnično sem bil v formi, dobri formi. Potoval sem s tekmovanja na tekmovanje. Doma sploh nisem bil. Zmagoval sem, vendar je vse to puščalo posledice z edino željo, da se vrnem domov,

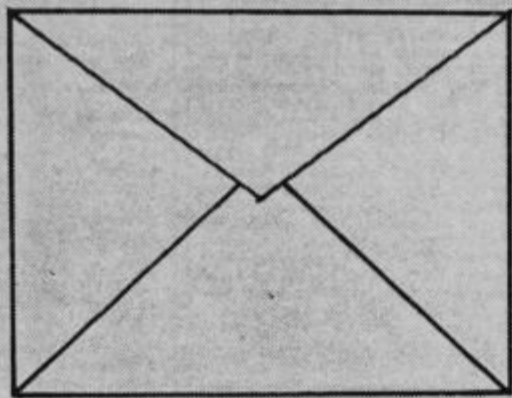
da se odpočijem, da sem ponovno na našem, celjskem stadionu, med mojimi ljudmi.«

Dobra pripravljenost v letu 1957 se mu je bogato obrestovala tudi naslednje leto in to na evropskem prvenstvu v Stockholmu, kjer je za slovitim Martinom Lauerjem osvojil drugo mesto in srebrno medaljo.

»Priložnosti iz Švice, kjer je bilo pred tem evropsko prvenstvo, nisem mogel ponoviti, kajti pojavil se je Lauer, ki je tisto leto premagoval vse, tudi vse najboljše zaprekaše ZDA. Kljub temu, da sem nastopil zreljši in bolje pripravljen kot v Bernu, nisem zmogel premagati odličnega Laurja. Značilno je to, da je po tekmovanju prišel k meni sekretar ameriške atletske federacije in me povabil na gostovanje v Pittsburg. Odkrival sem mu, da imam s seboj ženo in da ne morem. Hotel mi je plačati za oba vse stroške, samo da pridem. Odkrito povedano, bolj me je vlekle domov. Dovolj je bilo potovanja. Takrat sem tudi zamudil edino — prvo in zadnjo — priložnost, da obiščem ZDA. Na vseh kontinentih sem bil, samo v ZDA ne.«

Ze tako uspešno sezono pa je Stanko Lorger zaključil na domačem stadionu, ko je v oktobru 1958 pretekel 110 metrov ovire v času 13,8, kar je še danes državni rekord in rekord stadiona. Petnajst let! Rekord, dosežen na leš-nati stezi! Vse to govori v prid veliki kvaliteti in moštvo-tvini Stanka Lorgerja.





OTROCI EVE!

Pišejo v naših časopisih, kako ubijajo, davijo in posiljujejo naši državljani doma in tudi po svetu ženske raznih starosti. Tudi v Celju, Velenju in še drugod smo imeli takšne žalostne primere, ko se je šlo za prisiljeno spolno občevanje. Vsak razumen posameznik, posebno pa vzgojitelji vedo, da je takšne probleme težko odstranjevati, posebno še pri ljudeh, ki so tesno povezani z naravo in primitivnostjo. Toda pri nas, kjer že trideset let živimo pod nadzorstvom raznih sociologov, bi mogli tudi v tej smeri imeti že vse urejeno. Enostavno povedano: Niso vsi Frančeki tako srečni, da bi vsako noč poleg njih ležale Mice, ki so že ob vpisu v matične knjige rekly svoj daa.

Drugod po svetu imajo javne hiše, kjer znajo pomiriti te nekatere pregreče potomce Adamov. Pri nas pa jim razkazujemo gole lepotice po revijah, časopisih in kinematografih in jih tako še samo spodbujamo v njihovi trmastosti. Vzgamajo si samoskrunce, onaniste, norce in morilce. Dvajset milijonov nas je! Zbudimo naše zdravnike, pokličimo naše socialiste, alarmirajmo vse, ki nam lahko kaj

pomagajo, da se rešimo te sramote.

ALI STAREJŠI INVALIDI NISMO VARNI

Sem težek invalid, na obeh nogah imam proteze in hodim z bergljami. Bilo je v nedeljo popoldne, 17. junija, ko sem se peljala s celjskim Izletnikom na relaciji Celje—Prebold. Ko sem izstopila v Dolenji vasi, to je na predzadnji postaji pred Preboldom ob 16.50 uri (takrat mi je ura pri padcu obstala), se mi je zgodilo tole:

Sedela sem na prvem sedežu, ki je bil včasih namenjen za invalide. Sia sem proti srednjim vratom, ki so bila odprta, mimo sprevodnika Verdeva, ki ga že dolgo poznam, ker ni uslužen. Ko sem z eno nogo še bila na zadnji stopnici, se je avtobus že premaknil. Bila sem zadnja pri izstopu. Slišala sem še ostale potnike v avtobusu, da so zaklicali ne, ne, ko so videli, da se nisem izstopila. Toda bilo je prepozno. Padla sem vznak po trdem cestišču. Naj se ob tej priliki najlepše zahvalim nepoznanemu gospodu, ki je takoj priskočil k meni, me dvignil in mi očistil prašno obleko. Bila sem od strahu in bolečin v glavi vsa omotična.

Ko je sprevodnik videl, kaj se je zgodilo, je prišel in me vprašal, če sem se zelo udarila. Seveda sem si poškodovala glavo in obe že tako bolni nogi. Rekel mi je, da ne daje on znaka, da avtobus odpelje. Meni se pa le zdi, da je njegova naloga, saj sofer, ki je sedel za tistim zaslonom, ni mogel videti, kdo izstopa in če sem že na tleh. Šlo jim je za pol minute, potem je pa lahko stal par minut, ko so videli, kaj se je zgodilo.

Ali ne bi bilo prav, če sedi invalid spredaj, da bi se zanj odprla prednja vrata, da bi lahko videl, sofer, ko izstopa potnik, če že lahko odpeje?

Saj se malokdaj vozim z avtobusom, a včasih le pride, da moram na to vožnjo. Vendar se bom za naprej še bolj izogibala tega avtobusa, posebno še, če bo v njem omenjeni sprevodnik. Kadar pa se peljem s kakim drugim avtobusom, npr. Maribor—Ljubljana, pa mi sprevodnik vedno pomaga pri izstopu ali vstopu, če je treba.

Ne vem, kdo bi bil odgovoren za nesrečo, če bi si, ko sem padla vznak na glavo, zlomila tilnik in bi bila mrtva. Ali morda sama, ker sem okorna starejša ženska-invalid?

Ta slučaj naj bo opozorilo vsem invalidom, ker nikoli ne veš, kaj te čaka pri izstopu.

Amalija Kranjec, Oria vas

PRIJETEN DAN V IMPOLCI

V parku doma počitka v Impolci so imeli tamkajšnji oskrbovanci v soboto, 16. junija prijeten dan. Direktor doma dr. Cveto Gradišar je poskrbel za posebno presenečenje. Prirejen je bil nastop s pevci in glasbeniki. Povabljeni so bili tudi svoji oskrbovancev, ki so prišli kar v lepem številu.

Po direktorjevem pozdravnem nagovoru je bilo najprej nekaj recitacij. Nato je mešani pevski

zbor iz doma počitka zapel nekaj slovenskih pesmi. Za prav veselo razpoloženje pa so poskrbeli mladi harmonikarji iz Sevnice. Med drugimi so igrali tudi umetniške skladbe. Z več pesmimi je zatem nastopil priznani pevski zbor iz Radeč pri Zidanem mostu. Lepo je bilo poslušati njihovo petje; nadvse pa partizansko pesem Kozjanskemu odredu. Vžgala je tudi Ribniška.

Za to enkratno doživetje so oskrbovanci doma počitka v Impolci prireditelju in izvajalcem nadvse hvaležni. Podobnih srečanj si želijo še več.

RUDI MIHELIN

ČULK Z LAŽMI GRENI ŽIVLJENJE ŠE DRUGIM

V reviji Jana z dne 14. 6. 1973 stran 30 je bil objavljen članek pod naslovom Predsmrtna groba iz dojenčkovih obeh. Dotaknila se bom stvari, ki se nanašajo prav na podpisano. V



Ljubke deklice so na zaključni prireditvi šolskih športnih društev v Braslovčah navdušile vse prisotne. S prikupnostjo, razigranostjo in prijetnim izvajanjem so zaplesale nekaj poskočnih plesov, ki so ogreli roke vseh, da so zaploskali. Skupino vodi prizadevna učiteljica Bernarda Granc in tudi njej gre veliko zaslug zato, da je nastop ljubkih deklic tako razvnel vse prisotne in vnesel v celoten program žarek veselja in prijetnega razpoloženja.

Foto: T. Tavčar

tem članku so sledeče Čulkove izjave novinarju Severju. Zena je pred nekaj leti z njegovim privolenjem pripeljala k hiši še dekletce, ki naj bi bila hči njene sestre, zaposlene v neki trgovini. Dekletce, ime ji je Marija, naj bi bila Čulkova vzela za svojo, jo vzgajala in ji pomagala nadomestiti mater ter nezakonskega očeta, nekoga duhovnika, ki je pozneje tragično preminil.

Marija Lešar se je rodila v Migojnicah 1951. leta. Bila je nezakonska. Njena mati Fanika se je preselila v Parizlje k sorodnikom leta 1953. Hčerko Marijo je pustila v Migojnicah na domu svoje matere, ki se je ubadala kot vdova z majhno kmetijo. Marijina stara mati in podpisana Antonija sva skrbeli za Marijo. Ker Marijina stara mati ni imela dovolj dohodkov iz kmetije, sem podpisana Antonija (teta Marijina) prevzela skrb za otroka svoje sestre Fanike. Pre-

življala sem jo do oktobra 1958. leta; nato pa moja mati (Marijina stara mati) do avgusta 1960. Marijin nezakonski oče Viktor Užmah je mesečno plačeval le 500 starih dinarjev.

Avgusta 1960 je Marija Lešar odšla k svoji materi Faniki v Parizlje. Jaz, Antonija Lešar, sem bila zaposlena kot poslovodja v Rimskih Toplicah. Za radi malomarnega poslovanja sem odšla 16. oktobra 1958. leta v zapor. 14. maja 1961 sem se vrnila domov. Primanjkljaj sem povrnila, kazni, ki sem jo prejela, sem odslužila. Izpuščena iz zapora sem bila pol leta poprej, ker mi je sodišče znižalo kazn zaradi dostojnega vedenja.

Iz navedenega je razvidno, da je Marija odšla k svoji materi v Parizlje osem mesecev pred mojim prestano kaznijo. Sma tram, če je moja mati skrbel za otroka 22 mesecev, bi verjetno še 1 mesecev.

Čulk je govoril novinarju zelo sladko; tako mi je povedal novinar Sever. Pripovedoval mi je o ženi Faniki in pastozni Mariji, češ naj Fanika Marijo posvoji in pripelje na dom v Parizlje. Na novinarjevo vprašanje, če si dekletce Marijo o njeni materi in očetu kaj seznanili, Čulk odgovori: »Bole je o tem molčati, kot dekletu o tem razlagati.«

Te lažnive besede o posvojitvi otroka so za mene velika žaljivost — ponižanje mojega čuta do materinstva.

Fanika, Marijina mati je bila takrat poročena z Jožetom Goropevškom. Goropevšek je 11. junija 1961. umrl. Marijo je vzel k sebi že takrat, ko je živel njen prvi mož.

Drugo pa je, da se je moja sestra Fanika poročila s Čulkom šele 23. januarja 1965. leta. Iz tega je razvidno, da je laž, da bi Čulk dovolil pripeljati k hiši otroka.

Marijina mati je moja sestra Fanika, njen oče

PO AMERIKI

PIŠE: MANICA ŠKETA (5)

Po kosilu sem morala precej hiteti. Tuširanje, preoblečenje v kroje, vpevanje in nastop v University of California in Berkeley. Po koncertu smo se razšli, eni kot gostje ameriške folklorne skupine na party, drugi na nočno raziskovanje po San Franciscu. Bila sem v skupini, ki jo je vodil tukajšnji študent, Slovenec. S pesmijo in plesu smo mu pričarali domovino, on pa nam je želel v zameno razkazati mesto, kjer študira. Z Golden Gatea smo priskočevali Tihemu Oceanu in opazovali razsvetljeno mesto pod seboj. Po ulicah, ki se strmo vzpenjajo in padajo; smo prišli do tovarn konzerv in čokolade, ki so ju predelali v trgovine. Na ulici je ob spremiljavi malega orkestra pelo in plesalo dekle, na ribiškem trgu v pristanišču so prodajali rake, povsod je bilo živahno kot podnevi.

Do Santa Barbare smo se vozili ob obali, kjer so na mehkih travnikih igrali golf. Koncert za University of California in Santa Barbara je bil v telovadnici. Folklorna skupina je morala eno točko spustiti, ker jim zaradi parketa niso dovolili plesati v skornjih. V Hollywoodu smo se ustavili za dve uri. Na pločnikih so vtisnjena imena filmskih zvezd, od katerih imajo najslavnejše med njimi svoje večene podobe v filmskem muzeju.

Z ogromnega parkirišča smo stopili naravnost v pravljico. Ljubka dekleta v uniformah so nas razdelila v rdečo, rumeno, oranžno, zeleno in modro skupino in tako razdeljeni (da se ne bi izgubili v pisani množici) smo posedli po vagonih. Čeprav smo bili še polni vtisov iz San Francisca in Hollywooda in tako utrujeni, da bi doma kar popadali v postelje, je bilo kot da bi se naenkrat spet zbudili in želeli vpti vase čimveč, dojeti vsi množico valujučih ba-

lonov, poslopja iz prejšnjih stoletij, vse, kar nas je z vsakim trenutkom bolj približalo lepotam, ko smo se z odprtimi usti poslušali pravljice. Vlak nas je peljal na krožno vožnjo okoli Disneylanda, z divjega zelenja nekdanjih pragozdov naravnost v Grand Canyon, še zalit z morjem, nato že na kopnem s prvimi prebivalci. Pred nami so se iz jajc, velikih kot buče, izvalili mladi dinozavrčki, eden od njihovih staršev pa se je pravkar stregel z velikansko kačo. Hip nato pa smo ob spremljavi čudovite glasbe doživeli sončni vzhod, nevihto in sončni zahod v Grand Canyonu. Pa spet skozi gozd, mimo prvih zaselkov, mimo indijanskega tabora.

Vse osebe in živali so bile lutke naravnih velikosti, lutke, ki pa so se premikale in ob zvočnih efektih zaživele. Konji so hrcali, tolkli s kopiti, z repi odganjali mrčes, strigili z ušesi, Indijanke so hranile otroke in pripravljale hrano, možje so odirali ujetega medveda, na ognjišču je gorel ogenj in pred wigwamom je zajokal dojenček...

Za nami sta bili Medvedja dežela in Dežela dogodivščin in prišli smo v deželo domišljije, kjer se med vtovi cvetočega maka in vrtnic dvigajo pravi pravcati gradovi s številnimi stolpci, okenci in pridvižnimi mostovi. V njih žive Sneguljčica, Trnuljčica in druge znane princeke. V Deželi prihodnosti smo presedli na modernejši in hitrejši vlak in ta nas je po tračnicah z enim samim tiro odpeljal mimo maket modernih bodočih mest. Vozili smo se zdaj po tleh, zdaj tik pod stropom velikih trgovin, pa spet v zraku. Izstopili smo pred raketo, ki te popelje v vesolje in tu so nas voditci zapustili.

V Deželi dogodivščin smo se vozili s čolnom,

okrog nas pa so plavali krokodili in odpirali posušne gobce, da bi nas požrli. Stoni so se prijzami škropili, pogumno smo prestali napad v pisano petje oblečenih lovcev na glave, ki so nam grozili s puščami in sulicami in strahovito tulili. Na bregu je kolona konj potrpežljivo prenašala turiste. Izkrcajmo se, pa spet hiteli mimo trgovin, kjer lahko zapraviš celo premoženje, mimo zapeljivih restavracij in gostišč z veselimi godci od Mark Twainovega plesnika, prave gusarske ladje, mimo vedno goreče hiše pred katero leži kavboj s puščico v trebuhu, mimo slapov, avtomobilskih dirkališč, gradov...

Nekoliko oddaljena od vsega veselja, pa v zeleni velikega vrta tiho čaka Hiša Strahov. V njej krogli duhov — prijaznih in hudobnih, takimi glavami ali brez njih. Najbolj živahno pa je bilo pokopališču, kjer mrličji zapuščajo krste, da bi nekdo malega pojedli in popili ter vrgli karte. Grobar že ves star in obupan, lobanje pa pridno sklepetajo z zobmi in z zvokom odpirajo in zapirajo čeljusti. Štirje nagrobni spomeniki so ustanovili kvartet navdušeno pojejo. Ob odhodu je dobil vsak obiskovalec svojega zlega duha, ki ga bo odslej spremil vedno in povsod.

Pet ur je minilo kot bi trenil in že je bil tu večer. Disneyland je zagorel v tisočih lučkah, godci so spravili instrumente, zapirali so trgovine, gusarji so tatoviti so se nehali pretepati in mi smo se vrnili v avtobuse. Za nami je bilo pet ur pravljice, pet ur nami pa pet ur nočne vožnje.

(nadaljevanje prihodnjega)

MOJA LJUBEZENSKA ZGODBA

Bilo je tistega poletnega večera, ko smo se z dijaki vračali iz končnega šolskega izleta, si za slovo še zadnjič segli v roko in zaželeli srečo. Ze v tistem trenutku smo vsak zase stopili v novo življenje — spoznanje novih tovarišev in reševanje težav, ki nas bodo spremljale na vsakem koraku.

Ura je bila že pozna, jaz pa sem se s težavo prebila skozi množico ljudi ter končno prišla na postajo, kamor pripelje moj avtobus. Ker pa mi je prvi že odpeljal, sem utrujeno čakala na drugega. Srečevala sem se s tujimi, skoraj nerazločujočimi se pogledi, ki so me pogledovali, kot da smo si prijatelji. Med njimi je bil tudi fant s črnimi lasmi in nasmejanim obrazom. Nasmehnil se mi je, me pozdravil, a zaradi moje utrujenosti mi je le poredko zastavil vprašanja. Čas se je iztekel in avtobus je pripeljal na postajo, midva pa sva si izmenjala poglede z namenom, da se znova srečava ob koncu tedna. Obdajala me je ta, še skoraj otroška sreča, a sem axoj spoznala, da je on prvi, ki želi postati več kot prijatelj. Domov sem prišla utrujena, a vendar dobre volje, od sreče in veselja. Tista noč je bila prepletena z najlepšimi sanjami.

Dnevi so minevali in pred mano je bila sobota. Sonce je z zadnjimi žarki dokazalo, da bo kmalu nastopil prvi mrak. Na nebu so se počasi začele prižigati prve zvezdice in veter je počasi pihal, kakor da hoče slišati petje fantov iz sosednje vasi. Počasi sem odšla proti mestu, kjer me je čakal on. Ze od daleč sem ga spoznala po njegovih rahlo skodranih lasih in malo večji postavi. Prišla sem do njega, on pa mi je stisnil roko, kakor da je to dokaz presenečenja, a sva se kmalu sprostita v pogovoru o vsakdanjih težavah, hrepenenju srca in žalosti. Luna, ki je žalostno opazovala to tiho nočno naravo, nama je rahlo osvetljevala oči, ki so se nemo ozirale na prižigajoče zvezde na nebu. Iz koštanja, pod katerim sva sešla midva, pa so odpadali listi, v namen, da jih potepta noga.

Stisnilo mi je prvi srca, če sem pomislila, da se tako lahko zgodi tudi z menoj. A začelo se mi je, da so to samo tiste moreče sanje, ki me ob prostem času mučijo, a se ob prvem utrujenem svitu oddaljijo. Najin pogovor pa se je nadaljeval vse dotlej, dokler se z rahlim poljubom atva ločila.

Sreča pa mi ni bila dolgo naklonjena. Se so bili lepi večer, hrepenenja po njih pa so se ustavila ob tistem poznovesenskem večeru, ko sva si zadnjič segla v roke. Se predno je sploh kaj spregovoril, sem v njegovih očeh, ki sem ju razumela bolj kakor usta, spoznala, da odhaja. Tega mi ni takoj povedal, še vedno je bil nasmejan, kakor da se ne misli zgoditi ničesar. Najin pogovor je stekel kot vedno, le da ga je rahlo spremljal veter, kot da hoče vsako besedo sproti slišati in jo odnesti v gozd, ki ni bil daleč. Ura je bila že pozna, midva pa sva se morala posloviti. Podal mi je roko in me poljubil, na njegovem obrazu pa sem začutila tekočino-solze, ki so se skoraj nevidno pomikale po obrazu. Ko sva si v mesečini še zadnjič zrla v oči, mi je rekel: »Jutri odpotujem v tujino...«

Ze čez nekaj dni je zapadel prvi sneg. Poit so bile pobeljene z belo odejo in najlepše snežinke so se iskri-le prav tam, kjer sva se največkrat pogovarjala. Čeprav je sneg zbrisal spomine s poti, jih nikakor ne more zbrisati iz mojega srca, ki se še vedno spominja na tisti žalostni jesenski večer, ko mi je ob slovesu rekel: »Jutri odhajam...«

ZLATKA

Viktor Užmah, ki je na sodišču priznal očetovstvo. Iz sladkih Čulikovih besed so izšle lažne besede. Zahtevam, da se ta članek objavi v časopisu Novi tednik.

Antonija Lešer

Odgovor: Čeprav ome-njeni sestavek Predsmrtna groza v dojenčkovih očeh ni izšel v NT, izjemoma objavljamo pisanje A. Lešerjeve, ker smo tudi v NT pisali o tem primeru.

KULTURA, KULTURA...

Bilo je v prvih aneh junija, ko sem nekoga popoianeva stopala iz Celja v Lasko. Usavil mi je rumen tlat 590, v katerem je da starejša gospa. Sva sva že nekoliko iz Celja, ko me je vprašal, kam potujem. Povedala sem, da grem v Lasko, torej domov. Tedaj se je nenadoma razvedel:

»Če bi vedel, da ste iz Laškega, vas ne bi vzel s seboj.« Bila sem nemalo presenečena in skoraj prepričana, da mi bo takoj ukazal, naj izstopim. Ko sem ga vprašala, kaj je vzrok temu čudnemu obnašanju, sem izvedela zelo neprijetno resnico. Bil je član pevskega društva Svoboda II iz Trbovelj. Povedal je, da je imel njegov zbor napovedan 22. aprila letos v Laškem koncert. In na ta koncert so prišli le trije poslušalci.

Znano mi je, da so podobne prireditve v Laškem zelo slabo obiskane, toda to me je vseeno presenetilo. In niti najmanj mi ni bilo prijetno, ko je voznik zatrjeval, da je po njegovem mnenju Laško eno najbolj nekulturnih krajev. Povedal je, da je koncert njegovega zborra poslušal sam Rado Simoniti, ki ga je zelo dobro ocenil. Poleg tega so njihovi koncerti povsod dobro obiskani. Kot primer je navedel koncert v Radencih, kjer so bili gostje navdušeni.

Skušala sem neprijeten vtis nekoliko popraviti, zato sem pripomnila, da je bila temu morda kriva

slaba reklama. Toda tovariš me je zavrnil, da so poslali v Laško dvajset plakatov, od katerih jih je sam videl v mestu vsaj pet. Treba je pripomniti, da so se organizatorji potrudili, saj je bila dvorana celo ogrevana. Torej je vzrok drugje. In nehote se mi je vsillla misel o tem, kako vsi tarnajo, češ da v Laškem ni nobenih kulturnih prireditev. Ob tem pa ne morem mimo vprašanja, kdo sploh kulturne prireditve potrebuje. Voznik je dejal, da mu je znano, da delujeta v Laškem dva moška pevška zbora. Mar ne bi vsaj pevci prišli na koncert?

Ob slovesu mi je voznik dejal, da bo odslej vsakega stoparja vprašal, če ne potuje morda v Laško. In počutila sem se krivo, še več, bilo me je celo sram. Pa ne zase, kajti sama sem malokdaj v Laškem. Ampak za vse tiste Laščane, ki so prepričani, da so temelji laškega kulturnega življenja. Le kje je bila ta družba tisto nedeljo? Mar res ni bilo niti enega, ki bi prišel na ta koncert?

JOZICA SELIČ

Ob stoletnici petrovške šole

(1873 — 1973)

(Pogovor dveh prvošolčkov)

Sto let je naša šola stara ...

Kaj praviš, sto? In to — ta naša? Ne nōri, Mara!

O, Jurček! Tale ne! A — ona druga!

Katera — druga! Kje? No, brž povej! — Poglejte jo kako mi žuga!

Kako si neučakan, Jure! — Pazi! Poznaš Petrovče?

I, seveda! Saj znane so mi hiše in obrabi!

Ob cesti na vogalu je še stara vaga ...

Kako si rekla? Zaga?

Ne! Vaga!

Tam tehtali pred nekaj leti so še vse: vozove in liboski premog, teleta, krave, volē, bikce in tudi prašiče. seno, otavo, hmelj in vse, kar kdo napróda je imel.

No — in kje je tista sto let stara šola, če vedeti bi smel?

Ob vagi stara stavba tam stoji ...

Ker dolgo je, bi reklo se lahko — leži.

V njej danes mnogo je družin.

Pred leti sto

priceli v njej

petrovški so otroci

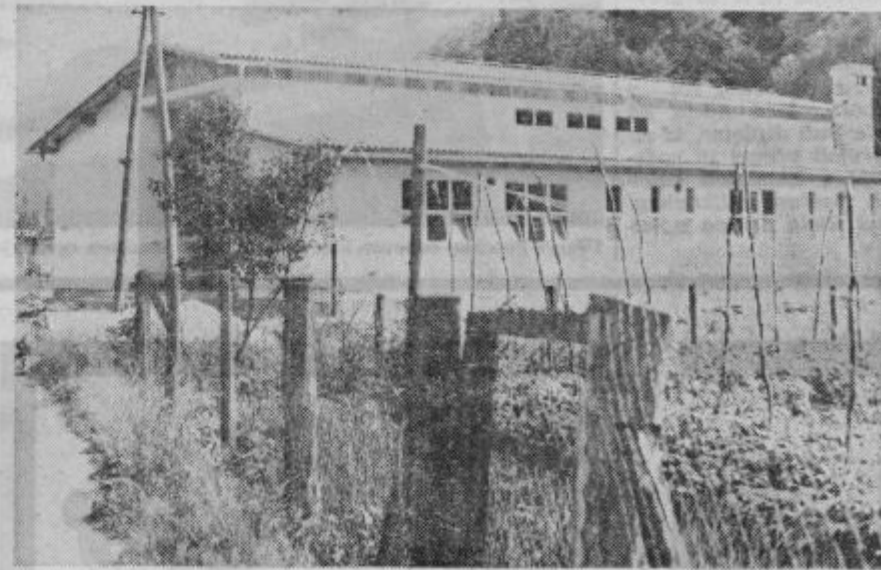
nabirati si znanja in veščin.

Tako? O, zdaj pa vem!

»Hvala mi lahko še rečeš!

Prosim!

S. M.



Poslopje novega otroškega vrtca v Rogatcu, na katerega so že dolgo časa čakale mamice ne samo v Rogatcu, pač pa tudi v bližnji okolici. Kot predvidevajo, se bodo otroci lahko vselili vanj že septembra.

Foto: D. Medved

KMEČKO ŽIVLJENJE V ČASU UPOROV

PIŠE: EDO JELOVŠEK (3)

Kmečkaya upora leta 1575 pa se Laščani in okoličani niso udeležili, čeprav so uporni kmetje pod vodstvom Ilije Gregorića z Brdonca na Hrvatskem dne 6. februarja že pridrli v Jurklošer. Vso stvar je pre-naglo zvedel neki graščinski pisar iz Laškega, ki je takoj poslal oblastem ovađbo o nastalem položaju. Kmetje iz Jurkloštra in Laškega so pred uporniki celo pobegnili ter se zatekli v marijagraško cerkev.

Tamkajšnji cerkpeni ključar Mattja Cvek jih je celo nameraval izdati upornikom, ker mu niso hoteli izročiti ključev. Iz strahu pred uporniki so takrat laški bogataši poskrili svoje bogastvo v marijagraški cerkvi. Tudi v Jurkloštru uporniki niso napravili kake večje škode, privoščili pa so si jedače in pijače. Bili pa so napram duhovščini in menihom zelo sovražno razpoloženi.

V Jurkloštru je bil Gregorićev oddelek s kakimi 120 kmeti, v Planini pa ključavničar Pavel Sterc z okoli 600 do 700 uporniki. Prior Kristof Brunner je moral preslišati dokaj groženj in psok.

Prvotno je nameraval Gregorić prodirati iz Sevnice v Radeče in napreje v Celje, a se je raje usmeril proti Jurkloštru in Planini, zlasti ker je že zvedel za poraz pri Krškem. Sevniki mitničarji so pred puntarji pobegnili v Radeče. Manjša skupina upornih kmetov je drešla Savo pri Kompoljah in tam oplenila mitničarje. Vse okrog Radeč je že nastajalo pravo uponiško razpoloženje. Iz Gregorićeve skupine je 15 mož vdrlo v Loko, napadli so župnika Jakoba Keblja, mu pobrali vse imetje, vdrli so v vinske kleti in iskali gospodarja. Pri tem je sodelovalo tudi več bojevutih domačinov in okoličanov.

Vse to je zelo preplašilo vso radeško gosposko. Grajski upravitelj v Radečah je dal takoj vse ladje prepe-

ljati na desni savski oreg in jih zastražiti. Uporniki so mu iz Sevnice sporočili, da ga bodo obiskali, a mu ne bodo nič storili, če jim izroči davčne uradnike. Radečani so se nagibali na stran upornikov. Kar željno so jih pričakovali. Radeški kramar Andrej Hribar je bil v Gregorićevem taboru v Sevnici, odkoder je prinesel v Radeče petelinje pero kot znak in poziv tržanov, da se takoj pridružejo upornikom. Zveso z uporniki je imel trški sodnik Sebastijan Koprivič. Grajski upravitelj Govedič je opozoril Radečane, da je njihova sveta dolžnost braniti grad svojega gospoda, oni pa so odvrnili, da so že plačali vse dajatve, grad pa naj sam brani, če ga hoče. Drugi pa so kar javno izrazili željo, naj le pridejo uporniki in jih rešijo davkov, doklad in carin. V tem jih je podprl celo kaplan Jurij Kunc in jim rekel, da naj kar gredo domov. Govedič pa je rnil za kmeti vse do Zidanega mosta, da bi jih preprečal za obrambo proti upornikom, a so se razjarjeni razkropili na domove. Toda usoda je hotela drugače.

Oblastniki so uporabili zvijačo. Iz Pilštanja so poslali v Planino jezdeca z neresnično vestjo, da so Turki pridrli do Kozjega. V strahu se je razbežala vsa Sterčeva četa v Planini. Ko jih je Sterc hotel pomiriti, so ga izročili planinskemu oskrbniku Stefanu Sibenet-cherju, ki ga je vrge v ječo. Zaman si je Gregorić prizadeval, da bi ga rešil. Ker je že vedel za nesrečo pri Krškem, je s svojo četo naglo odšel, da pravočasno doseže Sotlo in se združi z glavno uponiško vojsko. Prenočil je v Pištanju, 8. februarja zarana krenil čez Kozje proti Sempetru, toda že spotoma so ga napadli od dveh strani celjski glavar Schrattenbach, brata Dietrichstein in kozjanski graščak Ruepp, kateremu so se pridružili nekateri bizeljski in kraljeviški (Kinsperk) podložniki, ki niso potegnili z uporniki. Gregorić je sprejel borbo, v kateri je bil popolnoma pora-

žen. Z Gušetićem mu je uspelo pobegniti v gozd, od tam pa na Hrvatsko, a sta bila kmalu ujeta in odvedena na Dunaj. Na Gregorićevo glavo so razpisali 500 goldinarjev nagrade. Leta 1574 je dal ban Draškovic Gregorića usmrtiti v Zagrebu, kjer je mučeniško umrl tudi kmečki vodja Gubec. Najostrejši upor Laščanov pa je bil leta 1635. Takrat je laški grof občutil maščevalno pest upornih kmetov kakor še nikoli prej. Na laškem gradu je takrat gospodoval nenasitni, grabežljiv in skrajno osovraženi grof Moscon, ker je krutil pravice prav vsem kmetom in tržanom. Ubogo gmajno je vzdrnila socialna kmetiska revolucija. Kmetje so zasovražili vse po vrsti: grofe, viteze, oskrbnike, šejone, pristave pisarje, valpte in biriče, poleg vseh teh pa še duhovščino. Spoznali so, da jih izkoriščajo vsi enako. Žene tlačanov so govorile: »Blíže grada, bliže uraga!« Grajski pisarji pa so se rogali tlačanom: »Tlačka bo minila na sodni dan popoldne!« Bojni klic »za staro pravdo« je družil kmete v napad na gradove. Trhlo tramovje feudalizma se je zamajalo v temeljih.

Surovi oskrbniki in zakupniki so svojevotjno popravljali številke v urbarjih: namesto 3 dni tlake so pripisali ničlo (30 dni), namesto po 4 bokale pšenice in ovsu so mero podvojili, posodo pa so spremenili v pol mernika. Prej so dajali po 2 kokoši in 10 jajc, nato pa po 6 kokoši in 60 jajc. Nekdaj so dajali eno švinčico, leto dni staro, potem so zahtevali brejo telico ali brejo kravo ali pa tudi kar molzno. Vsak je še moral imeti dnevno na razpolago po enega človeka in ga tudi sam plačevati, da je hodil na tlako. Od vsake švinje so poleg te dajatve zahtevali še celo gnjat. Razen tega so nekda dajati po eno kračo in klobaso, pozneje pa pa so morali dajati še desetino od žita in vina.

Nadaljevanje prihodnjic

mini reportaža

JESENI ŽE SVOJE DELAVNICE

Dan pred koncem letošnje šolskega leta sem obiskala Posebno osnovno šolo v Zalcu. Učenci so pripravili razstavo svojih izdelkov, ki so jih napravili pri tehničnem in likovnem pouku in so jo ta dan nameravali pokazati svojim staršem. Ti so se popoldne še zadnjič zbrali v šoli in se pogovorili o uspehih pri vzgoji njihovih otrok ob koncu šolskega leta.

Posebna osnovna šola v Zalcu je »gosta« osnovne šole in se stiska v spodnjih prostorih stavbe. Bil je odmor in na hodnikih je bil običajen živžav, ki pa je bil le malo drugačen. »Dišala« je namreč že krepko po počitnicah. Da ne bi bila razposajencem v napoto, sem smuknila v razred, kjer je bila pripravljena razstava. Ostrmela sem nad ličnimi izdelki, lepo razmeščenimi, najlepšimi risbami, oko pa so mi pritegnile tudi diplome na zidu. Le-te so učenci te šole dobili na področnem prvenstvu v športu in republiškem tekmovanju posebnih osnovnih šol v Mariboru. Med njimi pa so bile tudi diplome, ki so jih prejeli učenci za sodelovanje z likovnimi izdelki na razstavi v likovnem salonu Rista Savina v Zalcu.

Po ogledu njihove razstave sem krenila po dolgem hodniku, natrpanem s klopki in stoli, na katerih so posedali učenci, jemali iz torbic zvezke in knjige in jih polagali na klopi. Ko sem vstopila v ravnateljevo

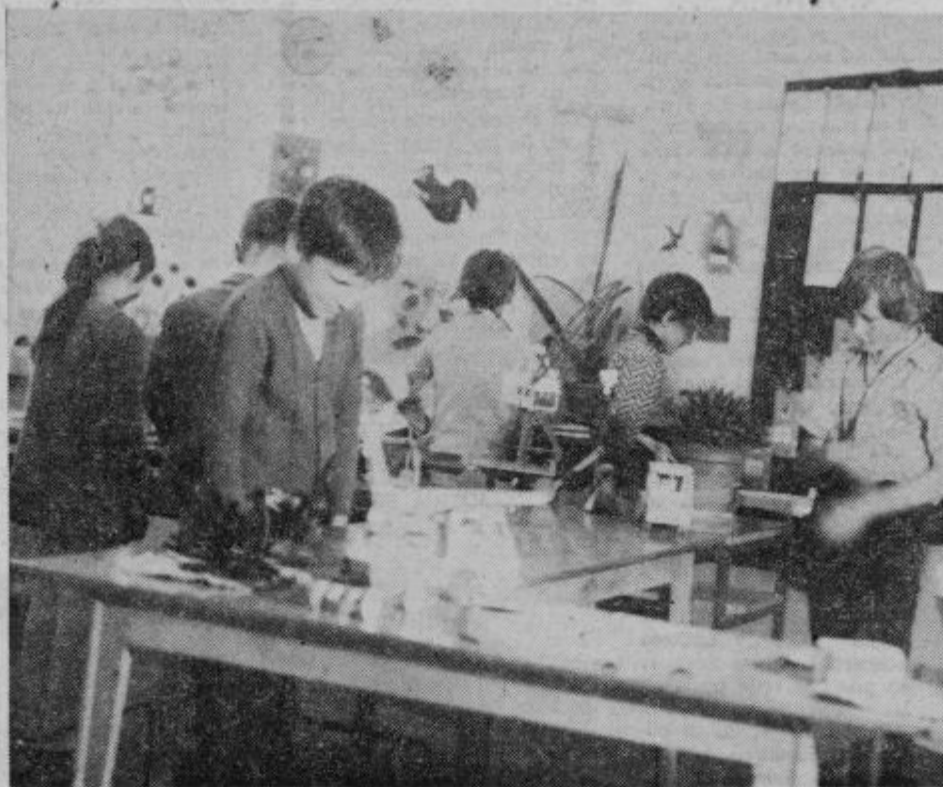
pisarno, mi je ravnatelj šole Jože Drofenik dejal: »Ja, takole izgleda naše varstvo. Nimamo prostora, zato moramo učence, ki čakajo na avtobus, zaposliti kar na hodniku. Druge rešitve zaenkrat ni.

Osnovna šola nam skuša pomagati, kolikor je pač v njenih močeh. Tako upamo, da si bomo že v jeseni priborili še en razred, kjer bomo uredili prostor za gospodinjski pouk. Naši otroci so se doslej vozi-

li h gospodinjstemu in tehničnemu pouku v Celje. Lahko si mislite, da je bilo to zanje napor in naš velik problem, ki ga bomo v jeseni končno rešili. V prikritnih prostorih že urejamo delavnico za mizarstvo in kovinarstvo. Sredstvi so nam pomagali Zavod za zaposlovanje delavcev, TIS in Društvo za pomoč mentalno prizadetim. Mi smo jim hvaležni za njihovo pomoč in razumevanje, zlasti pa nas razveseljuje odnos delovnih organizacij, kjer so naši otroci na delovni praksi vsako leto. Tako so TT Prebold, Aero Celje, SIP Sempeter, Tovarna nogavic Polzela, Julex in Ferralit obljubili našim praktikantom posebne nagrade za pridnost. Mi se kot »gostje« osnovne šole dobro počutimo, rešitev našega največjega problema pa bo pripomogla k še boljšemu počutju in razbremenitvi otrok.

Se smo klepetali o tistih drobnih problemih, ki tarejo šole in njihov kader in tudi o uspehih. Ko sem zapuščala šolo, je za mano odmeval brezskrbni smeh počitniško razpoloženih učencev Posebne osnovne šole v Zalcu, ki bodo v jeseni že gospodinjili in se tehnično izobraževali »doma«.

D. P.



Učenci Posebne osnovne šole iz Zalca si s ponosom ogledujejo svoje izdelke.

mala KAKO

Dopusti so tu... Jure aristokratska družba, iz mo vsi počitnice. Resni pa ne večina, gredo na vsem tisti iz pisarn, do ljudje na dopuste in bi armada ljudi, da bi... Za vzorec smo poro...



DANIEL CENE, delavec stari valjarni: V železarni sem že pet let. Doma iz okolice Sentjurja. Sem samski in se kaj lahko ločim, kaj bom med tem počel. Največkrat kar doma in grem vme kak izlet. Na morju sem bil, enkrat pa se odločil za Rab. Samo to, je stiska za denar. Leci, ki gredo na morje, povedati, kako zabavno drago je vse. Veste, za vadnega delavca še mor dosegljivo. No, za kak že...



JANEZ KRIZAN, togljeklarni: V železarni sem let. V počitniškem domu Rabu sem bil najmanjkrat. Saj bom še leto se s kolegi iz planega društva odpravljamo. Be. Sli bomo na Stol, potem pa čez na Julijev Triglav. No, tako petič nisem, da bi si mogel siliti oboje, morje in Zakaj delavci tako malo dijo na morje. Ni samsar vzrok. Navadno imamo zemlje, ta pa rabi robaleti...



Tako v Zelezarni. Od ne gre na Rab, kjer meni, da drugi ne bodo za rekreacijo, pravi, zervacij na Rabu kot če hodijo železarji z Letujejo pa, kakor...

GORENJE

ZVESTOBA ZA ZVESTOBO



ČE IMATE VSAJ EN IZDELEK GORENJA

KUPITE	DOBILI BOSTE	KUPITE	DOBILI BOSTE

1+1=3
ENA IN ENA JE TRI SAMO PRI GORENJU

KUPITE

--	--	--

DOBILI BOSTE

CE IMATE VSAJ EN IZDELEK OD VELIKIH APARATOV GORENJA IN BOSTE DO 31. JULIJA KUPILI SE EN IZDELEK GORENJA, BOSTE PREJELI DARILLO. PRI NAKUPU ZAHTEVAJTE V TRGOVINI KUPON, GA S PRODAJALCEM IZPOLNITE IN POSLJITE GORENJU. GORENJE VAM BO IZROČILO NAGRADO - ENGA OD MAJHNH APARATOV ZA GOSPODINJSTVO: 5 KILOGRAMOV MIXALA ALI TELEVIZIJSKO ANTENO.

IZKORISTITE KREDIT

20 STANOVANJ

Gradbeno industrijsko podjetje »Ingrad« iz Celja, ki je prevzelo gradnjo novega stanovanjskega bloka v Sentjurju, je končalo z zadnjimi deli. Novodograjeni stolpič bo imel na razpolago 20 stanovanj. Osem stanovanj je namenjenih šentjurskim upokojencem, sedem jih je kupila ZB, Kmetijski kombinat Sentjur je svojim delavcem prikrbel tri stanovanja, eno stanovanje je odkupil »Alposa« in eno osnovna šola Sentjur. Ob koncu tega meseca bo novi blok ob Pešnici že vseljiv. V načrtu imajo v Sentjurju še gradnjo dveh stanovanjskih blokov, ki naj bi stala nad novim otroškim vrtcem.

SMETI, ČREPINJE

Zadnje dni so ob Voglajni v Sentjurju začeli prva dela za izgradnjo visokovodnega nasipa. Zaradi morebitne poplave bi bil v nevarnosti novi obrat »Elegantna« na desnem bregu Voglajne. Gradnja bo stala približno 90.000 din.

Upajmo, da se bo s tem nehalo tudi odlaganje smeti in črepinj ob mostu čez Voglajno pri Novi vasi, kjer se grmadijo kupi odpadkov hrane in nerabne embalaže. Eni odsluženi avtomobilski škattli se je pridružila še druga. Prebivalci Bezovja še prav gotovo niso opazili rejenih podgan, ki se sprehajajo po smetišču. Mar ne bi bilo pametneje, da bi prebivalci novih hiš smeti oziroma odpadke zažgali ali vsaj zakopali? Ali ne vedo da nam že zunanji videz kraja pove, kakšni ljudje tam prebivajo? In kakšna je Voglajna?

Bati se je, da bodo odslej Bezovčani izpraznjevali samokoline s smetmi in črepinjami kar na sredino ceste. Tudi tega so zmožni.



VODOVOD, ŠOLA ALI KULTURNI DOM?

To je vprašanje, ki tare krajanje Topolšice, ki so v lanskem letu dobili za popravilo prosvetnega doma 100 tisoč din. Na zboru volilcev pa so se zmenili, da bi prej potrebovali vodovod, ki ga nimajo. Tako so začeli graditi vodovod in denar, namenjen za obnovo prosvetnega doma, porabili za vodovod. Tudi letos so dobili sto tisoč din, za katere pa se morajo odločiti, kje in zakaj jih bodo porabili. Nekateri se zavzemajo za zaključek del pri gradnji vodovoda, drugi za obnovo šole in tretji za obnovo prosvetnega doma. Povedati še moramo, da so za vodovod veliko sredstev in prostovoljnega dela prispevali tudi občani sami.

RADIO CELJE: JUBILEJ ŠLANDROVE BRIGADE

V okviru prireditev in proslav na čast praznika žalske občine bo v nedeljo, 1. julija v gledališču Lamberk v Grizah zbor borcev Šlandrove brigade. O proslavi 30-letnice slavne brigade bo poročal tudi Radio Celje in to se isti dan z začetkom okoli 12.00 ure. Zaradi uvrstitve magnetofonskega posnetka s te proslave v radijski spored se bodo čestitke radijskih poslušalcev začele ob približno 12.45 uri.

PRAZNIK OBČINE LAŠKO

Ker so prve prireditve v počastitev praznika občine Laško že minule, posreduje-mo podroben program za prireditve, ki bodo potekale od sobote, 30. junija naprej, in sicer v Marjagradcu pri Laškem, Radečah, na Svibnem, v Rečici pri Laškem, na Smo-horju in v Zidanem mostu:

Sobota, 30. junija: ob 17. uri svečana otvoritev asfaltirane ceste Laško-Lahomno (pri mostu nad Marjagrad-cem); po otvoritvi ljudsko rajanje, žrebanje dobrikov pri bivšem bifeju Pušič.

Nedelja, 1. julija: ob 8. uri: v prostorih gostišča Jadran svečana seja občinske skupš-čine in podelitev nagrad »2. julij«;

ob 10. uri: velik zbor občan-ov na Svibnem: med kul-turno prireditvijo bo v kraju odkrito spominsko obeležje NOV; etako bo ob tej pri-ložnosti svečano izročena pro-metu na novo modernizirana cesta Svibno-Jagnjenica; po svečanosti ves dan zabava na prostem.

Ponedeljek, 2. julija: ob 9. uri: v Rečici slovesnost ob otvoritvi nove tovarne izola-cijskega materiala TIM Laško.

Torek, 3. julija: ob 11. uri: pri planinskem domu krajša proslava ob dnevu rudarjev, nato ves dan rudarski piknik.

Sreda, 4. julija: ob 10. uri: otvoritev novega strelišča, zbirna s strelskim tekmo-vanjem; po tekmoivanju strel-ska zabava.

OBČINE ŽALEC

Podobno kot v minulih letih se bodo tudi letos ob praznovanju občinskega praz-nika občine Žalec zvrstile šte-vilne prireditve in manifesta-cije, ki se bodo zaključile z osrednjo proslavo v Vinski gori. Program praznovanja je naslednji:

NEDELJA, 1. 7. 1973 ob 10. uri proslava 30-letnice Slan-drove brigade v letnem gledališču Lemberg v Grižah; ob 14. uri otvoritev pionirskega čebelarstva doma in skalnjaka na Polzeli; ob 15. uri uprizoritev drame KO BI PA-DLI OZIVELI v izvedbi prosvetnega društva Vinska gora.

TOREK, 3. 7. 1973 ob 15. uri rokometni turnir v Zalcu.

SREDA, 4. 7. 1973 ob 10. uri streljanje z zračno puško;

ob 15. uri tekmovanje v keg-ljanju.

ČETRTEK, 5. 7. 1973 ob 16.30 obč. sindikalno prven-stvo v plavanju na bazenu v Preboldu.

PETEK, 6. 7. 1973 ob 10. uri proslava 25-letnice in otvoritev novih prozvodnih obratov »GARANT« Polzela; ob 19. uri testiranje iz cestno prometnih pispisov — orga-nizira ZSAM.

SOBOTA, 7. 7. 1973 ob 8. uri spretnostne vožnje v Zalcu; ob 19. uri napad part. snot na Vinsko goro; ob 20. uri partizansko srečanje s kulturnim programom.

NEDELJA, 8. 7. 1973 ob 5. uri budnice po večjih krajih občine; ob 8.30 promenadni koncert godbe iz Liboj v Vinski gori; ob 9. uri svečana seja SO Žalec v Vinski gori; ob 10. uri nastop združenih pevskih zborov in godb na pihala v Vinski gori; ob 10.30 otvoritev novih objektov: šola, gas. dom; ob 14. uri za-bavna prireditve s plesom.



SPRASUJE:

MILENKO STRASEK

ODGOVARJA:

PAVEL SARLAH

Vsekakor mi je najbolj všeč, kadar lahko sprašujem nekoga, na katerega nisem nikoli mislil, niti ga nikoli nisem spoznal. Takrat pride do tebe vse tako zelo nenadoma, usode se razkrivajo v nekakšnem neslutem trenutku in vse je enkratno in mnogo bolj doživeto. In končno, zakaj ne bi povprašali vsaj za delček usode nekoga, ki tega sicer ne bi nikoli doživel, nikoli razkril svojega jaza.

Na planoti, kjer se avtomobil težko obrne, med obema žusemskima cerkvama, kjer je samo nekaj hiš, pa še te so cerkvene in zraven seveda gostilna, sem srečal Pavla Sarlah.



Pravkar je obračal velik senen voz in nezaupljivo opazoval prišlece. Stopil sem k njemu.

»Zivite tukaj?«
»Ze od nekdanj« je bil kratek.

»Kmet?«

»Da, majhen kmet. Ne po rasti, drugače. Pa tudi kje naj bi dobil zemljo? Tukaj v teh bregovih je ni. To vse drvi v dolino, vsa ta zemlja. Tja dol v Loko pri Zusmu gre. Na tistih naših ubornih njivcah se malo pridelata.«

»Toda od česa potem živate?«

»Njega dni sem bil gozdni delavec, saj veste, kako to izgleda: delaš od zore do mraka. Zdaj imam penzijo, nekaj malega. Če bi imel priznane vse mesece, ki sem jih prebil v partizanih, ko sem jim pomagal, bi najbrž dobil še nekaj denarja. Tako pa so mi priznali nekaj enojno in nekaj dvojno. Ja, pomagal pa sem, pomagal. Tu pri nas so bili gostje tako rekoč vsak dan, da o nočeh sploh ne govorimo. Bračičeva brigada, Kozjanski odred. Jaz sem bil v Kozjanskem odredu. Revmatizem me matra.«

»Ne boste užaljeni, če vas vprašam, kam boste šli na počitnice, zdaj ko ste v penziju?«

»Ne, ne bom. Bom poudal, zakaj. Naj vedo ljudje, da bi rad šel na morje, ker si to zelo želim. Enkrat bi res rad šel na morje, pa ni denarja. Ta prekleti denar... Če človek bere knjige pri tehle štiriinšestdesetih letih, si misli, da mora biti tam dol res imenitno, ko vsi tako derejo poleti tja, kot to pišejo. Bere človek, pa si želi.«

ZA LEPŠE OKOLJE...

»Pisan šopek nam bo polepšal stanovanje in vnesel vanj pomlad. Če pa je temu res tako, olepšajmo tudi okolico svojega doma — ali širšega okolja, v katerem živimo in delamo,« so dejali mladi šolarji iz Kozjega in se nedavno resno lotili dela. Kar lepo jih je bilo videti!

Od tistih najmanjših iz prvega razreda — urejali so namreč okolico šole — pa tako naprej: do deklet in fantov, ki bodo že čez nekaj ur zapustili prag osnovne šole, so veselo zavihali rokave, poprijeli za samokolnico, grablje, lopato in metlo, tudi za kramp, če je bilo potrebno, in se — razdeljeni v skupine, skoroda tekmovalno spoprijeli z nesnago kjeršibodi; fantje so v visokih škornjih bredli po strugi Bistrice grabna in Bistrice in na obrežju so rasle, če se milo izrazimo, gomile navlake. Vse,

kar ogenj lahko uniči, je uničil.

Pod malimi prsti se je spreminjala podoba trga. Le še nekaj tulp ali vrtnic pred bencinsko črpalko, nekaj okrasnega grmičevja — nemara kar iz Vplčjega potoka — okoli spomenika v središču; okolica šole je vzorno urejena; mlade, zdrave smreke — mimogrede povedano, pa že zdaj estetsko uokvirjajo našo »Metko«.

Resnično: pisan šopek zelenja!

S tem, o čemer smo zapisali doslej, smo namreč hoteli ugotoviti še nekaj več. Tu je mladina pripravljena spoprijeti se s čimerkoli: skromna, prizadevna in delavna je; 250 učencev je delalo prostovoljno dve uri:

Za njimi je pravzaprav 500 ur dela.

Vprašujemo se, koliko časa bomo še čakali na »kantex« za

smeti, je mimogrede omenila — nemara kar upravičeno — domačinka, ki nam je posojala vse potrebno orodje.

»Kdo je v Kozjem odgovoren za čistočo trga,« je nadaljevala, »za pranje cest, ki jih v veliki meri onesnažujejo tovorni avtomobili različnih podjetij, za zanemarjenost zelenih površin, ki jih v Kozjem ne primanjkuje.«

— Odgovora ni: ali pa je en sam — vsi!

— Res je, da nam naš ne ljubi makadam praši okna in vrtove, uničuje avtomobile, a ne smemo biti pesimisti. Korak je storjen: obsoteljska magistrala Podčetrtek — Bistrica ob Sotli je asfaltirana do Golobinjeka. Cesta je zelo lepa! Od Golobinjeka proti Bistrici ob Sotli so že začeli z deli za preostalo modernizacijo trase.

— Vemo tudi, da gradnja kozjanskega vodovoda znatno

napreduje proti Virštanju in da je glavni krak vodovoda do Lesičnega, že zgrajen. V kratkem pa bodo prišle še brigade in pomagale pri nadaljnji graditvi. »Kozjansko 73« piše na lepakih.

Kozjansko ima prihodnost! Zato smo prepričani, da nam ne bo treba zapisati takole, kot je uvodoma na občnem zboru celjskega olupše valno-turističnega društva med drugim dejal dr. Ervin Mejak: »Predlagam, da bi ime društvenemu glasilu spremenili! Celje ni več lepo mesto, marveč...«

— Stara ljudska modrost pa pravi, da je toliko klančkov, ki peljejo navkreber, kolikor jih pelje navzdol. Seveda: kotikar je vzponov, toliko je tudi padcev.

Toda: brez gibanja, brez teženj in hotenj k napredku ne živimo za današnji dan.

MILICA MEKINDA

Polzela

CVETJE, ČEBELE

V soboto, 30. t. m. in v nedeljo, 1. julija bodo imeli na Polzeli velik praznik. V prostorih kombinata bodo namreč odprli cvetlično razstavo, zraven tega pa še v kraju naravni skalnjak ter čebelarški dom.

Tako se bo mlado hortikulturno društvo ponovno predstavilo javnosti. Njegovi delovni uspehi so izredni. V nekaj mesecih so privabili v organizacijo blizu 150 članov poleg njih pa še okoli 50 mladih ljubiteljev in gojiteljev lepega cvetja. Ob podpori celjskega hortikulturnega društva so imeli v minulem zimsem času štiri strokovna predavanja z lepo udeležbo poslušalcev. Med njimi je bilo vedno dovolj mladih. Mladi pa so se uveljavili tudi pri urejanju naravnega skalnjaka. Tu so opravili nad 300 udarniških ur. Blizu skalnjaka so čebelarji uredili tudi svoj dom.

Skalnjak je lepo urejen. Ko bo dokončno obsejen s primernim rastjem, bo privlačen turistično rekreacijski objekt Polzele. Poleg mladih, še zlasti Irene Hrovat, Jožija Ribiča in Marijane Blbar, ki so opravili po dvesto udarniških ur in več, se je pri urejanju skalnjaka odlikoval med starejšimi člani Jože Kuhar, ki je sam žrtvoval več kot 300 udarniških ur. Mentor mladih hortikulturnikov pa je predmetna učiteljica Gračnerjeva.

RK v Šmarju

KATERI DAN?

V uredništvu smo sklenili, da bomo v naslednji številki Novega tednika predstavili predsednike občinskih organizacij RK širše celjske regije.

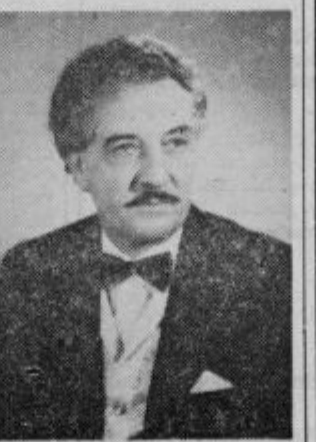
Najprej smo se napolili v Šmarje pri Jelšah. Poiskali smo Alojza Anderluha, ki že nekaj časa uspešno vodi to humano organizacijo. Pri tem pa mu pomaga celoten odbor, posebno pa še tajnica Marta Lešnik, učiteljica šmarjske osnovne šole.

»Katero dejavnost ima vaša organizacija?«

»Organizacija RK ima več dejavnosti. Krvodajalstvo npr., kjer pa imamo težave. Krvodajalske akcije so namreč čez teden in ker je pri nas v glavnem kmetički živelj, ni takšnega odziva, kot je lahko v industrijskih naseljih. In tako smo pred kratkim poslali v Ljubljano dopis s prošnjo za spremembo krvodajalskega dneva.

Organizacija RK v povezavi z osnovno šolo skrbi tudi za ostarele in onemogle, tako da jim otroci prinesejo hrano, kurjavo in podobno.

»Ali imate v programu vključena tudi kakšna predavanja? Se je



vaša ekipa prve pomoči udeležila tudi občinskega in republiškega prvenstva na Bledu, ki je bilo letos?«

»V okviru organizacije RK imamo tudi razna predavanja, vrtno razne filme, ob priložnostih kot so teden RK, dan zdravstva in podobno. Organiziramo tudi šoferske izpite, potem tečaje prve pomoči. Naša ekipa prve pomoči se je udeležila letos tekmoivanja, ki je bilo v Rogaški Slatini.«

»Ste dobili za delo v organizaciji tudi kakšna priznanja?«

»Da, pred dvema letoma sem dobil srebrno plaketo Priznanje OF, za požrtvovalnost pri delu RK za 25-letnico. Podobno je letos dobila tudi Marta Lešnikova.«

MAJDA S.

OPRAVIČILO

Bralcem Novega tednika in Zavarovalnici Sava se oprostamo za neljubo napako v sestavku »Da v nesreči nisi sama« v 22. številki Novega tednika. Zadnji odstavek namreč ne sodi k omenjenemu zapisu.



J. K.



PESEM ŠKRJANČKOV SLAVONSKIH RAVNIH

Tuzla, lanskoletno prizorišče jugoslovan-
skih mladinskih iger,
še ni bila pozabljena
in že smo se morali
odločevati, kdo bo šel
v Vinkovce, mestece
sredi slavonskih rav-
nin, obdano tu in tam
z gozdom, redkim kot
puh mladeniča rosnih
let. Res je sicer, da
jaz sam pri tem odlo-
čevanju nisem imel
nič zraven, je bilo pa
čisto zagotovo, da
bom šel z njimi, da
bom spet prepeval ti-
sto pesem o škrjanč-
kih, saj jo poznate in
nikar ne recite, da je
ne, ker jo zna po naši
zaslugi že skoraj ce-
la Jugoslavija. In ker
so Vinkovci zadnja
postaja pred 20. jubi-
lejnimi igrami, ki bo-
do drugo leto v Celju,
sem se čutil nekako
dolžnega, da prista-
vim k tej reči tudi
svoj lonček. Kako
sem spravil k tej ve-
lepomembni zadevi in
kaj je odnesla iz Vin-
kovcev naša, celjska
ekipa, ki je štela nič
več in nič manj kot
55 mladih, boste lah-
ko prebrali v reporta-
ži, ki je plod štiri-
dnevnega naprežanja
sredi Slavonije.

IN ZAŽVIŽGAL JE VLAK ...

Četrtek opoldan se je na
celjskem kolodvoru trlo mla-
dih, kar sicer ni nič čudnega,
le da ne v takšni množini.
Kolodvorci so vedno polni lju-
di, četrtkova gneča pa je go-
vorila o nečem drugem: o od-
hodu mladih na 19. jugoslo-
vanske mladinske igre Brat-
stvo in enotnost v Vinkovce.
Kot je že navada Jugoslovan-
skih železnic in kaže, da jim
to prehaja v kri in meso, je
bila tudi tokrat zamuda tako
otipljiva, da bi jo lahko kar
zgrabil za roge. To sicer ko-
nece koncev ni bilo nič hudega,
saj so mladi to zamudo
premostili s pesmijo, ki sem
jo dobro znal še od lani. Da
teče beseda o pesmici Škr-
jančki so peli, so bili veseli,
ni treba govoriti posebej.

Potem pa se je odprlo in že
smo se vozili s sila spoštli-
vim vlakom proti Zagrebu in
tam okoli sedma ure
zvečer smo že korakali skozi
gavno vinkovsko ulico in se
med sabo z očmi spraševali,
kje so zastave, kje vse tisto,
kar je bilo tako zelo prisrčno
v Tuzli. Če ni, pač ni, naj se
človek ubije zato, so govori-
le oči. Brez počitka in kar na-
ravnost, nekdo je pripomnil,
da voda gori, so nas odvekli
na stadion sredi mesta, kjer
je bila slavnostna otvoritev
iger in or so vihrale zastave
in od kod so mladi iz
vse Jugoslavije poslali svoje-
mu dragemu maršalu po-
zdravno pismo.

»Ljubljeni naš tovariš Tito!
Mladina, zbrana na XIX. ju-
goslovan-skih mladinskih ig-
rah, predstavniki mest Celja,
Titograda, Tuzle, Zrenjanina
in Vinkovca, Ti pošilja naj-
prisrčnejše pozdrave in želje
kot izraz naše hvaležnosti in

zaupanja vate, našega prijatelja
in učitelja. ...»

Mnogo je bilo besed, ki so
se rodile v tem prvem stiku
z mestecem Vinkovci. Tople
besede, ki so jih mladi iz vse
Jugoslavije poslali svojemu
maršalu, besede, ki so kot os-
novni motto, bratstvo in
enotnost, povezovala vse ude-
ležence iger.

Ura ima to prečudno nava-
do, da kar preveč uhaja mla-
dim iz rok in natanko tako je
bilo tudi tokrat. Treba je bi-
lo v hotelu, kot so mladi hu-
domušno nazvali staro šolo,
zlesti v pogrado, zgodilo pa
se je med drugim še to, da
je tudi teh bilo premalo in
hočeš, nočeš, moral, sem se
preseliti na hodnik, na kruti

in mrzli beton, z nekaj vlož-
ki pod sabo. Trda rebra brzo-
vlaka so ublažila vse nevšeč-
nosti in zaspal sem kot vsi
ostali.

BITI ALI NE BITI ...

V Vinkovcih se je bilo tre-
ba znati, kot je kdo vedel in
po potresu, nam tudi niso pri-
znal. Muzeje smo iskali sami,
igrišča, raztresena kot skale
nesli na pladnju, kar pa se
hrane tiče, se stvari niso do-
sti razlikovale od Tuzle. Tam
smo jedli grah na bogve ko-
liko načinov, tu pa riž po
istem sistemu. Preživel pa
smo. Pri iskanju hotelov, k
sreči je samo eden, in podob-
nih ustanov, so se nekateri
precej bolje znašli. Slovenec
se spreobrne, ko se v jamo
zvrne ...

Mnogo grdega govorjenja je
povzročila postrežba v Domu
JLA, kjer smo jedli. Od juhe
do prikuhe je minilo natanko
uro, včasih pa še več in iz te-
ga vzroka so nekateri obupa-
li in se odpravili v bližnji ho-
tel, kjer pa se je stvar nada-
ljevala, ker ni bilo paradži-
ka. In to sredi Slavonije, po-
mislite?

Imeli smo tudi nekaj sila
koristnih posvetov. S pod-
predsednikom občine Vinkov-
ci, Jovom Kanazirom, smo
govorili o gospodarstvu obče-
ne, o mladinski problematiki,
o strukturi gospodarstva,
skratka, v koš nam je neme-
tal toliko podatkov, da se
nam je naenkrat zazdelo, da
smo v Vinkovcih doma. Ko
smo prišli v naš hotelu, smo
se tega občutka znebili. To je
bilo v petek, prvi dan iger, ko
se nismo dobro odrezali v ko-
šarki, odbojki in namiznem
tenisu. Za gotovo pa lahko
pišem, da nismo bili zad-
nji in to naj bo dovolj.

Med tekmovanji sem sku-
paj s predstavniki vseh mest,
sodelujočih na igrah, odšel k
grobnici borcev, kjer smo po-
ložili venec padlim junakom.
Dneva pa še ni bilo konec.
Zvečer je bila v domači likovni
galeriji otvoritev likovnih
del mladih ustvarjalcev iz
vseh mest in med njimi je
našel svoje mesto tudi Cel-
ljan Ciril Trebičnik z nekaj
svojimi deli.

Tako je šlo tudi naslednji
dan in tako bi šlo še naprej,
če ne bi bilo tudi tega enkrat
konec. V soboto zvečer smo



Dagmar Petauer se je po skoku v višino, kjer je odnesla
prvo mesto, zadovoljno zleknila

REZULTATI

Celjani smo imeli s seboj tudi ansambel Zeme, ki si
je s svojo prizadevnostjo — igral je takorekoč vsako
pesem, ki so jo peli mladi iz vseh republik — pridob-
il simpatije cele Jugoslavije, združene na XIX. jugo-
slovan-skih igrah mladih. Takšnega vzdušja, kot je bilo
sleheri večer v Domu JLA v Vinkovcih, zlepa nisem
doživel, z mano pa tudi vsi ostali.

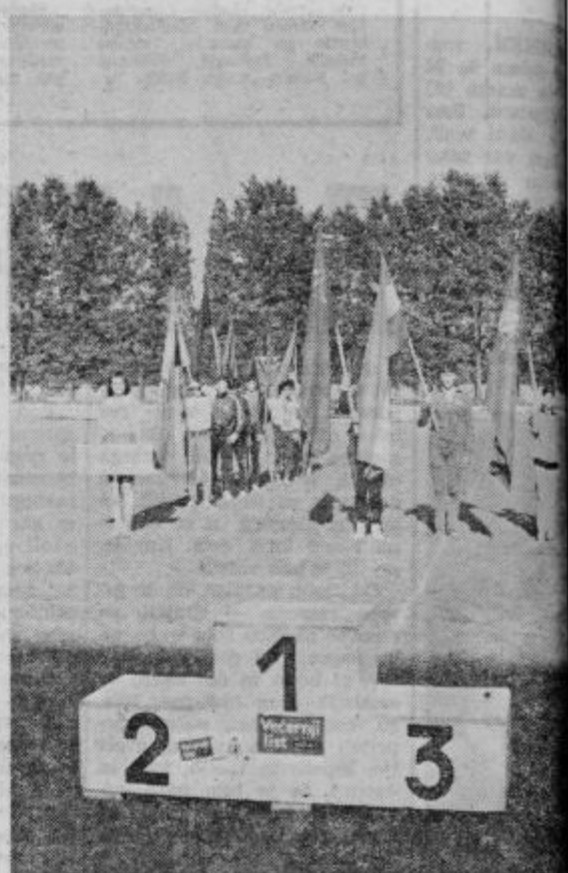
Ker je tu in tam komu zmanjkalo »sredstev«, so si
nekateri privoščili zelo originalen način, kako priti do
njih. To še zlasti velja za Emila Štuklja, prizadevnega
»Kvizkotaa«, ki nas je zastopal na kvizu in pa Mirana
Vovka, slepega potnika, ki si je zaželel iti z nami v
Vinkovce in je to tudi dosegel. Prvi se je odločil, da
bo za 50 dinarjev oblečen skočil v bazen. Denar je do-
bil in si podaljšal sladko življenje. Miran je bil cenejši.
Kopat se je šel za 30 dinarjev. Oblečen seveda. Ne-
kateri celjski funkcionarji niso hoteli v vodo (na po-
budo vinkovačkih funkcionarjev) niti za 200 dinarjev.
Oholost pa taka ...

Vsi v Vinkovcih niso imeli sreče. Močno se je po-
škodovala Celjanka Praprotnikova. Rane na obrazu so
ji zašili v bolnici. Nič slabše se ni godilo Adi Sokač iz
Celja, ki si je poškodovala nogo v gležnju. Neka Zre-
njaninka je odnesla domov zlomljeno nogo. Za spomin
na igre.

Rezultati:

Namizni tenis 3. mesto (mladinci)
Odbojka 4. mesto (mladinci)
Košarka 4. mesto (mladinke)
Atletika: 100 m — mladinke: Palma Ambrož, 3. me-
sto (13,00)
100 m — mladinci: Marjar Bukovec, 3. mesto (11,6)
800 m — mladinke: Lobjka Topovšek 3. mesto (2.33,3)
1500 m mladinci: Esmund Gošnjak 3. mesto (4.21,0)
Skok v daljino: Ada Sokač 1. mesto (4,97 m)
Skok v daljino, mladinci: Franjo Lavrinec (5,90 m)
Skok v višino — mladinke: Dagmar Petauer 1. mesto
(1,50 m)
mladinci: Bojan Jurko 2. mesto (1,75 m)
Met krogle — mladinke: Irena Jančić 3. mesto (8,38 m)
mladinci: Miran Orožen 4. mesto (9,29 m)
V skupnem plasmanu so bili Celjani drugi.

Plavanje: 200 m prosto — mladinci: Rade Janko 2.
mesto (2.46,0)
mladinke: Helena Seničar 1. mesto (1.19,0)
100 m hrbtno — mladinci: Dušan Stopivšek 3. mesto
(1.17,1)
mladinke: Duška Boben 1. mesto (1.24,6)
100 prsno — mladinci: Tonček Mirnik 1. mesto (1.23,9)
mladinke: Marjanca Gaspari, 2. mesto (1.39,1)
100 m delfin — mladinci: Aleš Iršič 3. mesto (1.44,1)
mladinke: Rada Panič 2. mesto (1.47,0)
4 x 100 mešano — mladinci: Celje 2. mesto (5.15,8)
4 x 50 mešano, mladinke Celje 2. mesto (2.41,4)
Končna razvrstitev v plavanju: Celje, 2. mesto
Celjani so na XIX. igrah Bratstva in enotnosti pri-
stali po končni razvrstitvi na tretjem mestu.



Tako se je začelo srečanje mladih atletov in atletic
vinkovškem stadionu, ki je prineslo Celjanom zav-
re rezultate

na kvizu na temo Slavonija v
NOB (ne mislite, da sem bil
na odru jaz), sicer nekaj po-
vedali, vendar so imeli doma-
čini veliko več posluha za
zgodovino, mi pa smo potem
zvečer v duhu bratstva in
enotnosti raje z vsemi skupaj
zapeli svoje Škrjančke in vse
je bilo pozabljeno, tudi to, da
je Emil, ki nas je zastopal na
kvizu, divjize spreminjal v
korpuse in pomešal čete, bri-
gade in kar je še takšnih re-
či. Zgodilo se je tudi, ampak
po kvizu, da se razumemo, da
so se nekateri ljudje skoraj
odločili (na plesu), da bi naj-
raje kar ostali v Vinkovcih.
O, ti, ti, Amorček grdi!

NA BOJNEM POLJU

Ne bi ravno dobesedno je-
mal tistega verza o sne boj,
mesarko klanjes, rečem pa
lahko, saj sem bil mnogokrat
zraven, da se je na vinkova-
čkih stadionih tudi v soboto

borilo, da le kaj. Mladi
pomerili v namiznem
odbojki, košarki, za naš
dan, zadnji dan iger, pa
»prišparali« še pivanje
mena sobote je bila še
ka, kjer so Celjani počeli
češen uspeh, ki se je po-
še v nedeljo, v plavanju.

Prišel je zadnji dan in
žalost pridejo vse pre-
zato se je bilo treba da-
riti, kako in kaj prihodi-
to v Celju. O tem, kako
prihodnje leto v Celju,
nismo dogovarjali
športniki... Se zadnje
razlegla pesem jugoslo-
van-skih narodov po vinko-
vskih ulicah in čisto razumljivo
da se je vmes razlegala
celjska. Škrjančki so pa
bili veseli. Pa ne vsi, nek-
so bili tudi žalostni. Tisti
kolajn in tisti z njimi
tu in tam kdo. Do druge-
ta bo vse bolje, v Celju
spet vidimo.

MILENKO STEB...



Tako so nas sprejeli Vinkovčani



S KUPONOM  -NA IZLET V ŠVICO

Vsi, ki bodo od 25. 6. do 31. avgusta kupili blago na oddelkih moške, ženske in otroške konfekcije, perila, pletenin, metrskega blaga ter tekstilne galanterije v vrednosti najmanj 300.– din, prejmejo nagradni kupon. Žrebanje kuponov bo 4. septembra. 40 srečnih izžrebancev bo potovalo na prijeten izlet v Švico. vabi vas

VELEBLAGOVNICA 

Vsem občanom
občine Laško
čestitamo za praznik
2. julij

SKUPŠČINA OBČINE LAŠKO

V REČICI SE VEDRI

Ko se ti odpre pogled v zeleni Rečici pri Laškem na proizvodne hale Tovarne izolacijskega materiala — TIM — ne moreš verjeti, da je tu še nedolgo tega gorelo. Kolektiv se je s še večjo vnemo in »polno paro« vrgel na delo in danes vsestransko uresničuje izredno bogat proizvodni program.

TIM Laško danes združuje tri temeljne organizacije združenega dela: tovarno izolacijskega materiala, rudnik premoga, glin in peskov ter organizacijo skupnih služb, 520 zaposlenih.

Premog bodo kopali še najmanj pet let. Zmanjšali so obseg proizvodnje — s 100.000 so prešli na 60.000 ton izkopanega premoga — in tako podaljšali življenjsko dobo rudnika. V tem času bo tovarna s svojimi izredno konkurnimi izdelki vse bolj pridobivala na veljavi.

Glavni direktor Srečko Sentjurc:

»Proizvodni program obsega dve osnovni usmeritvi: proizvodnjo in predelavo styropora ter proizvodnjo in predelavo hidroizolacijskih materialov na podlagi bitumna. Proizvodnja styropora se deli na tri podskupine, in sicer proizvodnjo gradbenega styropora, styropora za široko potrošnjo ter embalažni styropor. Program v zvezi s

hidroizolacijskim materialom pa obsega proizvodnjo od navadne lepenke do hidroizolacijskega materiala kvalitete jubitek in hladne ter vroče bitumenske premaze.

V naslednjih letih se usmerjamo k poglobljeni predelavi vseh teh materialov. Istočasno ustanovljamo montažno izolaterske ekipe, ki bodo imele v prvi fazi predvsem instruktorski značaj. Stele bi skupno 80 delavcev.«

Avgust Pinter, direktor Tovarne izolacijskega materiala:

»Izvršena je bila prekvalifikacija zaposlenih in lahko rečem, da so se rudarji dobro vključili v novo proizvodnjo. Zaradi povečanja proizvodnje bomo letos v tovarni zaposlili še 30 delavcev. Strokovni kader, ki je deloma nov, uspešno dela, čeprav nam nekateri strokovnjaki še manjka.«

Izdelki, ki prihajajo iz novih in modernih hal TIM-a, so zelo lepo oblikovani in raznovrstni. Kaj vse delajo v TIM-u?

Izredno pestra je proizvodnja embalaže iz styropora.

To je embalaža za:

- gospodinske stroje in aparate (hladilnike, peči, tehtnice, mlinčke)
- elektrotehnične aparate in instrumente (televizorje,

radioaparate, gramofone, telefone, električne števec, boilerje, merne instrumente),

- steklo (kristalno, votlo in ravno steklo)
- porcelan in keramiko
- pohištvo (tu je predvsem pomembna zaščita vogalov in gladkih ploskev, kot so stranice in vrata)

- farmacevtske in kozmetične proizvode,
- prehranske predmete, sadje, meso in mesne izdelke, ribe
- stekleničene pijače, zlasti kvalitetna vina.

In še bi lahko naštevali. Veliko je že podjetij, ki naročajo pri TIM-u lično embalažo za svoje proizvode, katere so prej zavijali v navadno lepenko. Med odjemalci sta tudi Gorenje in Aero.

Kot zanimivost še to! V TIM-u uspešno izdelujejo tudi aranžersko dekorativne predmete. Od glav za lasulje do modelov lutk za izložbe.

Med izdelki iz styropora za široko potrošnjo velja omeniti odlične HLADILNE TORBE po švedski licenci »Isabela«, ki drže stalno temperaturo en dan in bodo po predvidevanjih izredno osvojile tržišče. No, tu so še svetilčni lončki, plavalni pasovi za otroke itd.

Pomembna je tudi proizvodnja styropora za gradbeništvo — tako imajo styropor za fasade (zlasti za dražvit sistem), styropor za zvočno in toplotno izolacijo podov, specialna styropora za velike industrijske hladilnice in ravne strehe, kaširane plošče za strehe itd. Poleg klasičnega pa izdelujejo v TIM-u tudi samougasljivi styropor.

In že smo pri HIDROIZOLACIJSKIH MATERIALIH. Tudi tu je izbor izredno pester. Naj naštejemo nekatere proizvode:

- bitumenska strešna lepenka in bitumenizirani karton,
- visoko kvalitetne hidroizolacije VOBIT, HIDROBIT, POLIBIT in JUBITEK. Zadnji je še posebno uporabljiv za ravne strehe, saj imajo

SPLOŠNO
TRGOVSKO
PODJETJE

RADEČE

ŽELI VSEM SVOJIM POTROŠNIKOM PRIJETNO PRAZNOVANJE OBČINSKEGA PRAZNIKA IN SE PRIPOROČA ZA OBISK.

V ZMOTI JE TISTI, KI MENI, DA JE »TIM LAŠKO« NEKAJ MAJHNEGA. »TIM« JE POTREBNO VIDETI, DOŽIVETI, LE TAKO LAHKO ČLOVEK DOUME, DA IMA MO V BLIŽINI LAŠKEGA TOVARNO, KI V TEJ ZVRSTI SODI V SAM VRH EVROPSKE INDUSTRIJE GLEDE MODERNE OPREME IN TUDI KVALITETNE PROIZVODNJE!

gradbeniki stalne težave zaradi vode, ki v nekaj letih »prede« ravno streho,

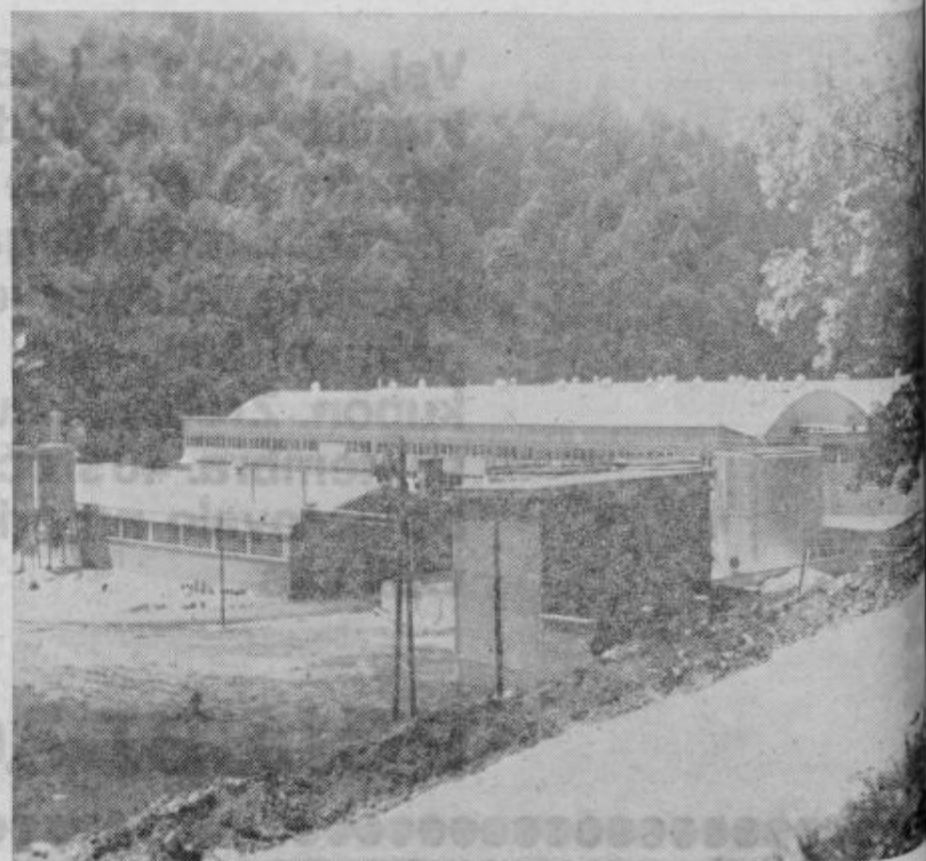
— bitumenski vroči in hladni premazi TIMBIT, TIMBITOL in TIMANTIKOROL.

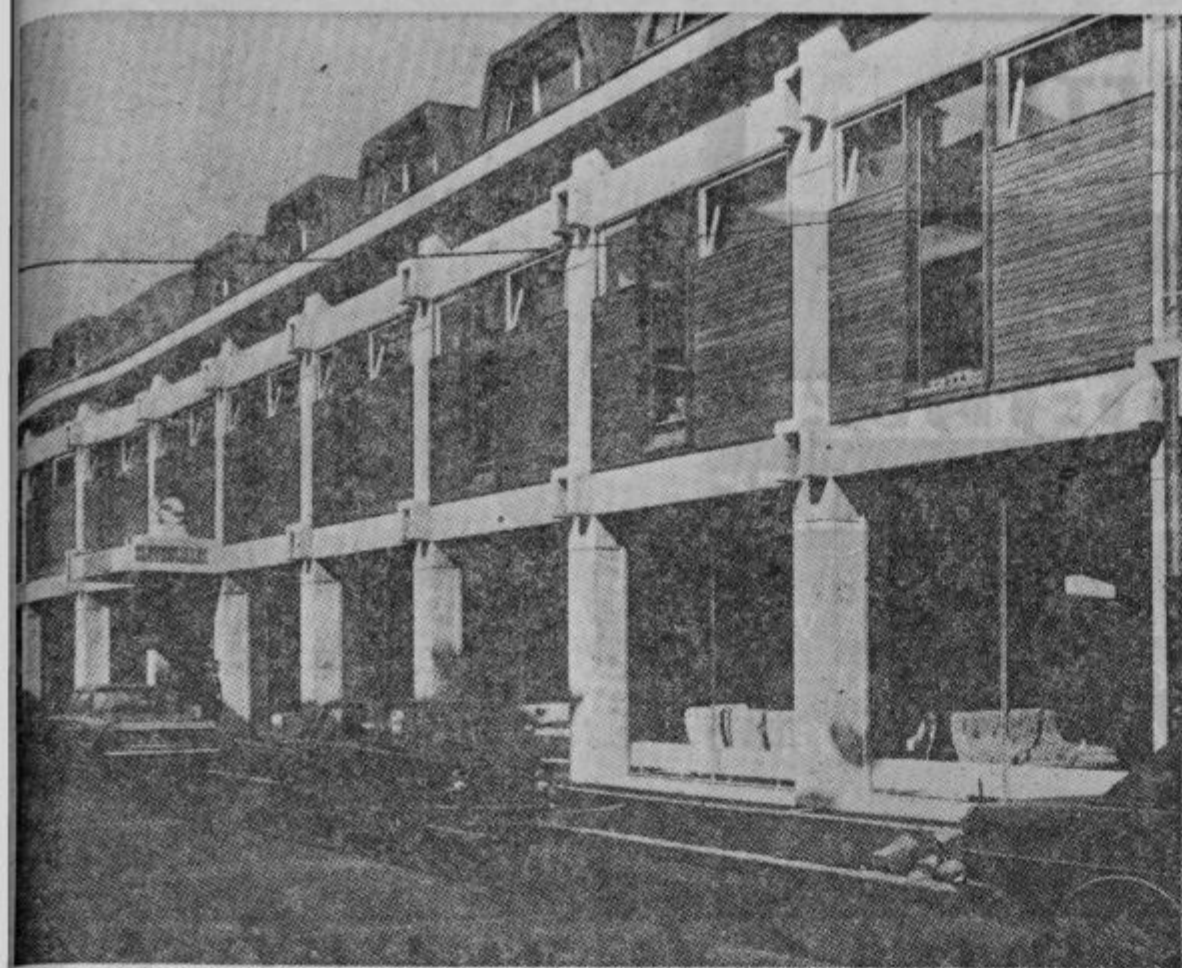
Tako kot TIM je začela

prenekatero tovarna, ki je danes simbol velikosti in kvalitete. Proizvodi TIM-a so nekaj novega, možnosti so praktično neizčrpne in povsod spoznavajo njihovo vrednost.

TIM pa veliko pomeni tudi za Laško ali še konkretnije za

Rečico. Rudnik, ki je leta dajal kruh bližnji daljnji okolici, bo nekod zabljen. Nadomestile so bele proizvodne hale TIM in ljudje so zopet našli kruh. Zato mnogi pravijo, se s TIM-om v Rečici ve-





DOM POHIŠTVA CELJE

DAJE KUPCEM POHIŠTVA

DO 20% POPUSTA

ZA NEKATERE IZDELKE

OBISČITE NAJVEČJI RAZSTAVNI PROSTOR
POHIŠTVA V CELJU – DOM POHIŠTVA,
ZIDANŠKOVA ULICA 10

Nudimo vam bogato izbiro pohištva in ugodne
kreditne pogoje:

- 15.000 DIN KREDITA
- 3 Odstotke popusta pri plačilu z devizami
- BREZPLAČNA DOSTAVA DO 30 KM
- BREZPLAČEN STROKOVNI NASVET ARHITEKTA
- PO ŽELJI TUDI MONTAŽA NA DOMU

SLOVENIJALES

OKROŽNO SODIŠČE V CELJU

Razpisna komisija pri svetu delovne
skupnosti okrožnega sodišča v Celju

o b j a v l j a

prosto delovno mesto

STROJEPISKE

POGOJI: srednja ali nepopolna srednja strokovna izobrazba in znanje strojepisja. Poskusno delo traja en mesec.

Osební dohodki po pravilniku.

Prošnje, kolkovane z 2 dinarjema upravne takse, z dokazom o strokovni izobrazbi in kratkim življenjepisom je treba poslati predsedništvu okrožnega sodišča v Celju v 15 dneh od objave.

POZIV

OBČANOM, DA PREDLOŽIJO PODATKE O SVOJEM PREMOŽENJU IN NAČINU NJEGOVE PRIDOBITVE

Na podlagi družbenega dogovora, ki so ga skupščine občin sprejele v okviru Skupnosti slovenskih občin in na sejah skupščin občin, o merilih in pogojih, pod katerimi lahko občinske skupščine predpišejo obveznost občanov, da so na javni poziv dolžni predložiti podatke o svojem premoženju in načinu njegove pridobitve (Uradni list SRS, št. 20/73) ter ustreznih določb odlokov o davkih občanov, skupščine občine Celje, Laško, Slovenske Konjice, Mozirje, Šmarje pri Jelšah, Velenje in Zalec izdajajo poziv občanom, da predložijo podatke o svojem premoženju in načinu njegove pridobitve.

Podatke o svojem premoženju in načinu njegove pridobitve so dolžni predložiti občani, ki izpolnjujejo enega od naslednjih pogojev:

1. če posedujejo nepremično in premično premoženje, katerega sedanja skupna vrednost presega 500 tisoč dinarjev, ne glede na kraj, kjer je premoženje ter čas in način njegove pridobitve;
2. če posedujejo nepremično in premično premoženje, katero so pridobili v zadnjih desetih letih in sedanja skupna vrednost tega premoženja presega 300.000 dinarjev, ne glede na kraj, kjer je premoženje in način njegove pridobitve;
3. če so njihovi družinski člani v zadnjih desetih letih, v času ko so bili vzdrževani, pridobili nepremično oziroma premično premoženje, katerega sedanja skupna vrednost presega 100.000 dinarjev, pa tako premoženje ni bilo pridobljeno z dedovanjem;
4. če so v preteklem letu v pridobitev nepremičnega in premičnega premoženja vložili lastna sredstva, ki za več kot 50 odstotkov presegajo v istem letu iz vseh virov dosežen skupen čistí dohodek;
5. če opravljajo voljene funkcije v predstavniških in pravosodnih organih ter družbenopolitičnih organizacijah, ali so na vodilnih delovnih mestih v pravosodnih in upravnih organih v občini, republiki ali federaciji oziroma v organizacijah združenega dela;
6. če so zaposleni na delovnih mestih inšpektorjev v občinskem, republiških in zveznih organih ter delavci na podobnih delovnih mestih v službi družbenega knjigovodstva in v upravi carin.

Za premoženje v smislu prejšnjega odstavka se ne štejejo kmetijska zemljišča občanov, ki se z osebnim delom ukvarjajo s kmetijsko dejavnostjo, premični predmeti, katerih sedanja vrednost ne presega 10.000 dinarjev, ter naprave stanovanjske oziroma gospodinjske opreme in gospodarske opreme kmetov ne glede na vrednost. S sedanjo vrednostjo je mišljena cena, ki bi se za nepremično oziroma premično dala doseči v prostem prometu takrat, ko občan komisiji za ugotavljanje izvora premoženja predloži podatke.

Občani iz točke 5. in 6., ki ne posedujejo premoženja, o katerem je potrebno predložiti podatke, o tem obvestijo komisijo.

Občani so dolžni podatke o premoženju in načinu njegove pridobitve oziroma obvestilo, da ne posedujejo premoženja, o katerem bi bili dolžni predložiti podatke, komisijam predložiti na posebnem obrazcu. Obrazci so na razpolago pri občinskih skupščinah.

Občani predložijo podatke komisiji za ugotavljanje izvora premoženja pri skupščini občine, na katerem območju imajo stalno prebivališče.

Rok za predložitev podatkov je 30. junij 1973.

Podatkov o svojem premoženju in načinu njegove pridobitve niso dolžni predložiti občani, ki so s podatki, katere bi bili dolžni predložiti na podlagi tega poziva, pristojno komisijo že seznanili.

Občan, ki v določenem roku ne predloži podatkov o svojem premoženju in načinu njegove pridobitve, se kaznuje za prekršek z denarno kaznijo od 500 do 10.000 dinarjev (254. člen zakona o davkih občanov).

ZA VROČE POLETJE

velika izbira

OBLEK KOPALK

BLAZIN ZA NA VODO
SONČNIH OČAL
CAMP GARNITUR

VSE ZA DOPUST IN VIKEND



VELEBLAGOVNICA TUKONINNO CELJE



Od 15. 6. do 31. 8. vozila CIMOS model GS, D in DS

FERDO GODINA BELE TULPIKE

Roman poklanja bralcem
slovenija



avto

Automotora

CELJE

39

Pri Krampaču pozvonim. Odpenjam si suknjič. Stanko in Mara se v kuhinji prepirata. Ne razločim, o čem teče pogovor. Vrata kuhinje se odpro. Po korakih spoznam Berto.

Nasmejala se je, mi ponudila roko, nato se ji je obraz spremenil. Klobuk mi je obesila na ključko. Molčala je. Bil sem prepričan, da me hočejo presenetiti z Rahelo. Zato se mi take ženske muhe niso zdele važne.

Janči je stopil iz kuhinje. Pazljivo me je pogledal. Odprl mi je vrata v sobo. Nisem povprašal po otrocih. A Rahele ni bilo. Neprijetno sem bil presenečen, vendar sem skušal razočaranje skriti.

Sedel sem za mizo na svoje nekdanje mesto. Tudi

Janči je sedel, a Berta je šla iz sobe. Nekaj časa sva molčala. Na Jančijevem obrazu sembral nenavadno resnost.

»Kako se je končal vaš lendavski spor?« sem ga vprašal.

»Hm!« Vzel je pipo, jo vtaknil v usta in nakladal vanjo tobak. Svetloba, ki je prihajala skozi okno, mu je podarjala gibe na obrazu. Zdal se vsa zadeva šele začenja. Jerebič ni dal pri spovedi odveze nekemu gasilcu. Začeli bomo pravni postopek.« Janči je postajal posloven. Bilo je značilno pri njem, da je pri svojih poslovnih stvareh dobil hladen izraz na obrazu.

Nasmehnil sem se. »Pusti Jerebiča. Končno le skrbi za svoje verpike. Svoje dolžnosti opravlja. Ti pa nisi žid.« Takoj sem spoznal, da sem rekel preveč. Janči je držal med prsti gorečo vžigalico in me gledal.

»Ne razumem te,« je dejal in si nato prižgal pipo. »Nihče mu v njegovem delokrogu ne krati oblasti, lepo te prosim. Posegati v tuje področje nima pravice. Ti pa zdaj, ko si se umaknil iz Lendave...«

»Kako — umaknil?« sem bil užaljen.

»Ne umaknil, moral si,« je popravil. »Zdal te ni več tu in nisi prizadet. Dragi moj, tega mu vendar ne moremo pustiti, da bi z Lendavo ravnal, kakor bi hotel.«

Molčal sem. Jaz ne bi tako ravnal, če bi bil z Jančijem. Umaknil bi se.

Berta mi je prinesla malico.

»Bom sam?« sem jo vprašal.

»Midva z Jančijem sva že. Raheli prinesem, ko pride,« je dejala. Obstala je pri mizi, nato je stopila k postelji in popravila pregrinjalo. Šla je iz sobe. Midva z Jančijem sva ostala spet sama. Nekaj je viselo nad Krampačevima, a nisem vedel, kaj.

»Zdal greš večkrat k materi, ko si blizu doma?« me je vprašal Janči. Takrat je pozvonilo. Prišla je Rahela. Poznal sem njeno zvonjenje. Držal sem kozarec, kakor sem ga prijel. Janči je vstal, stopil k vratom, jih odklenil in pozdravil Rahelo.

Rahela je bila blede. Tako blede je še nisem videl. Ostala je pri vratih. Sama sva bila v sobi. Vstal sem. Z mirnimi koraki je šla k meni. Dala mi je roko in me pogledala, kakor da bi se hotela prepričati, ali sem to jaz. Kakor da ne bi mogla dovolj jasno dojeti moje prisotnosti.

Rahela, ljubim te, ljubim te z neizmerno močjo!

Nasmehnila se mi je. Kakor bolnik se je nasmehnila. Ustnice je imela sinje.

»Kaj je, Rahela?« Vprašal sem jo z gotovostjo, izvem skrivnost, ki so jo skrivali pred menoj.

»Ne boj se, Arpad. Vsako novo trpljenje naju bo bolj zblížalo.«

»To je jasno! Samo povej mi, kaj ti je?«

Počasi je sklonila glavo. Crni kodri so ji zdrseli pramen. V sobi je bila grobna tišina. Rahela je komaj no dahnila.

»Otroka bova dobila.«

Po vsem telesu sem čutil, kako so me te besede sunile. Zaznal sem, kar mi je bilo doslej nepoznano. Sladko, toplo čustvo je prepojilo moje telo. V tem sem postal nov človek, in če bi se mi postavile na pot take ovire, premagal bi jih milijone.

Prijel sem Rahelo za brado in ji dvignil obraz. Bleda se ji je prikradla na lica. V velikih očeh se je nabirala sreča.

Se, še bi rad živel. Niti malo nisem pomislil, kaj bo zaradi tega prinesla bodočnost. Nič mi ni bilo žal.

»Pa nisi žalostna, Rahela?« sem jo vprašal, ko preteklo nekaj časa.

»Ne,« je dejala.

Dolgo je nisem nič vprašal. Razumel sem Berto Jančija, da sta bila vznemirjena.

Sedla sva na divan. Rahela je bil naslonjena na molčala je in gledala predse.

»Kaj pa doma?« sem jo vprašal tiho.

»Nihče ne sluti,« je dejala, ne da bi se ganila.

Cas vsakoletnega materinskega darila je prišel. zimo sem mater vedno oblekel. V zadnji četrtini leta poravnal tudi davke. Toda letos nimam denarja. Jaz sem znižal na dva dinarja, pa mi le nič ne ostane. Materi ne smem pokazati, da sem v težavah. Nikoli ne bi hotela od mene sprejeti ničesar.

Sposodil sem si pri Rataju. Nekoč bodo najbrž zame prišli boljši časi.

Odpehjal sem se domov. Mater sem našel v kuhinji. Sklonjena je bila nad krnico in prala posodo. Takoj sem jo zagledal, sem vedel, da je nekaj narobe. Na novejših dogodkov ne sme poznati. Skritelj bomo to, kar svet nima razumevanja.

plačana z devizami po ZNATNO ZNIŽANI CENI!



med štirimi očmi

OČE ME NE MARA

Ze daj časa opažam, da se oče spotika v vsako reč, katere se lotim. Nič več ne naredim po njegovem okusu, pri vsaki stvari ima pripombe in me gnjavi. Jaz se hitro ujezam in si nič ne pustim reči. Pa nastane ogenj v strehi, pridruži se še mama, ki običajno potegne z očetom, pa smo tam.

Zdi se mi tudi, da me preveč držijo trdo. Zdaj so počitnice, pa ne smem biti nič dalj časa v dvorišču. Ob deveti uri moram že sedeti pri starših, da smo »družina« skupaj. Mene se zdi vse to pošteno odveč in zavidam tistim, za katere se starši ne brigajo in so svobodni. Jaz pa čutim neprestano nadzorstvo, kar mi je čisto odveč. Če kaj rečem, pravijo, da sem pubertetni in da bo vse že minilo. Kdaj, vas vprašam, bo konec tega nadzorstva in tega govorjenja?

JAKEC

Dragi Jakec,

konec govorjenja bo tedaj, ko se boš zresnil in bodo imeli tvoji starši občutek, da ti lahko zaupa. Teško ti je odgovarjati, ker ne vem katero šolo si končal ali pa jo še delaš, sicer pa te izdaja že samo pisanje in potrjuje tvoje govorjenje o puberteti. V tem času bi bili radi vsi fantje odrasli, čeprav vam še ne poganja

puh pod nosom in se še vedno radi zvečer stisnete k mami ob večernem gledanju televizije. Kako je pri vas ne vem, a ponekod ravnao tako prav, če naženejo »mularijo« zvečer z dvorišča, da ne razgraja naokoli in ne moti starejših ljudi, ko se zvečer umire in bi se radi spočili. Res ne vem iz kakšnega vzroka te starši zvečer ne pustijo na dvorišču, a ravnao tako kot se jim zdi prav, tebi pa seveda tako ravnanje ni pogodu. Bodi zadovoljen, da imaš starše, ki skrbijo za tebe in nikar ne zavijaj tistim, ki se hvalijo z brezpogojno svobodo. Verjemi, mika le tisto, kar je prepovedano, potem pa nič več. Ali si že kdaj opazoval tako naveličane fante, ki se hvalijo s tem, da jih nihče ne nadzoruje, ja so si sami odveč? Njim manjka topline in marsikdo od njih bi svojo svobodo zamenjal za družinsko posedanje pred televizorjem. Če se ti to danes še upira, vzemi knjigo, ki te bo bolj obogatila od televizijskega aparata in nihče od staršev te ne nameri ne bo nasprotoval. Pa še nekaj o očetu. Očetje so vedno tisti pri hiši, ki v najboljšem primeru zdržujejo red v hiši, da se družina ne razgubi. To velja tudi za vašo družino in zato tudi ti največkrat začutiš trdoto njegove besede. Ker pa se mama z njim strinja, misliš, da so se vsi zarotili proti tebi. Ko boš starejši, boš te misli odvrnel in v družini bo spet vzpostavljena sloga. Le čas bo prinesel svoje, v tem času pa se bodo uredile tudi tvoje dokaj neurejene misli.

ženin vsakdan

ZA NEŽNE POLETNE VEČERE

Ce že premišljujete o počitnicah na morju, potem ste gotovo tudi že pregledali svojo poletno garderobo. In ugotovili ste, da pravzaprav nimate primerne obleke za tople poletne večere. Ce ste se torej odločili za novo obleko, vam svetujem model na skici.

Obleka je nekoliko ekstravaganтна, obenem pa je zelo mladostnega in svežega izgleda. Kroj je precej nenavaden. Ves zgornji del, ki sega do bokov, je nabran z elastiko in je torej oprijet po telesu. Spodaj v krilu je široko nabrana. Poseben videz daje obleki velik dekolte in volan ob njem, ki sega tudi čez ramena. Pas je poudarjen z zavezano pentljo. Dolžina obleke se ustavi pod kolena, prav nič narobe pa ne bo, če se odločite za dolgo obleko. Mini dolžina za ta kraj ni primerna.

Material, iz katerega naj bo obleka narejena, je lahko zelo tanek in lahkejši muslin, svilen žoržet ali potiskan šifon.

Staša Gorenšek



10 OZIROMA 35 LET LAŠKEGA PIVA

Letos bo tradicionalna prireditev »Pivo in cvetje« v Laškem še slovesnejša, saj praznuje deseto obletnico. Z njo vred pa tudi ena najbolj znanih pivovarj: Pivovarna Laško, ki je sicer letos glede na ustanovitev — 13. decembra 1938 — »stara« že 35 let, vendar pa pomene zanjo zadnjih deset let izreden vzpon. In kako tudi ne bi bil, če povemo, da je pred desetimi leti bila letna proizvodnja piva še nekaj čez 50.000 hektolitrov, danes je pa desetkrat večja.

Pivovarna Laško zaposluje danes 350 ljudi. Poprečen osebni dohodek je 2.200 dinarjev. Ni samo povečanje proizvodnje tisto, v kar je v zadnjih desetih letih investiral kolektiv Pivovarne. Investirali so tudi v kadre in tako pomlajeni vstopajo v prihodnost. Imajo že veliko število zaposlenih s končno višjo tehnično in ekonomsko izobrazbo, mladih ljudi, ki so bili na specializaciji v inozemstvu in sedaj delajo v Pivovarni že tri do pet let. Med njimi je tudi

absolvent svetovno znane pivovarske šole »Veihen Stephans« v Münchnu.

Danes je Pivovarna Laško sposobna DNEVNO ZVARIČI 3.000 HEKTOLITROV PIVA. Razumljivo pa je, da ob takšni številki niso pozabili na investicije. Pripravljajo noviteto z izgradnjo KLETI NA PROSTEM, s katero bodo lahko finalizirali enodnevno proizvodnjo v enem samem tanku. To je za proizvodnjo piva pomembno, namreč, klasičen način proizvodnje piva je bila finalizacija tudi v desetih tankih, kar pa seveda ni zagotavljajo enakega okusa piva.

In kar je ob tem še zelo pomembno, investicije bodo povsem pokrili iz lastnih sredstev, katera so že zagotovljena. Kljub temu pa v Pivovarni niso brez skrbi. Te jim povzročajo podražitev osnovnih surovin, medtem ko so cene piva zamrznjene.

Pivovarna Laško oskrbuje s pivom tržišče v Sloveniji in delno na Hrvaškem, od Zagreba do Kotoribe. Kot član Zdru-

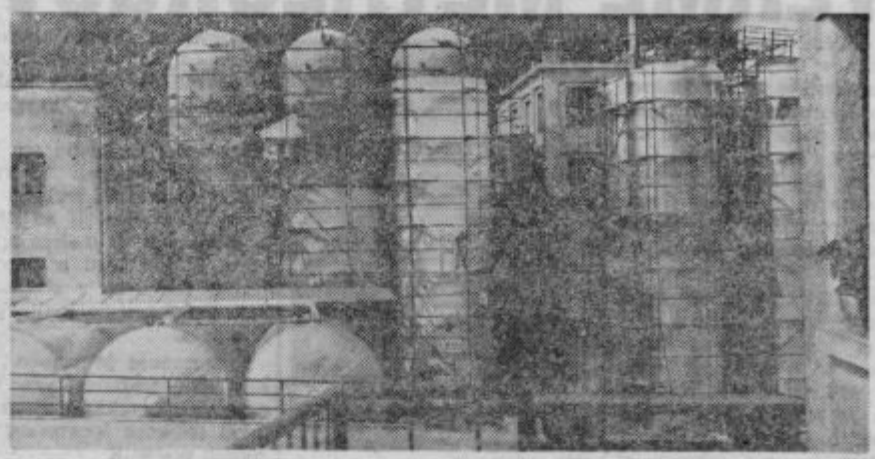
ženega podjetja — Pivovarna Laško, Kolinska Ljubljana, Union Ljubljana in Talis Maribor — ima velike možnosti.

Ob primeru piva ali Pivovarne Laško pa lahko znova ugotovljamo, kako dolga je pot od proizvajalca do potrošnika. To vedo tudi v Pivovarni. Zakaj?

Pivovarna Laško dostavlja kupcem franco do 100 kilometrov steklenico piva po dinar in sedem para ter vozi nazaj embalažo.

In po čem pijejo pivo gosti v gostilnah, hotelih, restavracijah? Od treh dinarjev in pol navzgor. V Pivovarni jim je žal, mi pa se lahko vprašamo, le kdo toliko zasluži ob tem, precej več kot neposredni proizvajalec. Namreč, v Pivovarni so vedno želeli, da bi njihovo pivo bilo kvalitetno in poceni. Prvo je zagotovljeno z njihovim pridnim delom, izkušnjami in tradicijo. Drugo pa ni toliko odvisno od njih.

Na zdravje, z veliko čašo laškega piva ob 35. obletnici.



horoskop

- | | |
|-----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|-----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
| <p>21. marec
20. april</p> <p>Nekdo vam nekaj ponuja, sprejeli pa ne boste. Morda bo to dobro. Ob koncu tedna vas čaka zelo veliko presenečenje.</p> | <p>24. sept.
23. okt.</p> <p>Nenaden dogodek vas bo postavil v središče pozornosti. Sosedje vam bodo zavidali. Potovanje boste odločili.</p> |
| <p>21. april
20. maj</p> <p>Naredili boste hudo napako, ki vas bo stala nekaj živcev. Partner ne bo zadovoljen z odločitvijo, sami pa tudi ne.</p> | <p>24. okt.
22. nov.</p> <p>Bojite se narediti odločilno potezo, a ni vzroka za oklevanje. Družbi se raje ognite, da vas ne bo bolela glava.</p> |
| <p>21. maj
21. junij</p> <p>Nasmehnila se vam bo sreča, ki se je niste nadejali. V soboto bodite zelo previdni in ne odpirajte svojih kart.</p> | <p>23. nov.
21. dec.</p> <p>Zdaj je čas, da pokažete, kaj zmorete. Nekdo vam bo izdatno pomagal. S kupčijo pa si nikar ne obetajte uspeha.</p> |
| <p>22. junij
22. julij</p> <p>Spoznali boste, da vaša nezaupljivost ni utemeljena. Ob koncu tedna boste imeli veliko dela in tudi nekaj uspehov.</p> | <p>22. dec.
20. jan.</p> <p>V službi vas bodo kritizirali, v družinskem krogu se boste pripravili. Svojega največjega zaveznika boste izgubili.</p> |
| <p>23. julij
23. avgust</p> <p>Svoje skrivnosti ne obešajte na veliki zvon. Sklenili boste pomembno poznanstvo in preživeli prijeten vikend.</p> | <p>21. jan.
18. febr.</p> <p>Prijatelji se bodo izkazali v nesreči. Doživeli boste razočanje, ki vas bo vrglo s tla. V soboto bo vse pozabljeno.</p> |
| <p>24. avgust
23. sept.</p> <p>Imeli boste polne roke dela in obilico skrbi. Treba bo poravnati manjši dolg. V nedeljo boste veselo presenečeni.</p> | <p>19. febr.
20. marec</p> <p>Cilj, ki je pred vami, je vreden truda, vendar ne pretiravajte. Neko srečanje se ne bo najbolje končalo.</p> |

POROKE

CELJE
Poročilo se je 11. junija od teh: LUDVIK LEŠNIK, Rove in MARIJA ZVER, Mota; FRANCO HAR in SILVA SHERBA, oba iz Rečice; MIROSLAV BAHČIC in ROZARIJA SLAPŠAK, oba iz Črnomuc; IGNAČ TOVORNIK, Črna duca in SONJA KOLAR, Celje; DRAGO KOLAR in FLORJANA RAVNAR, oba iz Zadobrove; SAN KOSTOMAJ, Črna TATJANA GORŠEK, gojnice.
SENTJUR PRI CELJU
JOZEF KOLAR, Senjavac, Sentjur in LUTJAK LA LESJAK, 41, dolina Bukovje.
ZALEC
CIRIL OSOJNIK, Mežica in DRAGICA JAN, 17, Griže; MARIJA DOLINSEK, 29, Metulce in DANICA VONČEK, 21, Pongrac ter JANA VOLMUT, 21, Sešela; FRANCISKA KOVAC, Vrnsko.

ROJSTVA

CELJE
25 dečkov in 35 deklet SLOVENSKE KONJICE 3 dečki in 2 dekletke

SMRTI

CELJE
ANA POTOČNIK, Straža pri Strmcu; MARIJA KOTNIK, 59, Doba pri Konjicah; MARIJA ZDOVC, 72, Velenje; TON KRESNIK, 82, Ljeto; RUDOLF KOLAR, 39, Razbor; MARIJA VIDALI, 78, Laško; MARIJA PAN REBERSAK, 72, gorje; RUDOLF REBERSAK, 62, Brezova; STANISLAV TEVŽ, 17, Celje; FRANC VIDMAR, 64, slovence; AMALIJA KURBER, 47, Braslovce; MARIJA LAKNER, 62, Ljubljana; ALOJZ CEBULAR, 41, Kostrivnica; FRANC ANTON LEJ, 68, Presečno; STANISLAV KO STVARNIK, 42, Ljeto; BOGOMIRA LEDNAR, 35, Celje; ZVONIMIR BRONČIČ, 24, Celje; ALIJA GABERSEK, 53, Nečehin; MARJAN FARTELE, Celje.
ZALEC
ANGELA PAHOLE, upokojenka; Polzeča; MARIJA KOTUR, 75, upokojenka, Beograd in FRANKO KOBAL, 71, upokojenec, Polzeča.

KINO

UNION:
28. 6. še ameriški film »Welles Fargo«; od 29. do 2. 7. ameriško-jugoslovanski barvni film »Tadela«; od 3. 7. jugoslovanski barvni film »Polkovic«.
METROPOL:
do 30. 6. ameriški barvni film »Vojna med nami in možmi«; od 1. do 4. 7. ameriški barvni film »Odpadnik«; od 5. do 8. 7. nemško-italijanski barvni film »Vitez Burda«.
SLG
Četrtek, 28. 6. ob 20. uri Anton Pavlovič Čebulak »Utrav« — gostovanje Velenju.
Petek, 29. 6. ob 20. uri Zupančič: »Veronika« — seniška — zaključna predstava za Elica, Celje.

CINKARNA — CELJE metalurško kemična industrija

KADROVSKA KOMISIJA

RAZPISUJE

za šolsko leto 1973/74 naslednje

ŠTIPENDIJE

I. Poklicne šole

- kovinarske stroke (strojni ključavničarji, strugarji, rezkalci) - 10
- elektro stroke: obratovni električar - 8, elektromehaničar - 8

Prosilci za štipendije za poklicnih šolah morajo izpolnjevati naslednje pogoje: da so dokončali osemletko z najmanj dobrim uspehom...

II. Srednje šole

- ekonomska šola - 5
- tehniška šola - kemijski oddelek - 5

III. Višje in visoke šole

- ekonomska fakulteta - 3
- fakulteta za naravoslovje in tehnologijo - kemijska tehnologija - 3
- pravna fakulteta - 1

Prosilci za štipendijo na srednjih, višjih in visokih šolah morajo poleg prošnje za štipendijo (obrazec 1,65) kolkovan s kolkom za 2 dni predložiti še: kratek življenjepis...

Pri podelitvi štipendije bodo imeli prednost moški, dijaki oziroma študentje višjih letnikov in privedem tisti, ki imajo boljše učni uspeh.

Prošnje z vsemi prilogami sprejema Center za strokovno izobraževanje delavcev Cinkarne Celje do vključno 25. julija 1973.

MLADINCI IN MLADINKE!

Sedaj se odločite, da si zagotovite za bodoče življenje svojim sposobnostim primeren poklic. Pri tem vam pomaga tudi naše podjetje. Na razpolago vam je 43 štipendij. Ne odlašajte predolgo in odločite se!

VLOMILCI NA DELU

V zadnjih dneh je prišlo do dveh vlomov v Laškem in Rimskih Toplicah. Do sedaj še negotovljeni zlikovci so najprej vlomili v bencinsko črpalko v Laškem...

KIPCI IZ SV. MARJETE

V prejšnji številki novega tednika smo poročali o tem, da so 2. junija letos našli ob zapuščenih progih Velenje-Slovenj Gradec stari verske kipce...

Kmalu po objavi se je javil Zupnijski urad Slovenj Gradec, ki je UJV obvestil, da so vsi štirje kipci bili ukradeni in odvrženi iz njihove podružnične cerkve Sv. Marjeta pri Slovenj Gradcu.

VINJEN MED TIRI

Franc Stojš, 48, iz Podkrajja pri Hrastniku, je zašel na prostor med železniškim peronom in tiro na železniški postaji v Zidanem mostu. Med pobiranjem s tal, pred tem je padel zaradi vinjenosti...

NI PRIJAVIL NESREČE

JOZE SKALE, 23, iz Jelce, se je peljal s kolesom s pomožnim motorjem skozi naselje Jelce in zbil 77-letno JERO SALEJ iz Voduc. Salejeva je bila sicer krvava po glavi...

PREHITRO V SMRT FRANC OBRUL, 27, iz Gabrovelj, je pripeljal z osebnim avtomobilom v Slovenske Konjice z neprimerno hitrostjo. Tako ga je začelo zanašati in prevračati po cesti...

MOTOR SE JE VŽGAL

MILAN DECKO, iz Celja, se je peljal z osebnim avtomobilom iz Ponikve proti Luterju. Nenadoma je občutil, da motor nima normalnega glasu...

PEŠEC PRED AVTOMOBIL

MITJA PERANOVIC, 25, iz Kranja, je peljal po Dečkovi cesti, ko je tik pred njim na prehoju za pešce prečkal cesto 43-letni MIROSLAV MEDVED iz Celja...

VOZNIK SE JE POŠKODOVAL

ANTON GOBEC, 31, iz Celja, se je peljal z osebnim avtomobilom iz Žalca proti Ložnici. V desnem ovinku je zapeljal s ceste v 1,50 metra globok jarek...

RADIO Celje

Začetek dopoldanskih oddaj ob 8.10 s poročili, 8.20 dopoldanske srečanja, 8.50 - otročni zapisi. Zaključek ob 9.00. Začetek popoldanskih oddaj ob 16.00 s poročili, 16.30 - naši poslušalci čestitajo za pozdravljajo, 16.40 - zabavni globus, 17.00 - kronika, 17.15 - vestila, zaključek ob 18. uri.

o morju in pomorskih; 22.15 Besede in zvoki iz logov domačin. SOBOTA, 30. JUNIJA: 8.10 Glasbena matineja; 10.20 Kličevo letovišče; 11.00 Poročila - Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti - inž. Štefan Dragović; 13.00 Urednikov dnevnik; 13.30 Kmetijski nasveti - inž. Jelka Hočevsar; 14.40 S pesnijo in besedo po Ju. Goslavju; 15.30 Glasbeni intermezzo; 16.00 »Vrtljake; 17.10 Glasbena medigra; 18.15 Dobimo se ob isti uri; 19.00 Lahko noč, otroci! 20.00 Radijski radar; 21.00 Zabavna radijska igra - Marjan Marinc: »Nevidna smrt; 22.30 Oddaja za naše izseljence.

jo; 15.05 Zvone Kržišnik: Mislil ob slovenski popevki 73; 16.00 »Loto vrtljake; 17.05 Popoldanski ples; 19.00 Lahko noč, otroci! 20.00 Simfonični orkester RTV Ljubljana v stereo studiu; 22.15 Revija popevke. CETRTEK, 5. JULIJA: 8.10 Glasbena matineja; 10.20 Urednikov dnevnik; 12.30 Kmetijski nasveti - inž. Jelka Hočevsar; 14.40 S pesnijo in besedo po Blaža Arnič in Marijana Lipovška; 13.30 Priporočajo vam...; 14.10 Popoldne za mladi svet; 15.30 Glasbeni intermezzo; 17.10 Koncert po željah poslušalcev; 18.35 Iz kat. setne produkcije RTV Ljubljana; 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute z ansambлом Francisa Paharja; 20.00 Cetrtkov večer domačih pesni in napovedi; 21.00 Literarni večer - Ob 80. letnici Miroslava Krleža; 21.15 Za ljubitelje jazza.

TV spored

TV spored za teden od i. VII do 7. Nedelja 9.00 Neznani leteci predmeti - serijski barvni film (Lj); 9.55 Po domače z oktetom Gašus - barvna oddaja (Lj); 10.25 Proslava ob obletnici kmetičkih puntov - prenos iz Ko. stanjevice (Lj); 11.50 Otroška matineja: Mačkon in njegov trop. Pustite jih živeti - barvna filma (Lj); 12.45 Poročila (Lj); 12.50 TV kašpot (do 13.10) (Lj); 13.50 TV kašpot (Po domače na Loškem gradu, Ljudje in zemlja, Na poti po Istri, Za konec tedna (Lj); 18.30 Poročila (Lj); 18.25 Janošik - I. del slovaškega filma (Lj); 19.45 Risanka (Lj); 19.50 Cikcak (Lj); 20.00 TV dnevnik (Lj); 20.30 3-2-1 in TV barometer (Lj); 20.35 Samo pesem - glasbena oddaja (Bg); 21.20 Dobre stare melodije (Zg); 21.35 Sportni pregled (JRT); 22.05 Poročila (Lj); UHF - oddajnik Kravcov: 20.00 TV dnevnik (Zg); 20.30 Film (Bg); 22.00 24 ur (Bg); Ponedeljek 16.45 Madžarski TV pregled (Polhorje, Plesivec do 17.05) (Bg); 18.15 Obzornik (Lj); 18.30 Pustite jih živeti - serijski film (Lj); 19.00 Mladi za mlade: Mladinski festival (JRT); 19.45 Risanka (Lj); 19.50 Cikcak (Lj); 20.00 TV dnevnik (Lj); 20.25 3-2-1 in TV barometer (Lj); 20.35 P. Veber: Pogodba - I. del predstave Mestnega gledališča Ljubljana (Lj); 21.40 Video kasete: I. oddaja: One in oni (Lj); 22.10 Poročila (Lj); UHF - oddajnik Kravcov: 17.40 Poročila (Zg); 17.45 Laitke (Sa); 18.00 Otroške knjige (Bg); 18.15 Kronika (Zg); 18.30 Vaš svetovalec (Zg); 19.00 Mladi za mlade (Lj); 19.45 Propagandna oddaja (Zg); 20.00 TV dnevnik (Bg); 20.35 Zabavni intermezzo (Bg); 20.30 Serijski film (Bg); 21.25 Film tedna (Bg); 17.15 Madžarski TV pregled (Polhorje, Plesivec do 17.05) (Bg); 18.15 Obzornik (Lj); 18.30 Veliki in majhni - oddaja TV Zagreb (Lj); 19.00 Metulji naše dežele - I. oddaja v barvah (Lj); 19.20 S kamerou po svetu: Singapur moj Singapur (Lj); 19.45 Risanka (Lj); 19.50 Cikcak (Lj); 20.00 TV dnevnik (Lj); 20.25 3-2-1 in TV barometer (Lj); 20.30 L. N. Tolstoj: Vojna in mir - barvna TV nadaljevanka (Ljubljana); 21.20 Kaj hočemo - Ob ustavnih in kongresnih spremembah (Ljubljana); 21.40 Odprti ekran - oddaja JRT (Ljubljana); 22.30 Poročila (Lj); UHF - oddajnik Kravcov: 17.40 Poročila (Zg); 17.45 Mali svet (Zg); 18.15 Kronika (Zg); 18.30 Znanost (Bg); 19.15 Turizem (Zg); 19.45 Propagandna oddaja (Zg); 20.00 TV dnevnik (Zg); 20.30 II. spored TV Zagreb; Sreda 16.00 Aachen: Jahanje - barvni prenos (17.30-17.55) (Lj); 17.30 Rezerviran čas (Lj); 17.55 TV obzornik (Lj); 18.10 Obrambni ščit (Lj); 18.45 Kratkoterm film (Lj); 18.55 Inj. Mitja Sipek (Lj); 19.45 Risanka (Lj); 19.50 Cikcak (Lj); 20.00 TV dnevnik (Lj); 20.25 3-2-1 in TV barometer (Lj); 20.35 Nevarna pot - jugoslovanski film (Lj); Poročila (Lj); UHF - oddajnik Kravcov: 17.40 Poročila (Zg); 17.45 Serijski film (Zg); 18.15 Kronika (Zg); 18.30 Oč sora do mraka (Bg); 19.00 Risanka (Zg); 19.15 Zabavna glasba (Sa); 19.45 Propagandna oddaja (Zg); 20.00 TV dnevnik (Zg); 20.30 Praznični spored (Bg); 21.30 24 ur (Bg); Odbor za delovna razmerja KOMUNALNEGA PODJETJA »CESTE-KANALIZACIJA« CELJE objavlja v skladu z določili 7. člena Pravilnika o delovnih razmerjih podjetja, naslednja prosta delovna mesta: 1. EKONOMSKEGA TEHNIKA za delo v gospodarsko računskem sektorju 2. GRABNEGA TEHNIKA za delo v tehnično operativnem sektorju 3. VEČ CESTARJEV Kandidat pod št. 1 mora imeti popolno ekonomsko srednjo šolo in več let delovnih izkušenj. Kandidat pod št. 2 mora imeti popolno tehniško srednjo šolo za nizke gradnje in več let delovnih izkušenj v operativi in odslužen vojaški rok. Kandidati pod št. 3 morajo biti fizično močni in zdravi z odsluženim vojaškim rokom in po možnosti s stalnim bivališčem v občini Celje. Osebnih dohodkov po Pravilniku o delitvi osebnih dohodkov podjetja. Kandidati naj pošljejo prijave s kratkim življenjepisom in ustreznimi dokumentacijo o šolski izobrazbi na naslov podjetja: Komunalno podjetje »Ceste-kanalizacija« Celje, Ul. 29. novembra št. 2, tajništvo. Objava prostih delovnih mest velja do zasedbe. Kandidati lahko dobe dodatne informacije ustno vsak dan na upravi podjetja v splošno-kadrovskem sektorju, razen sobote in nedelje.

Ljubljana

VSAAK DAN: Poročila ob 5.00, 6.00, 7.00, 8.00, 10.00, 12.00, 13.00, 15.00, 18.00, 19.30 in 22.00. Pisan glasbeni spored od 4.30 do 8.00. PETEK, 29. JUNIJA: 8.10 Glasbena matineja; 9.40 Glasovi v zraku; 10.20 Po Talijinih poteh; 11.00 Poročila - Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti - inž. Tone Zamec; 13.00 Značilnosti janske vinske letine; 12.40 Z domačimi ansambli; 13.30 Priporočajo vam...; 14.30 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo; 15.35 Glasbeni intermezzo; 16.00 »Vrtljake; 17.10 Iz domačega repertoarja Slovenske filharmonije; 18.15 »Signal; 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute z ansambлом Valterja Sikoja; 20.00 Naš narodni pojo - 13. oddaja; 20.30 »Top-pope 13; 21.15 Oddaja

ZP elektrogospodarstva Slovenije
DRAVSKE ELEKTRARNE MARIBOR

KOVINARSKI OBRAT

»ELKOV« Laško

čestitata ob občinskem prazniku —
2. juliju vsem svojim poslovnim
prijateljem in občanom občine Laško.

PRED ODHODOM NA IZLET, DOPUST



RUDNIK LIGNITA

VELENJE

s TOZD

iskreno čestita ob 3. juliju — prazniku rudarjev
vsem zaposlenim v delovni organizaciji.

Po sklepu Republiškega sekretariata za informacije, št. 421-1/72 je časnik NOVI TEDNIK oproščen plačevanja prometnega davka do 31. 12. 1973.

OGLAŠUJTE V

NOVI
tednik

OBLETNICA MATURE —

V soboto 30. 6. bo v gostilni Koštomaj na Polugah (bivši Belej) obletnica mature 5. b razreda učiteljskega (letnik, ki je končal 1967.). Shajališče maturantov bo na vrtu Expressa ob 19. uri. Pridite vsi!

LIBELA CELJE

razpisuje
za šolsko leto 1973/74

A) ŠTIPENDIJE:

1. fakulteta za strojništvo — 2 štipendiji
 2. ekonomska fakulteta — 1 štipendija
 3. elektro fakulteta, šibki tok — 1 štipendija
 4. tehniška srednja šola, strojni odsek — 4 štipendije
 5. ekonomski šolski center — 3 štipendije
- Interesenti naj pošljejo vloge v splošni sektor podjetja do 30. 6. 1973.

B) PROSTA UČNA MESTA
za učence v gospodarstvu:

- 10 ključavničarjev
1 strugar
1 rezkalec
1 obratni električar

Kandidati morajo imeti uspešno končano osemletko in da so zdravstveno in fizično sposobni.

Prošnje sprejema splošni sektor podjetja do 30. junija 1973.

LIBELA CELJE — Opekarniška 2



30 delov
dobite zastonj!

Črno-beli televizor
PANORAMA ARIES ima
300 sestavnih delov —
elektronk, tranzistorjev, diod
uporov, kondenzatorjev itd.
30 delov dobite takorekoč
zastonj, če izkoristite 10 odst.
sezonskega popusta, ki ga daje
Iskra za ta znani televizor.
Enak popust velja tudi za
Iskrin barvni televizor
PANORAMA 73,
ki ima 1200 sestavnih delov,
torej 120 zastonj.

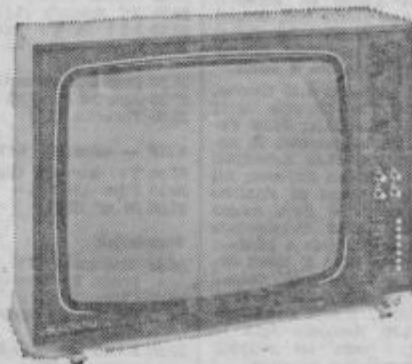
10% popusta
do 10.000 din kredita



ISKRA PANORAMA ARIES

ISKRA PANORAMA 73

Iskrine televizorje PANORAMA dobite v vseh njenih prodajalnah in drugih trgovinah z elektrotehničnimi izdelki.



Črno-beli televizor
PANORAMA ARIES — 10 elektronk,
7 tranzistorjev, 21 diod
1 integrirano vezje, avtomatska
synchronizacija in stabilizacija slike.

mali oglasi

PRODAM

PRIMA dobro ohranjen, 150 km, prodam. Kersnikova 36/I Celje.

VEČ star, cca 3.000 km, prodam. Perger Polzela 141.

750, letnik 1966, garažni, odlično, prodam. Irena Sempeter.

ORODIJ in elektromotorski artiklov kovinske materije, prodam, ponudba pod »Novos«.

RO — veliko, kavč in drugo pohištvo, prodam. Kozovinc, Celje Tomšičev trg 1.

125 PZ nov, kupljen, registriran do februarja 1974, odlično ohranjen, 100 km, prodam. Uranjek, Arja vas 27 a, telefon 235-61.

INJSKO kredenco, teleskopski sprejemnik »Pano« z garancijo in radijski sprejemnik, prodam. Celje Jenkova 11.

SPECIAL letnik 1969 prodam za ček do en milijon, malo denar. Ogled vsak dan popoldan od 15. ure dalje. Spegljič Zofija, Arclin Skofja vas.

NO stiskalnice 100 in 150, na vzmet in ralo z lesnim hrastovim primačem, prodam na dom. Pilih Jaka, Celje, Trnovlje 203.

ORNI avto Mercedes 312, v montažno garažo, osebni avto prodam. Daniel Spindler, Frankolovo.

RO za dnevno sobo, dobro ohranjeno, prodam. Terezija, Dečkova Celje.

INJSKO kredenco, hladilnik »Himox« in hladilnik »Gorenje« na trdo, prodam. Janežič Zidanškova 9 Celje.

RO, strešno opeko bobro, in stara okna ter bal-

konska vrata prodam. Kužner. Začet 33 Skofja vas.

MOLZNE naprave »Alfa« lavala, pralni stroj »Ignise«, montažni bife — kiosk, prodam, Poizvedbe: Zg. Hudinja 8 Celje.

OTROŠKI voziček, kombiniran »Tribuna«, skoraj nov, poceni prodam. Zimšek Silva, Slomškov trg 5 Celje.

VW kombi odprt, dobro ohranjen, prodam. Letnik 1963. ogled od 14. do 20. ure. Zvonko Marič, Tomšičev trg 18 Celje.

GRADBENO uto v Petrovčah — soseska vrt — prodam. Pirnat, Trubarjeva 50, telefon popoldan 218-53, dopoldan 238-36.

POLKAVC in vrtno leseno ograjo poceni prodam. Kucan, Celje, Pintarjeva 5.

GUMI voz 12 col in puhalnik za krmo prodam. Ložnica pri Zalcu 46, Zalec.

SKODA letnik 1967, 30.000 km po generalni, v voznom stanju prodam. Cena 9.500,00 din. Ogled pri Cater, Zagrad 66 Celje.

NOV ZADNJI odbijač za Renault 10 prodam. Sumrak, Kovinarska 16 Celje.

TELEVIZIJSKI sprejemnik RR Niš prodam. Drgajner, Bratov Dobrotinškov 13, Hudinja, Celje.

OPEL Olympia letnik 1967 ugodno prodam z rezervnimi deli Vlado Sajovic, Košnica 36 Celje.

POSESTVO — majhno v bližini Laškega, elektrika v hiši, prodam. Informacije pri Suhel Pavel in Marija, Pečovje 23 Store.

VISOKOPRITLIČNO hišo z vrtom vseljivo oktobra prodam. Kočevar Franc, mehanik Zalec, Soseska Ložnica 54.

MERCEDES 190 b, možna premostitev za diesel motor — prodam. Part Franc, Šmartno ob Paki 120.

TRAKTOR Steyer generalno popravljen, prikolica enosna in obračalni plug enobrazdni prodam. Brinovšek

Franc, Ljubija 6 a Mozirje.

GLOBOK otroški voziček prodam. Informacije od 15. ure dalje po telefonu 21-618.

WARTBURG letnik 1970 nujno prodam ali zamenjam za cenejšega Fiata. Ogled vsak dan pri Petrol Mariborska 88 Celje, telefon 230-65.

MAJHNO hišico primerno za vikend v bližini mesta prokenda.

SPACKA, letnik 1961 prodam. Ožir, Podvin 29, Polzela.

SPACKA, 1966/67, dobro ohranjenega, prodam. Doberšek, Sentjur pri Celju 45.

ELEKTRIČNI štedilnik »Tobia« in omaro prodam. Cigoj Malgajeva 2 a Celje.

AMI 8 17.000 km z radiom prodam za 35.000.— din. Telefon 216-11.

CITROEN ID 19 de Luxe (žabo) 1966, registriran za vse leto, prodam za 33.000.— din na dva do tri obroke. Karlovčec, Čuprinjska 3.

NJIVO ob glavni cesti blizu Stor prodam. Ponudbe pod »Lepa prilika«.

PRIKOLICO za osebni avto, šivalni stroj in hladilnik, prodam. Godicelj, Laška vas 2 b Store.

STREŠNO opeko (cementno — folcer), malo rabljeno, ugodno prodam. Ida Mihelečič, Goričica 19 Sentjur pri Celju.

ZIDNO opeko, 1000 kom — votlaci 25x25x14 in 300 kom stropne opeke monta 14, prodam. Celje, Partizanska 8 a.

PSE — nemške ovčarje stare dva meseca prodam. Drešnja vas 1 Petrovčec.

STANOVANJE — Teharska c. 53 prodam. Jomuzovič Angela.

FIAT 1300, letnik 1969, zelo ugodno prodam. Roje Dušan, Trnovlje 128, Celje (Pri Planjšek).

MOTOR Galeb — Puch roler v zelo dobrem stanju prodam zaradi starosti. Vede Martin, Pečovnik 60 Celje.

GUMI VOZ, nosilnost 2 t, 12 col, nov prodam ali zamenjam za kravo »Simentalkoe« in prodam komplet-

na kolesa za gumj voz 15 col. Glinsko 7 a pri Ljubeci.

UGODNO prodam fiat 750 — letnik 1964. Ogled od 15. do 17. ure. Kovač Peter, Celje, Moša Pijade 12.

UGODNO in poceni prodam nekaj kosov zelo dobro ohranjenega pohištva za dnevno sobo in kuhinjo. Naslov v uredništvu Novega tednika, oziroma na telefonsko številko 231-05.

KUPIM

ENODRUZINSKO hišo v celjski občini kupim. Ponudbe pod »Sedem milijonov — gotovina«.

HISO — novejšo — enostanovanjsko z vrtom v okolici Celja in mešalec za beton kupim. Jan Orlovič, Vagomi PAP Grobelno.

VSELJIVO hišo z zemljo do 3 ha od Celja do Prebolda kupim. Plačam z devizami. Ponudbe pod »Devize«.

ZAPOSLITEV

VAJENCA za poklic orodjarja sprejemno. I. Javoršek, Celje, Ipavčeva ul. 28.

V UK sprejemno vajenca ali vajenko. Krojaštvo Kramer Anton, Cesta na Ostrožno 62 Celje.

BRIVSKO frizersko vajenko sprejemno. Hrana in stanovanje preskrbljena. Ponudbe do 1. julija na naslov: Poznič Franc, frizer, Vransko.

DEKLE z uspešno končano osemletko dobi učno mesto krojaške vajenke. Krojaštvo Cankarjeva 2 Celje.

V UK sprejemno vajenca avtomehnika. Fišer Boris, Sentrupert 6 Gomilsko.

V UK sprejemno vajenko. Krojaštvo Jager Majda, Kersnikova 52 Celje.

VAJENCA za avtomehanično stroko sprejemno. Ogrizek Franc, Veselova 1 Celje.

VAJENCA-KO za moško frizersko stroko sprejemno. Moško frizerstvo Hojnik Laško.

KLJUCAVNICARSTVO Skoflek Viktor, Kersnikova 39 Celje sprejme vajenca. Pogoj je dokončana osemletka.

UPOKOJENKO za varstvo 18 mesečnega otroka iščem. Nudim stanovanje in hrano, ostalo po dogovoru. Kompolje 12 nad Storami.

STANOVANJE

SPLOŠNA bolnica Celje nujno išče za svoje medicinske sestre opremljene sobe. Ponudbe pošljite na naslov Bolnice.

ENOSOBNO neopremljeno stanovanje v Celju ali okolici iščem. Ponudbe pod šifro »Cimpreja«.

DEKLE sprejme na stanovanje. Nazarjeva ul. 27 (na Ljubljanski cesti za Mlekarno).

V CELJU ali okolici iščem sobo, lahko tudi neopremljeno. Ponudbe pod Plačam v naprej.

GARSONJERO v Celju išče ekonomist. Ponudbe pod »Celje«.

MLAD par išče kjerkoli v Celju sobo. Plača za eno leto v naprej. Ponudbe pod »Srečna«.

OPREMLJENO sobo iščem. Ponudbe pod »Plačam takoj«.

RAZNO

PREKLICUJEM veljavnost ribiške izkaznice št. 110/70 na ime Skaza Silvo.

OPOZORILO. Opozarjam pred nakupom premičnin in nepremičnin od mojega bivšega moža tov. Jager Antona iz Celja, Skvarčeva 3, ker sem lastnica. Istočasno opozarjam, da nisem plačnica njegovih dolgov. Teržan Angelca, Celje Skvarčeva 3.

OBVESCAM cenjene stranke, da imam predelovalnico zdravilnih zelišč za razne bolezni. Dajem tudi nasvete. Priporočam, da se javite osebno, po želji pošljem tudi po povzetju, v

kolikor pošljete diagnozo zdravnika. Kalesnikov Ljudmila, Piran, Bonifacijeva 3 Trg 1. maj.

STAREJŠI upokojenec želi spoznati žensko za skupno življenje. Ponudbe pod »Poletje«.

V NAJEM vzamem manjše posestvo v okolici Laškega. Ponudbe pod »Možnost takoj«.

KUPITE mačka v žakiju! Nočete? Potem si sedaj poleti ogledajte naše vrtnice v sto sortah, ko so v polnem cvetenju. Zapišite si ustrezna imena, v jeseni pa boste dobili sadike po želji. Anton Jelen, drevsnica, Sentilj pri Velenju.

PLAVALNI klub Neptun Celje bo tudi letos organiziral plavalno šolo za otroke. Tečaji bodo desetdnevni, prvi pa se bo pričel 2. julija ob 9. uri na celjskem kopališču. Vpis je možen vsak dan pri blagajni kopališča. Stroški tečaja skupaj z vstopnino znašajo 80.— dinarjev.

ZAHVALA. Ob mnogo prerani izgubi dobrega očeta **RUDJIA REBERNIKA** se najlepše zahvaljujem sosedom in vsem, ki so ga spremlili na njegovi zadnji poti ter mu darovali vence in cvetje. Posebej se zahvaljujem prim. dr. Janezu Jenšterlu in vsemu zdravniškemu in strežnemu osebju kirurškega oddelka celjske bolnice za lajšanje bolečin v času bolezni, govornikom Podjavoršku za lep in ganljiv govor ob odprtem grobu Kuglerju, Goležu in g. dekanu Kokošineku. Organizaciji ZB Šmartno, organizaciji SZDL Šmartno, krajevni skupnosti in režijskemu odboru vodovoda Brezova — Loče za lepe darovane vence, učenkam II. razreda za pesmico, tov. Lorigerjevi, pevcem iz Vojnika in organistu ter Topoljak Alojzu in družini Razgoršek.

Zalujoča hčerka z družino.

Trgovsko podjetje na veliko in malo s servisi

avto celje



CELJE, Ljubljanska 11

VAM NUDI OSEBNE AVTOMOBILE ZASTAVA 1300

Cena avtomobila

1300 P 41.723,65 Ndin

1300 Lux 44.326,70 Ndin

Avtomobili ZASTAVA 1300 so luksuzni, praktični in trajno elegantni ter imajo odlične tehnične lastnosti:

- pospešek od 0—100 km/h — 21 sekund
- maksimalna hitrost vozila preko 140 km/h
- moč in prostornina motorja — 60 KM/DIN, 1295 ccm
- disk zavore na vseh štirih kolesih

- servo-hidravlični zavorni sistem
- programirani brisalci vetrobranskega stekla
- dvojni asimetrični žarometi
- teža vozila 970 kp
- primeren za vse ceste

Avtomobili ZASTAVA 1300 so uspešno vozili na mnogih rallyjih, med ostalimi na TOUR D'EUROPE 1971.

Nudimo vam družinski kredit, dobava vozila takoj po vplačilu.

Obiščite prodajalno avtomobilov v Celju, Ljubljanska 11 ali zahtevajte informacije po telefonu 22-180.

Priporočila se »AVTO-CELJE« CELJE



ZASTAVA 1300 LUXE

Če kdo vpraša — to je:

NAŠA STAŠA!



Koikork je tale naša zadnja stran dopustniško neresna, tako je čisto zares »zgoraj pričujočev« dekle naše gore list. Tisti, kot srebrni zvonček žgoleči glas, ki vsak petek dopoldne žvrgoli o modi na celjskem radiu. Tista je, ki v tedniku ureja rubriko »ženin vsakdana«, včasih pa butik za plitek žep. Pa ne samo ureja, tudi riše tiste pretegnjene punce z nogami, dolgimi kot pri suhi južini. Se nekaj dela. Kot najboljši šik in mladostno oblečena Celjanka vzbujata pozornost tistih, ki se zanimajo za modo in tistih, ki jim pade v oko moderno embalarana vsebina. In vse tisto, kar nosi na sebi tudi sama kroji ter šiva, samo ne vemo zakaj. Morda iz veselja, morda pa tudi zato, ker si z našimi honorarji ne more plačevati šivilj.

Kdo da je? Naša, uradno pa Gorenškova Staša.

Staša Gorenšek je v letih, ki se jih ne splača šteti, neugotovljenih mir (zgoraj, na sredini, spodaj) je nora na lepe obleke, odkar ve zase. Od takrat, ko je po svoje oblačila punčke in ko je v šestem in sedmem razredu na vsak papir, do katerega je prišla, risala modele oblačil. Končala je šolo za oblikovanje, in, ni kaj ugibati, njen modni oddelek. S kolegi šole za oblikovanje je že razstavljala, ona kajpak svoje skice in nekaj modelov (na obešalnikih). Ko ustvarja, sledi zakonitostim modne linije, krepko upošteva gnotne razmere naših žena in deklet, se podredi blagu, ki ga imajo na voljo trgovine, in nazadnje še to, da bodo te obleke na Celjankah, Žalčankah, Rogatčankah in ne na Parižankah.

In kaj si želi za nekoliko kasnejša rosna leta? Ker ni upanja, da bo pri radiu in tedniku kdaj zlat rudnik odkrit, se pripravlja na lasten butik — butik za mlade.

Odljučna ideja, ali ne? Končno nekaj za nas mlade!

JUR (pri 45-tih)

Zanimiva analiza



Med bonskimi debeluhmi je seveda krščansko-demokratski prvak Josef Strauss. Nič čudnega, Bavarec iz domovine piva.

Nemška revija »ER« (On) si je na zelo zanimiv način ogledala predstavnike nemškega naroda v bonnskem parlamentu. Predvsem ugotavlja, da imajo poslanci v Bundestagu vsaj nekaj skupnega s povprečnimi Nemci — predebeli so! Če bi, tako računa pisec v »Er«, vseh 469 poslancev postavili na tehtnico, bi kazalec skočil celo čez črto, ki bi kazala 38 ton.

Seveda razvija iz teže poslancev tudi razne teorije. Tako na primer znaša povprečna teža poslancev FDP 84,3 kg. Poslanci te liberalne stranke so najtežji. Ne sekirajo se ker v vlado pridejo tako in tako le kot koalicijski partner.

38 TON

TEHTA NEMŠKI PARLAMENT

Drugi po teži so parlamentarci krščansko-demokratske unije (CDU), ki v povprečju tehtajo 82 kilogramov. Baj se jim pozna, da so bili polnih dvajset let in več »pri koritu«. Najnižjo težo imajo poslanci vladajoče socialistične stranke. Tehtajo povprečno deset dekagramov, kot 80 kilogramov. Na tem seveda zvitorepljo sedami in namigi, češ, Brandtovo stranko spopad s krščanskimi kratki stal precej napozato tudi kilogramov.



»Ohooo... Pod nujno ti priporočam, ljubi možek, mi nemudoma kupiš pri krznarju nov plašč...«

AFORIZMI

Najlaže je kmetom na šahovski deski.

Umetnik je nenehni oblikovalec lepote, politik gesel, vojskovođa krvi in amor največje sreče.

Lepa žena najraje draži oči, pametna duha.

Celo na semaforju vlada hierarhija.

Mnogo je pri nas ljudi, ki hočejo priti na stolčke, vendar se morajo tovarne stolov kljub temu boriti za tržišče.

Pisatelje je treba spoštovati že zato, ker v tem poklicu ni nepismenosti.

Bil je brezkompromisen borec za — denar.

Zakaj nam meteorologi ne napovejo, kakšen bo jutrišnji delovni dan?

Resnica je ženskega spola; o neresnici, da ne govorimo.

J. SARLAH

RIBIŠKA

CAR V KIKLI

Je ribiška in ni. Je zato, ker govori o ribičih — ni zato, ker je resnična.

Minulo nedeljo so člani celjske ribiške družine imeli tradicionalno tekmovanje za blesteč naslov ribiškega »carja« v letu 1973. Tekmovali so člani, izven konkurence pa tudi mladinci in soproge. Tarča niso bili veliki kosi, marveč krapovske mladice, ki so jih nepoškodovane vlagali v gojitvene ribnike na Blagovni.

Pa se vam zbere pri ribiški koči na polotoku Brezove 123 članov in članic, 25 zelenokljunih mladincev in mladink, pa še 7 soproge, ki sicer ne lovijo. Po triurni borbi so prešteli ulov in ostrmeli.

In — glej ga šmenta! Na carski tron je za 1973. leta sedla ženska. Zlato kolajno, diploma in praktično darilo je za 74 ribic dobila Marija Siemenškova ki domuje v Škofji vasi pri Celju. Ko je »ribiškem« carju, simpatični plavolaski, predsednik obešal kolajno okrog vratu, je bilo slišati aplavz ohlačenih poražencev, ki so morali priznati oblast cesarju v kikli.

Mimogrede povedano, pa zares čisto mimogrede, je zakonski mož »njenega« veličanstva bil na tekmovanju šele sedmi. Kronanje je seveda hudo motil dež, ki je udeležence slovesnosti razgnal in po Blagovni je v noč odmevalo le regljanje žabje svatbe.

K. S.

Sezonski posnetek



Kako že pravi ljudski rek, ki se rima in se takole začne: Julij, avgust...